

158

Obsah

11 Slovo redakce

13 I. Osobnost

14 Jakub Hrůša

14 Stručný přehled umělecké kariéry

18 Vzpomínky učitelů

19 A jak na něj vzpomínají spolužáci?

23 Jakub Hrůša jako bratr a strýc

24 A jak na své studium na Jarošce vzpomíná sám Jakub Hrůša?

29 II. Základní údaje o gymnáziu ve školním roce 2025/2026

30 Charakteristika školy

32 Údaje o pracovnících školy

38 Učební plány

38 Učební plán nižšího stupně gymnázia

39 Učební plán vyššího stupně gymnázia (osmileté i čtyřleté studium)

40 Volitelné předměty

42 Seznamy studentů

42 Nově přijatí studenti ve školním roce 2025/2026

48 Studenti gymnázia ve školním roce 2025/2026

66 Organizace školního roku 2025/2026

69 III. Výroční zpráva za školní rok 2024/2025

70 Výsledky výchovy a vzdělávání

70 Prospěch a chování

72 Maturitní zkoušky

75 Písemná maturitní zkouška z matematiky

79 Absolventi gymnázia

79 Seznam absolventů v roce 2025

81 Přehled o umístění absolventů ve školním roce 2024/2025

82 Kalendárium školního roku 2024/2025

85 Zpráva ředitele gymnázia o stavu a rozvoji školy

93 IV. Instituce na škole

94 Klub absolventů gymnázia

96 Klub přátel Jarošky

97 Studijní nadační fond

98 Školská rada

99	Studentský parlament na nižším gymnáziu
100	Aktivity parlamentu vyššího gymnázia
103	V. Výuka a vzdělávání
104	Olympiády a soutěže
104	Soutěž SOČ
105	Úspěchy studentů v českém jazyce a literatuře
105	Z Brna až na Tchaj-wan
107	Matematická olympiáda
114	Matematický klokan
116	English Rulezzz aneb S angličtinou na Jarošce
117	Jugend debattiert Europa – Jaroška poprvé ve finále
118	Naše účast v celostátním kole dějepisné olympiády
119	Přírodovědný klokan
120	Přírodovědné soutěže na nižším gymnáziu
121	Krajské kolo biologické olympiády ve znamení paměti
122	Chemická olympiáda
123	Fyzikální olympiáda
124	Astronomická olympiáda
126	Energetická olympiáda
128	Technologická olympiáda
129	Výtvarné soutěže
131	Zájezdy a exkurze
131	Díky programu Erasmus+ jsme otevření světu – a svět se otevírá nám
135	Individuální mobility studentů v rámci programu Erasmus+
143	Naše žáčky v Litvě
145	Jarošáci poprvé u španělských rodin
146	První španělská návštěva na Jarošce
147	DofE = smysluplná cesta + ocenění, které má váhu
152	Expedice kvart
154	Praha už volá!
154	Kvartáni v Anglii – Bournemouth 2024
156	Barnstaple 2024: nezapomenutelné divadelní dobrodružství
158	Gatsby a pan Hyde – samozřejmě anglicky
158	Jazykový kurz ve Vídni
159	Studenti ruštiny poprvé navštívili Moldavsko, postsovětskou zemi plnou vína
162	Rok se společenskými vědami I – exkurze
165	Výlet do starověku
166	Vídeň historická i zábavná
168	Školní výlet do Terezína, místa hrůzy

169	Stiassni dlouho ve vile šťastni nebyli
170	Exkurze na Váté písky u Bzence
171	Letní laborky pro šílené chemiky
171	Fyzikální exkurze CERN 2025
173	Sportování v Chorvatsku
174	Sportovní kurz na vodě
175	Windsurfing
176	Každoroční návštěva Památníku Leoše Janáčka
179	Naše další aktivity
179	Kdo nechal sekundy vařit?
180	Projekt Kámen
181	<i>Suffering at Příční</i> – studentský anglický časopis
182	Poděkování za adventní sbírku pro Ukrajinu
183	Puškin = Putin? Ruský jazyk se ocitl v existenčním ohrožení
186	Rok se společenskými vědami II
186	Projekt EPAS
188	25 let výuky molekulární biologie
190	Sportovní dny na nižším gymnáziu
190	Za zvuků hudby
192	JaroškaFest 2025
195	Z prací našich studentů
195	Z maturitních slohových prací
200	Reportáž z literárně-historické exkurze do Prahy
201	Židovský svět v kostce aneb 2. D v roli reportérů
202	Strom, který neexistuje

Tuto publikaci je možné objednat nebo zakoupit na sekretariátu
a na vrátnici Gymnázia Brno, p. o., na tř. Jaroše 14, 658 70 Brno.

Slovo redakce

Vážení čtenáři,

v letošním *Programu gymnázia 158* bychom vám chtěli představit našeho úspěšného absolventa, dirigenta, hudebního ředitele Královské opery v Londýně a čerstvého držitele medaile Za zásluhy o stát v oblasti umění Jakuba Hrůšu. Může se stát inspirací pro některého dalšího nadaného studenta.

Program navazuje svou koncepcí na loňský ročník. Domníváme se, že „úspěšnější režim“ vydávání naší ročenky, kdy je vytištěn jen omezený počet kusů a její text je jinak dostupný na internetu, se loni osvědčil, a proto jdeme stejnou cestou i letos. Tradičně zde naleznete důležité informace pro školní rok 2025/2026 a články o činnosti institucí na škole. Zajímavé jsou například příspěvky studentských parlamentů na nižším i vyšším gymnáziu.

Nechybí ani zpráva ředitele gymnázia o stavu a rozvoji školy. V ní nový ředitel dr. Tomáš Nečas seznamuje veřejnost s výsledky anketního a dotazníkového šetření uskutečněného mezi rodiči, žáky i pedagogy. Dozvíte se, jaké jsou v současné době naše silné i slabé stránky. Na základě získaných výsledků pracuje nové vedení spolu s učiteli na reformně pojaté vizi naší školy.

Aktuální informace o přijímacím řízení v programu uvedeny nejsou – zájemci naleznou vše potřebné na webových stránkách Jarošky. Kapitola *Výuka a vzdělávání*, psaná společně pedagogy i studenty, opět přináší pestrý pohled na rozmanité aktivity školy. Z nich i letos vynikají zejména výjezdy do zahraničí, které jsou možné díky podpoře Evropské unie a programu Erasmus+. Přečtěte si také o mimořádných úspěších našich studentů v mezinárodních soutěžích.

Milovníky literárních textů jistě zaujme závěrečná kapitola, v níž jsou v plné nebo zkrácené verzi publikovány maturitní slohové práce studentů z loňských tříd 4. A a 4. B.

Všem přispěvatelům srdečně děkujeme a věříme, že každý z vás si v programu najde něco zajímavého ke čtení.

Adresa redakce: program@jaroska.cz

I. Osobnost

Jakub Hrůša

je zcela mimořádná osobnost, která prošla naším gymnáziem. Domníváme se, že by se mohl stát inspirací pro naše současné studenty.

Stručný přehled umělecké kariéry

V současné době působí jako šéfdirigent Bamberských symfoniků – Bayerische Staatsphilharmonie, tradičního velkého německého tělesa, a jako hlavní hostující dirigent České filharmonie. V říjnu 2022 byl jmenován hudebním ředitelem Královské opery v Londýně. Funkce se oficiálně ujal v září 2025, do té doby působil jako designovaný hudební ředitel. Jde o naprosto mimořádný úspěch, neboť se stal teprve druhým Čechem v této pozici po Rafaelu Kubelíkovi. Nejnovějším kariérním postupem Jakuba Hrůši je jeho jmenování šéfdirigentem a hudebním ředitelem České filharmonie. Na tuto pozici nastoupí od sezony 2028/2029 a smlouva je uzavřena na pět let.

Z jeho bohatého uměleckého působení musíme vybrat jen nejdůležitější mezníky. Kdybychom vypsalí vše, nezůstal by v programu prostor pro další články.

Jakub Hrůša se začal věnovat dirigování již během studia na našem gymnáziu, kde odmaturoval v roce 1999. Ještě před maturitní zkouškou byl přijat na hudební fakultu Akademie múzických umění v Praze. Zde studoval u Jiřího Bělohlávky a Radomila Elišky. V roce 2004 absolvoval se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu mimo jiné provedením hodinové symfonie *Asrael* Josefa Suka.

První dirigentské zkušenosti získal vedením Symfonického orchestru ZUŠ města Brna (později pojmenovaného Mladí brněnští symfonikové). Roku 2000 se stal šéfdirigentem Pražského studentského orchestru, který vedl následujících pět let. Jakub Hrůša působil také jako dirigent Českého studentského orchestru, s nímž slavnostně zakončil mezinárodní festival mladých orchestrů Young Euro Classic 2003 v Berlíně.

Už během studií na AMU postupně spolupracoval s mnoha orchestry, například s Prague Philharmonia nebo s Filharmonií Bohuslava Martinů ve Zlíně. V letech 2002 až 2005 byl asistentem šéfdirigentů České filharmonie Vladimíra Ashkenazyho a Zdeňka Mácala. S Českou filharmonií debutoval v roce 2004 na Festivalu Bohuslava Martinů v Praze. V roce 2005 pak zvítězil v mezinárodním výběrovém řízení na pozici asistenta šéfdirigenta Orchestre Philharmonique de Radio France v Paříži. Tuto roli zastával v sezóně 2005/2006.

Jakub Hrůša spolupracuje s mnoha významnými hudebními tělesy a trvale se věnuje jak symfonickému repertoáru, tak opeře. Jako hostující dirigent často vystupuje s nejlepšími světovými orchestry, například s Berlínskou, Vídeňskou, Mnichovskou a Newyorskou filharmonií, Symfonickým orchestrem Bavorského rozhlasu, Symfonickým orchestrem NHK, Chicagským a Bostonským symfonickým orchestrem, orchestry Lipského Gewandhausu a Lucernského festivalu, s Royal Concertgebouw, Mahlerovým komorním orchestrem a Clevelandským orchestrem, Orchestre Philharmonique de Radio France,

Staatskapelle Dresden, Orchestre de Paris a curyšským Tonhalle Orchester. Řídil operní inscenace ve Vídeňské státní opeře, londýnské Královské opeře, Pařížské národní opeře, Curyšské opeře, na festivalu v Glyndebourne nebo na Salcburském festivalu. V letech 2010–2012 působil jako šéfdirigent přidruženého projektu „Glyndebourne on Tour“. Roku 2011 byl jmenován hudebním ředitelem Královské dánské opery v Kodani, kam nakonec z etických důvodů nenastoupil.

Roku 2024 vytvořil v Brně společně s režisérem Jiřím Heřmanem v rámci 8. bienále Janáček Brno mimořádný projekt spojením dvou zdánlivě nesourodých děl: opery *Z mrtvého domu* a *Glagolské mše*. V květnu téhož roku nastudoval Smetanovu operu *Libuše* s Českou filharmonií pro koncertní provedení na festivalu Pražské jaro, čímž se kromě mnoha jiných aktivit podílel na oslavách dvousetého výročí narození Bedřicha Smetany.

Velice úspěšné jsou také Hrůšovy nahrávací projekty zejména s Českou filharmonií, Bamberckými symfoniky nebo Vídeňskými filharmoniky, ať už jde o živé televizní přenosy, nahrávky na CD, nebo DVD záznamy.

V tuzemsku získal v letech 2019 a 2020 za CD nahrávky dvakrát Cenu Anděl. Následovala mnohá zahraniční ocenění: v roce 2020 obdržel dvojí ocenění BBC Music Magazine Awards (za CD klavírních koncertů Martinů a Dvořáka a DVD záznam opery

Vanessa). Byl nominován na cenu Grammy v kategorii Best Classical Instrumental Solo za album *Bohemian Tales*. Roku 2023 byl jmenován čestným členem Royal Academy of Music. Ve stejném roce mu byla udělena cena Opus Klassik 2023 a stal se dirigentem roku za nahrávku *Symfonie č. 1 E dur* Hanse Rotta, Mahlerovy skladby *Blumine* a Brucknerova *Symfonického preludia*, která už dříve získala ocenění International Classical Music Award v kategorii klasické hudby. V roce 2024 proměnil obě nominace v cenách časopisu Gramophone – v kategorii Opera porota ocenila záznam opery Leoše Janáčka *Káťa Kabanová* a v kategorii Concerto zvítězilo album Brittenových skladeb.

Jakub Hruša se umí vynikajícím způsobem vyjadřovat nejen hudbou, ale i slovně a pravidelně se objevuje na obrazovkách českých i zahraničních televizí. Například s Bamberckými symfoniky natočil pro mezinárodní televizní distribuci dokument o Smetanově *Vltavě*, kdy u klavíru vysvětluje význam jednotlivých částí cyklu v širších společenských a kulturních souvislostech. Pro Českou televizi zase ve speciálním cyklu rozebírá symfonie Bohuslava Martinů, přičemž jde o projekt, v němž symbolicky i doslova převzal taktovku po zesnulém Jiřím Bělohlávkovi. O Bohuslavovi Martinů vydal Jakub Hruša dokonce dvojazyčně (česky a anglicky) knihu esejí a glos *Hruša o Martinů – Hruša on Martinů*. Osobně také namluvil audioverzi knihy Pavla Kosatíka o Bedřichu Smetanovi.

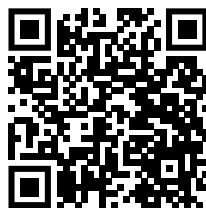
Jakub Hrůša je rovněž prezidentem sdružení International Martinů Circle a držitelem Ceny sira Charlese Mackerrase. V roce 2020 od Akademie klasické hudby převzal Cenu Antonína Dvořáka a spolu s Bamberskými symfoniky získal Bavorskou státní cenu za hudbu. Při příležitosti řádového dne 28. října 2025 udělil prezident republiky Jakubovi Hrůšovi medaili Za zásluhu o stát v oblasti umění.

Dvořák, Op. 93 Concert Overture
„Othello“, Jakub Hrůša and the
Berlin Philharmonic

Smetana, Má vlast, Jakub Hrůša
and Bamberg Symphony
Orchestra

Bruch, Violin Concerto No. 1 in
G minor, op. 26, Jakub Hrůša,
Karen Gomyo

Abychom osobnost Jakuba Hrůši lépe přiblížili současným studentům, požádala jsem několik jeho spolužáků a dalších jemu blízkých osob, aby napsali drobnou vzpomínku, která by ho vykreslila plastičtěji.

Vzpomínky učitelů

Alena Odehnalová (dějiny kultury)

Obvykle bývali studenti nostalgicky vzpomínají na své dobré učitele, ale stává se, že bývalí učitelé to mají také tak. Ráda vzpomínám na své vynikající žáky, k nimž patří Jakub Hrůša, český dirigent, v současné době žijící v Londýně, kde působí jako hudební ředitel londýnské Královské opery v Covent Garden.

Konec 90. let minulého století, kdy Jakub v roce 1999 jako žák 4. D na našem gymnáziu maturoval, byl dobou rozkvětu školního života v porevoluční době. Do této doby spadá i nový školní předmět dějiny kultury, který jsem iniciovala a v němž Jakub exceloval. Nahlédnou-li do svých dávných klasifikačních deníků, které si pro vzpomínky uchovávám, nevidím jinou známku než výbornou, a to za nadstandardní vědomosti ze světa hudby, které prokazoval také fundovanými referáty na exkurzích. Obdivovali ho nejen naslouchající studenti, ale i já jako jeho pedagožka.

Jakub patřil k nejkultivovanějším studentům v předmětu dějiny kultury a k nejerudovanějším v oblasti hudby. Řekla bych, že svou uměleckou činností nemalou měrou přispívá do naší školní kroniky nesoucí se v duchu kréda *traditio lampadis*, předávání kultury a vzdělanosti.

Alena Hanáková (dějepis a filozofie)

Jakuba Hrůšu mám v paměti jako vždy ochotného a do hodin připraveného studenta. Spolu se svým celoživotním kamarádem Oldou Jandou chodili čtyři roky naprosto spolehlivě pro pomůcky potřebné do dějepisů. Vidím je jako dnes, když zaklepalí a stáli usměvaví ve dveřích s otázkou: „Kterou mapu máme dnes na hodinu připravit?“

Jakuba jsem začala více vnímat, když při výkladu látky – ač vždy pozorný – pookřál, když jsem historickou událost rozšířila o její odraz v hudbě. Živě si to vybavuji na příkladu dějin Kyjevské Rusi, kdy jsem upozornila na Borodinovu operu *Kníže Igor*. Také musím vzpomenout vzorně vedený sešit, úhledný rukopis a barevně zvýrazněné významné pojmy a události. Mohl by jít přímo do tisku.

K maturitě si Jakub vybral jako volitelný předmět společenské vědy. Otázku „Renesanční filozofie a kognitivní procesy“ zvládl bravurně, ani se nedalo nic jiného čekat, takže dostal výbornou.

Ráda vzpomínám i na koncert Mladých brněnských symfoniků v Besedním domě, na který mě Jakub pozval. Byla jsem překvapena jeho zcela profesionálním výkonem. O přestávce jsem mu šla blahopřát a nechala si podepsat program. Netušila jsem tehdy, jakou může mít po několika letech hodnotu.

Už během studia mi byl Jakub Hrůša blízký právě svým hudebním zaměřením. S radostí a pýchou sleduji každý jeho další úspěch a nevynechám žádný jeho koncert nebo jiné vystoupení v Brně. A že je opravdu výjimečnou osobností, dokresluje i to, že zůstal skromný.

A jak na něj vzpomínají spolužáci?

Spisovatelka Kateřina Tučková

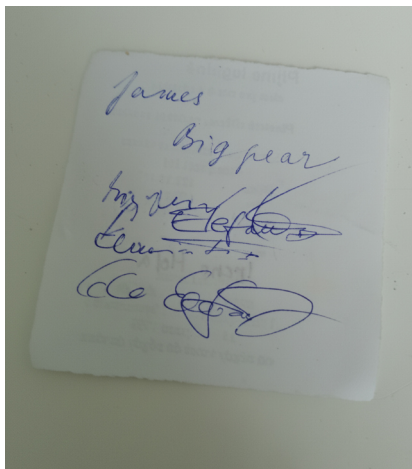
Vzpomínám si na Jakuba jako na nesmírně vytíženého spolužáka – po vyučování většinou spěchal na svou druhou směnu, totiž na tu hudební. Ale i když s námi netrávil příliš času po škole, měli jsme ho ve třídě moc rádi a obdivovali se jeho mimořádnému kulturnímu rozhledu. Také proto mu brzy přibyla uctivá přezdívka „Pan profesor“.

Navštěvovali jsme spolu volitelný seminář dějin umění a dodnes, když se potkáme, s láskou vzpomínáme na paní profesorku Odehnalovou, která nám s nesmírnou laskavostí a erudovaností otevřela dveře do světa starého i nejmodernějšího umění. Ale nejsou to společné zážitky z koncertů, divadelních představení nebo výstav, kde Jakuba vidím, když zavřu oči. Je to jeden školní výlet, během něhož se mi do paměti vtiskl obraz, jak Kuba sedí sám v rohu lokálky, která nás vezla někam do horských lesů, a přestože se celý vagón otřásal povykem spolužáků, on si s absolutní koncentrací četl v notách. Ten obraz je pro mě dodnes zosobněním vášně, pro kterou je člověk schopen zapomenout na veškerý okolní svět.

Irena Holá

My jsme spolu seděli v latině a vím, že jsme se pořád řezali smíchy, byla s ním strašná sranda! Třeba jsme si psali, jak by se naše jména převedla do angličtiny. James Bigpear! Toto je mistrovo písmo...

A ještě si pamatuju, jak Kuba úplně výjimečně něco nevěděl v angličtině v nějakém diktátu. Byla tam slovíčka, která jsme vůbec nebrali. Nikdo na to nereagoval, mávli jsme nad tím rukou, jen Kuba úplně běsnil a pořád vykřikoval na celou třídu nad každým slovíčkem, co bylo diktováno: „Cože??? Zase!? Já tady končím! Na to nemám nervy!!!“

Petra Dvořáková (Dofková)

Já si vybavuji, jak mi kontroloval (nebo možná dával opsat) úkoly do němčiny.

Monika Lacová (Macků)

Kuba mi dával různé testy na hudební skladatele a noty. Vždy mi testy i opravil a oznámkoval. Mám pocit, že jsem někdy dostala i trojku, protože jsem tam měla chyby. Samozřejmě ty testy vymýšlel on sám a psal je vlastní rukou.

Alexandra Bittnerová (Blatná)

Měl sešit na zapisování známek. Vedl to znamenitě, měl ho nést i na třídní schůzky. Jednou zapomněl, ale v jejich průběhu ho přinesl s velkou omluvou. Prostě působil seriózně, ale sranda s ním byla velká, s Panem profesorem!

Vojtěch Němec

Já si pamatuju, že když se běhala v tělocviku stovka, navlíkl si takové menší trenýrky a běžel brutálně rychle. Myslím, že byl po Staňovi (Petr Staněk, t. č. dorostenec za FC Boby Brno) druhý nejrychlejší ve třídě, ne-li v ročníku.

Petr Kejduš

Jo, to je pravda. Staňa měl 11,3 s a on 11,4 s. Brutální sprinter. A když jsme u toho těláku: při fotbale hrával posledního (v bráně) a každý chtěl hrát s ním, protože proti všem protihráčům se vždycky rozběhl s brutálním řevem a všechno razantně odkopl!

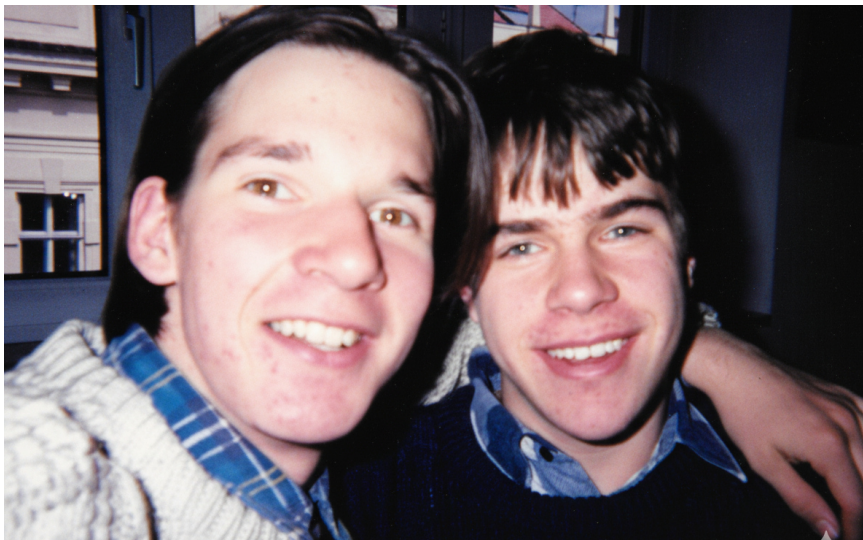
Oldřich Janda, Střípky z Jarošky s Jakubem Hrušou

Paní profesorka Hanáková, která nás učila dějepis a ve čtvrtém ročníku nám vštěpovala základy filozofie (dodnes z nich čerpám!), mě požádala o pár řádek o mém spolužáku Jakubu Hrušovi. Abych ze vzpomínek vytáhl příhody, které osvětlí, že to byl student jako všichni ostatní. Jenže Jakub nebyl jako všichni ostatní.

Chodil jsem s ním do školky (MŠ Toušková), na základku (ZŠ Kuldova, později ZŠ Vranovská) a na gymplu jsme spolu čtyři roky seděli v lavici. Na základní škole jsme navštěvovali experimentální třídu s rozšířenou výukou hudební výchovy a už v první třídě byl Jakub vybrán k malým tympánům, aby udával rytmus některých písní a hudebních cvičení, která jsme jako třída dělali. Už tenkrát jako jeden z mála z nás (ne-li snad jediný) přečetl celou publikaci *Příběhy, pověsti a pohádky paní Hudby* o operách a jejich autorech. Jako jeden z mála se věnoval více nástrojům. Hrál na klavír a na trombon, jeho tehdy vysněný nástroj a pro nás ostatní nepochopitelně těžký – vždyť nemá klapky!

Dodnes si pamatuji, jak jsme dělali přijímačky na Jarošku. Po napsání testů jsme šli s Jakubem do naší nedaleké základní školy na Vranovské ulici a naše třídní nás spolu se svými kolegyněmi vzala jako sobě rovné a své letité známé k sobě do kabinetu. Tam jsme dostali čaj a nějaké sušenky a museli jsme jim povykládat, co všechno v přijímacích testech bylo – jak náročné byly příklady v matematice a jaké chytáky si na nás středoškolské profesoři připravili v češtině. Naše cesta na gymnaziální studia započala.

Za několik dní jsme se dozvěděli, že jsme byli oba přijati. Jakub byl vždy silnější v češtině a jazycích, mně to zase páliło v matematice. Dobře jsme se tak doplňovali a vytvořili jsme letitý tandem společného sezení v lavici a chození pro pomůcky před hodinami dějepisu a zeměpisu. Také jsme se oba postupně ujali funkce třídního referenta pro kopírování. Dnes

v době všudypřítomného připojení na internet se to zdá jako informační pravěk, ale přístroje jako meotar pro prezentování nebo kopírka na předplacenou magnetickou kartu byly nezpochybnitelnými informačními předěly v přístupu k výuce a studiu.

Jakub byl výjimečný svou disciplinovaností a tím, že měl (třeba oproti mně) daleko více jasno v tom, co chce. Úvahám, co chce v životě dělat, věnoval významně více pozornosti než ostatní. Asi v polovině našich gymnaziálních studií jednou přišel do třídy a hodil přede mě na lavici nějakou starší publikaci v tmavých ohmataných deskách. „Mrkej!“ řekl mi. Ne, nebyla to knížka. Byl to klavírní výtah Smetanovy *Prodané nevěsty* a bylo jasné, že Kubovo rozhodování, zda být hráčem na hudební nástroj, nebo dirigentem, bylo u konce. Začal se intenzivně připravovat na talentové a přijímací zkoušky na AMU v Praze a opět k tomu přistupoval s pílí sobě vlastní. Na AMU byl následně přijat – dnešním úhlem pohledu „samozřejmě“, ale to už je jiný příběh. Nebylo s podivem, že poté na konci našich středoškolských let ztrácel motivaci k přípravě do hodin, když už několik měsíců před maturitou věděl, že má vysokoškolská studia jistá.

Celá řada našich spolužáků měla přezdívku. Někteří Jakuba oslovovali „pane profesore“ – Jakub Profesor Hruša. Troufám si tvrdit, že nikdo moc nepochyboval, že pokud někdo z nás získá profesorský titul, bude to Kuba. Nelítal s námi po venku, nechodil na večírky ani si poklábosil. Byl daleko vytíženější – intelektově i umělecky. Nevěnoval se třeba kolektivním sportům, protože na ně prostě neměl mimo školu čas. Měl však velkou sílu a doma pravidelně cvičil. To se pak projevovalo v hodinách tělocviku. Jeho obranné odkopy při malé kopané způsobem „buldozer“ mám v živé paměti ještě dnes. To na vás letí míč, rozběhnete se k němu a vši silou ho kopnete ideálně přes celé hřiště do klubka hráčů na útočnou polovinu. To ještě nebyl na Jarošce zastřešený dvůr a hráli jsme venku. Nezřídka takový odkop skončil u sousedů za plotem a drahnou část našeho oblíbeného tělocviku jsme se přes sousední domy snažili dostat k našemu míči.

Jako třída jsme byli dobrá parta, a hlavně funkční uskupení, které se dokázalo vypořádat s nástrahami středoškolských studií. Třeba když jsme s Kubou chodili v některých předmětech před hodinou pro pomůcky, měli jsme často za úkol vyzvědět, co se ten den bude zkoušet. Po návratu do třídy jsme se vzájemně domlouvali, kdo se na danou látku přihlásí a nechá se dobrovolně vyzkoušet. Ještě o přestávce před hodinou si dotyční rychle učivo opakovali, aby byla výsledná známka co možná nejlepsi.

Dalším dobrým příkladem, že Jakub nebyl úplně běžným studentem, byla příhoda vztahující se k literatuře. Po výkladu naší češtinářky profesorky Směkalové si přečetl celé *Bratry Karamazovy* od Dostojevského. To by asi nebylo úplně výjimečné, kdyby poté o knize nenapsal 60stránkový rozbor (tenkrát ještě ručně a bez použití nástrojů umělé inteligence).

Rád vzpomínám, jak nám Jakub před hodinami hudební výchovy a o přestávkách hrál v hudebně na klavír. A samozřejmě nás na něj v průběhu hudebky doprovázel, když jsme zpívali. Při oslavách 130. výročí založení Jarošky jsme spolu dokonce stanuli na pódiu se školním sborem a vedle sboru si také střihli hudební číslo – Jakub na pozoun a já na tenor saxofon. Tuším, že jsme tenkrát hráli *Když svatí pochodují* (*Oh When the Saints Go*

Marching In), taková veselá tečka za slavnostním koncertem v Besedním domě v Brně, kterou nejen publikum, ale také účinkující přijali s nadšením.

Jakub se uměl také krásně rozčilovat. Třeba když mu něco nešlo v matematice nebo když jsme byli v angličtině zkoušeni z něčeho, co jsme neprobírali. Anebo když jsme na něčem usilovně samostatně pracovali a v tom tichu bylo slyšet, jak vedle Jakuba samým úsilím hlasitěji dýchám. Jeho to rušilo. Vždycky pak do toho ticha na celou třídu vystřelil: „Nefuň, prosím tě! Tady se nedá pracovat!“ To zpravidla přinášelo smích všech kolem a bezpečně to uvolnilo nahromaděné napětí.

Těch příhod by bylo na celou knihu. Po gymnáziu se naše profesní cesty sice rozešly, ale stále jsme ve spojení a já čerpám z těch mladických čerstvých let naplněných dovídáním se nových informací a objevováním dospělého světa. Dnešní perspektivou šlo o bezstarostné mládí, i když tenkrát jsme to samozřejmě vnímali úplně jinak. Díky, Jakube, za ta společná léta!

Srdečně Olda

Jakub Hruša jako bratr a strýc

Je milou skutečností, že naše gymnázium nyní navštěvuje Jakubův bratr Petr a také jeho dva synovci Jonáš a Vojta Lavičtí. Petr o bratrovi napsal:

Když jsem se s rodinou rozhodoval, kam jít na gymnázium, plánovali jsme, že bych šel na Cyrilometodějské nebo Biskupské gymnázium. Chodíval jsem tehdy na soukromé doučování češtiny k paní profesorce Emilii Smékalové, která dříve také učila na Jarošce mého bratra Jakuba češtinu a literaturu. Naše rodina je s paní profesorkou spřátelená. Jakoubek na ni velmi často a v dobrém vzpomíná, třeba na to, jak poprvé přišla v druhém ročníku jako nová češtinářka třídy a vyprávěla jim nadšeně o romantickém hrdinovi v literatuře různých zemí. A tak jsme si vlastně uvědomili, že ona i „její“ gymnázium připravily mého bratra do života přímo výborně. Proto jsem i já sám nakonec začal chodit na Jarošku.

Na třídu a na studium na gymnáziu můj bratr vzpomíná s vděčností. Bylo to období, které ho formovalo i ve vztahu k dirigování. Většina jeho spolužáků byla orientovaná spíš na sport a zaměřená na techniku nebo ekonomiku. Jakubovo zaujetí pro vážnou hudbu s ním sdíleli jenom někteří. U mě ve třídě na nějaký nástroj hraje více lidí, ale zatím nemívám, že by někdo směřoval ke studiu hudby.

I na Brno Jakoubek vzpomíná rád a rád se sem společně se svou rodinou vrací. Poznal zde svoji manželku Kláru, takže zde mají příbuzné z obou stran. A vždy když přijedou, je to hlavně pro jeho děti úplně jiné než v Londýně, kde žijí. Všichni milují českou kuchyni a užívají si rohlíky a knedlíky s omáčkami. Také se jim líbí, jak se my děti po Brně dokážeme pohybovat samy. V Londýně se skoro devíti miliony obyvatel a obrovským ruchem to tak snadné není. Příležitostně si tu zajdeme na vycházky v okolí našeho domu, kde jsou krásné lesíky a obora.

Petr Hruša (2. bg)

Jonáš a Vojta Lavičtí

Většina lidí zná Jakuba jako světoznámého dirigenta, ale pro nás je především strejda. Strejda, se kterým se setkáváme jenom párkrát do roka, ale o to víc se na něj těšíme. Každé shledání pohladí na duši, je plné smíchu a radosti. I kdyby měl mít na svoji rodinu jen pár hodin, nelituje daleké cesty a s ní spojené únavy. A vždy věnuje spoustu času i nám dětem. Umí nádherně hrát na klavír, ke kterému vždy rád zasedne. Doprovází nás, když hrajeme na klarinety, a přestože naše dovednosti mají k dokonalosti daleko, vždy nás chválí a povzbuzuje. Nejkrásnější muzicírování bývá o Vánocích. Každý zahraje nějakou koledu a na konec všichni společně zpíváme a Jakub nás doprovází na klavír.

Jakub také rád lyžuje a možná by mnohé překvapilo, jak dobře to umí. Všechny nás strčí do kapsy. Společný čas na horách byl jednou z našich nejlepších dovolených. A to i proto, že strejda Jakub rád hraje deskové hry a je soutěživý. O to větší legraci jsme při hrách zažívali, ať jsme hráli Carcassonne, karty, nebo nedávno Fantoma staré Prahy. Jakubovi to opravdu pálí, hodně při hře přemýšlí, taktizuje a není snadné jej porazit (ale i to se může podařit). Rád se připojí i k hraní her na zahradě nebo k ping-pongu. Také nám často říká různá fakta nejen z oboru hudby. Lidé nejspíš vůbec netuší, jak krásně umí vyprávět příběhy. Nejen zážitky ze svých cest, ale i příběhy z knih, které předčítá.

Byli jsme zatím snad jen na třech jeho koncertech a je nádherné jej sledovat. Úplná radost! Vždy po koncertě je hodně zpocený a unavený, ale září a každý vidí, jak moc jej hudba a jeho práce baví. A to je hlavní.

Jonáš Lavický (2. bg) a Vojta Lavický (1. bg)

A jak na své studium na Jarošce vzpomíná sám Jakub Hruša?

Můj pobyt na Jarošce fakticky znamenal pouhé čtyři roky života a bez prázdninových měsíců vlastně ještě méně. Když se dnes, po dalších skoro třiceti letech ohlédnu zpátky, mám utkvělý dojem, že špatně počítám. Vnitřně ten čas totiž pociťuji jako daleko, daleko podstatnější.

Je pravda, že jsem asi byl to, co se běžně nazývá „studijní typ“. Mám v sobě zřejmě zakódovanou dlouhodobou zvědavost a touhu stále se něco nového učit. Navíc mi vyhovuje poznávat věci nejen dennodenním „ohmatáváním“, ale i abstraktně – dočítat se o nich, poslouchat příběhy, skutečné i fantazijní, vědecké i umělecky kouzelné. Stejně rád ale také věci dělám, zpracovávám a interpretuji, píšu a formuluji. Ve všech těchto ohledech pro mě gymnázium představovalo úplně ideální prostředí. A ještě jsem ke všemu podvědomě tíhl k tomu, abych považoval profesory a profesorky, ale i starší spolužáky a všemožné jiné potenciální vzory za hodné úcty, respektu a pozornosti. Obávám se, že mi nezbyvá než říct na rovinu a bez přetvářky: byl jsem miláčkem učitelského sboru – radost takového učit.

Měl jsem ale zrovna tak rád svoje spolužáky. Mám je moc rád dodneška. Po dětství stráveném víceméně v trvalém obklopení hudbou jsem šel ve čtrnácti letech na střední školu s přesvědčením, že nevím, jakou cestu si v životě zvolit, a rozhodnutí jsem chtěl učinit až tam. Ocílil jsem se mezi vrstevníky, kteří měli ve většině případů podobný problém,

ale často velice odlišné založení. Cítil jsem pak, že mě vnímají jako jakési exotikum. Ale žil jsem přece jen natolik normální svět, že jsem – hlavně díky jejich kamarádství – našťěs-tí nikdy nespádl do pasti „šprtství“. Mám to tak doposud. Jako dirigent stojím z podstaty věci tak trochu „mimo“ ostatní, možná i „nad“ nimi, na tom symbolickém stupínku, ale jak zásadní, potřebné, nepostradatelné pro mě je, abych cítil v plné normalitě lidskou blízkost svých kolegů! Duch Jarošky mě snad právě v tomto ohledu úžasně připravil do života. Znalosti a vědomosti se dají vyčíst z knih a z internetu, ale komunikovat realitu z nich vyplývající nebo na nich založenou s ostatními, mluvit s nimi, sdílet, vést dialog, to se člověk v osamocení nemá jak naučit. A přitom žít s ostatními lidmi je vlastně to vůbec nejdůležitější, co se máme a musíme naučit.

Snažím se dnes, aspoň v jisté míře i jako tatínek dvou dětí na prahu toho věku, kdy jsem sám studoval na gymnáziu, držet krok s dobou. Přiznám se, že občas mě některé její aspekty děsí. Dokonce mi moje dvanáctiletá dcera Beatka nedávno řekla, že si myslí, že jsme to měli my jako děti a teenageři jednodušší. Rozumím jí, jak to myslí. Míni tím, že jakkoli je dneska snazší cokoli se dovědět, cokoli si bleskově najít, člověk se přímo topí v záplavě informací, v bezbřehých korytech kanálů virtuální reality, někdy úchvatně dobrodružných, jindy (promiňte mi) zatrolené stupidních. Jsem přesvědčen, že to hlavní, co by dnes střední škola – ale vlastně jakákoli škola – měla svým žákům a studentům předat, je, co to znamená být a zůstat člověkem z masa a kostí, s vlastním rozumem a srdcem, tělesně i duševně (nebo dokonce duchovně) přítomným tady a teď, zodpovědným především ke všemu bezprostřednímu okolí, svým nebo přímo svojí, odvážným i ohleduplným, jednajícím, ale vždy i pozorně naslouchajícím.

Nemohu samozřejmě vyloučit, že si dobu svého času na Jarošce idealizují. Asi ano. V mých vzpomínkách však tahle škola zůstává nezpochybnitelně kvalitní a zásadní etapou mého života. Pochopitelně jsem se vůči mnohým aspektům jejího fungování v době svého studia kriticky ohrazoval, ba i nadával, jak také jinak. Mám dojem, že dnes je to v mnoha pozitivních ohledech zřejmě o poznání pružnější místo. Ale celý její základ byl nesmírně kladný. Vděčím tomuto prostředí, svým učitelům i svým spolužákům opravdu za hodně.

Přeju Jarošce ze srdce, aby na ni drtivá většina jejích absolventů vzpomínala podobně dobře nebo – jde-li to – ještě líp.

Myslím, že naše gymnázium může být právem hrdé na svého absolventa Jakuba Hrůšu, který, přestože je tak významný a celosvětově známý umělec, zůstal skromný, lidský, a hlavně mu působí radost nejen dělat hudbu, ale i to, když cítí souznění s orchestrem a pak i s publikem. Přejeme mu do dalších let mnoho tvůrčích úspěchů a hodně radosti z dirigování děl uváděných nejrůznějšími světovými orchestry. A samozřejmě mnoho radostných chvil s rodinou, která je pro něj velkou oporou.

PhDr. Alena Hanáková

Autoři fotografií:

- portrét v černém saku: © Marian Lenhard
- foto z orchestřiště: Royal Opera House, © Charlie Clift
- portrét v černém tričku: © Ian Ehm

**II.
Základní údaje
o gymnáziu ve školním
roce 2025/2026**

Charakteristika školy

a. Název školy, sídlo školy, právní forma, IČO

Gymnázium Brno, třída Kapitána Jaroše, příspěvková organizace,
tř. Kpt. Jaroše 14, 602 00 Brno, příspěvková organizace, IČO 000 559 032

b. Zřizovatel školy

Jihomoravský kraj se sídlem v Brně, Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno, zřizovací listinu vydala Rada Jihomoravského kraje dne 30. 4. 2015 pod č. j. 20/22

c. Ředitel školy

Mgr. Tomáš Nečas, Ph.D.

d. Druhy a typy studia

- čtyřleté studium, zaměření všeobecné
- čtyřleté studium, zaměření na matematiku
- osmileté studium, zaměření všeobecné
- osmileté studium, zaměření na matematiku

e. Datum zařazení do školského rejstříku

rozhodnutí MŠMT ČR o zařazení do sítě škol č. j. 35 494/2005-21 ze dne 3. 7. 2006

f. Seznam občanských sdružení působících při škole

- Sdružení rodičů a přátel školy
- Klub absolventů gymnázia
- Školní sportovní klub
- Studijní nadační fond

g. Školská rada

Mgr. Michal Bulant, Ph.D. (předseda),
Ondřej Kašpárek,
Mgr. Pavel Sekanina, MSc. – za rodiče a zletilé žáky;
doc. Ing. Vojtěch Bartoš, Ph.D.,
Ing. Tomáš Bravený,
Mgr. Jaroslav Suchý – za zřizovatele;
Mgr. Marek Blaha,
Mgr. Gabriela Chovancová,
Mgr. Petr Stupka – za pedagogy

h. Celková kapacita školy a jejích součástí

Přehled tříd ve školním roce 2025/2026 je uveden v následující tabulce:

Třída	Třídní prof.		Umístění	Zaměření		Hoši	Dívky	Celkem
I. A	Boucník	Cho	410	M	8leté	28	4	32
I. B	Řehák	Trn	310	vš.	8leté	19	12	31
I. C	Tillová	Kub	407	vš.	4leté	13	14	27
I. D	Hudeček	Šv	201	vš.	4leté	16	14	30
I. ročníky celkem						76	44	120
II. A	Marková	Jur	405	M	8leté	24	9	33
II. B	Horáková N.	Vaš	309	vš.	8leté	19	13	32
II. C	Horák	Jež	416	vš.	4leté	17	15	32
II. D	Mrkosová	Ple	404	vš.	4leté	15	16	31
II. ročníky celkem						75	53	128
III. A	Přikryl	Jug	316	M	8leté	22	10	32
III. B	Kupčík	Liš	408	vš.	8leté	16	11	27
III. C	Stupka	Md	209	vš.	4leté	12	20	32
III. D	Clausová	Mař	419	vš.	4leté	16	16	32
III. ročníky celkem						66	57	123
IV. A	Plavčanová	Pos	204	M	8leté	27	4	31
IV. B	Lacinová	Ki	220	vš.	8leté	10	16	26
IV. C	Brančová	Kre	211	vš.	4leté	15	17	32
IV. D	Sedlinská	Vo	212	vš.	4leté	17	11	28
IV. ročníky celkem						69	48	117
I.–IV. ročníky celkem						286	202	488
1. ag	Zerhau	Khl	P307	M	8leté	21	8	29
1. bg	Nováková	Urb	P213	vš.	8leté	15	12	27
Primy celkem						36	20	56
2. ag	Kallus Brychová	Pec	P207	M	8leté	19	11	30
2. bg	Směliková	Kya	P308	vš.	8leté	15	14	29
Sekundy celkem						34	25	59
3. ag	Jiaxis Svoboda	Šm	P215	M	8leté	24	6	30
3. bg	Glozar	Om	P314	vš.	8leté	15	14	29
Tercie celkem						39	20	59
4. ag	Hubáček	Zub	P311	M	8leté	27	5	32
4. bg	Adámková	Do	P312	vš.	8leté	14	17	31
Kvarty celkem						41	22	63
Nižší gymnázium celkem						150	87	237
Gymnázium celkem						436	289	725

Údaje o pracovnících školy

Na gymnáziu pracuje ve školním roce 2025/2026 celkem 73 pedagogických pracovníků, z toho 70 kmenových učitelů, 4 asistenti pedagoga a 2 školní psycholožky. Některé předměty vyučují také externí lektori. Mezi učiteli je řada výrazných osobností, kteří svým významem přesahují hranice školy (autoři učebnic, lektori na vysokých školách, oboroví didaktici). S výukou výběrových cvičení z matematiky a přípravou na soutěže nám pomáhají rovněž naši nedávní absolventi, kteří dokáží pro obor skvěle motivovat současné žáky a předávat jim své zkušenosti.

a. Věkové složení pedagogických pracovníků školy

Věk	Muži		Ženy	
	fyz. osoby	přepoč. počet	fyz. osoby	přepoč. počet
do 35 let	8	6,14	7	9,95
35–50 let	14	13,71	14	12,00
50–65 let	7	7,19	18	15,10
nad 65 let	1	0,86	1	0,95
Učitelů celkem	30	27,90	40	38,00

b. Seznam učitelů ve školním roce 2025/2026

ředitel:

Mgr. Tomáš Nečas, Ph.D. F

zástupci ředitele:

Mgr. Jana Šitařová Bi

Mgr. Aleš Kobza, Ph.D. M

Mgr. Václav Piskač, Ph.D. F

profesoři:

Mgr. Lucie Adámková Č, N

Mgr. Irena Ambrozová Č, HV

Mgr. Marek Blaha In

RNDr. Pavel Boucník M

Ing. Jana Brančová Ch, In

Mgr. Andrea Bučková Š

Mgr. Martina Clausová N

Mgr. Michal Doležal Z, TV

Lukáš Drdla	Bi, Ch
RNDr. Jiří Glozar	M, In
Mgr. Hana Havlíčková	VV, DU
Mgr. Michal Horák	R, OV, SV
Mgr. Martina Horáková	N, HV
Mgr. Naďa Horáková	M, In
Mgr. Michal Hubáček	Č, VV
Mgr. Jan Hudeček	A, D
Mgr. Gabriela Chovancová	Č
Bc. Alžběta Jandáková	Bi, TV
Mgr. Viktor Ježek	M, F
Mgr. Jakub Jiaxis Svoboda	A
Mgr. Jitka Jugasová	A
Mgr. Jakub Juránek, Ph.D.	M, F
Mgr. Kateřina Kallus Brychová	A
Mgr. Martina Kohlová	Č, D
Bc. Barbora Kolcová	Š
Mgr. Pavel Krejčí	M, In
RNDr. Iva Kubištová, Ph.D.	Bi, Ch
Mgr. Eva Kubitová	A
PaedDr. Zuzana Kučerová	Bi
Mgr. Petr Kupčík	Bi, Z
Mgr. Ondřej Kyas	HV
Mgr. Veronika Kyasová	Ch, OV
Mgr. Hana Lacinová	M, F
Mgr. Jan Liškutín	TV
PhDr. Martina Literáková	Č, N
Mgr. Dora Marková	TV, F
Mgr. Lenka Marková	Č
Mgr. Bc. Jaroslava Maříková	A, Z
Mgr. Veronika Mrkosová	M
Peter Nobbs, BA	A
Mgr. Zdeňka Nováková	Č, OV, SV
Mgr. Jesika Novotná	A, OV
Mgr. Blanka O'Malley	A, VV
Bc. Kateřina Petrlíková	Bi, TV
Mgr. BcA. Václav Peca	M
Mgr. et Mgr. Zuzana Plavčanová, Ph.D.	Ch, A
Bc. Tomáš Ploc	In
Mgr. Martin Pleva	Č, N, D

Mgr. Aleš Pospíšil	D, SV
RNDr. Lubor Přikryl	M, F
Mgr. Andrea Ptáčková	Č, HV
Mgr. Pavel Řehák	M, F
PhDr. Jitka Řihánková	Fr
PhDr. Iveta Sedlinská	N
Mgr. Petra Smělíková Pilátová	N, A, D
Mgr. Petr Stupka	M, TV
Mgr. Ing. Marie Štarhová	TV
Mgr. Bc. Vladimíra Šťastná	M, F, DG
Mgr. Zdeňka Tillová	Č, D
Mgr. Matouš Trnka	M, DG, In
Mgr. Vítek Urban	M, Z
RNDr. Pavel Vařejka	Bi
Mgr. Martina Vašíčková	Ch
Mgr. Karla Vomelová	A, Š
Mgr. Tomáš Zerhau	A, OV, SV
Mgr. Milena Zubíčková	D, La

Mgr. Petra Eliášová	rodičovská dovolená
Mgr. Petr Pupík	rodičovská dovolená
Mgr. Hana Škvařilová	rodičovská dovolená

externí učitelé:

prof. RNDr. Radan Kučera, DSc.	SMA
Bc. Antonín Sekerka	CvMN
RNDr. David Kláška	CvMN
Ing. Patrik Vaněk	Ek
Dominik Švancara	Ek
Ing. Alena Šafrová Drášilová, Ph.D.	Ek

školní psycholožky:

PhDr. Magdalena Nováková
Mgr. Hana Žampachová

asistenti pedagoga:

Bc. Lucie Kolníková
Bc. Markéta Murínová
MgA. Jan Novotný
Mgr. Jana Nováková

c. Provozní zaměstnanci ve školním roce 2025/2026

pracoviště tř. Kpt. Jaroše 14:

Radka Polachová	finanční účetní
Mgr. Cristina Jemna	hospodářka, vedoucí školního stravování
Ludmila Šulěřová	mzdová účetní
Tomáš Krejčí	IT specialista
Bc. Jakub Rádl	správce počítačové sítě
Petra Neumayerová	školnice, údržbářka
Petr Podziměk	vrátný
Dagmar Čurdová	pracovnice školní jídelny, uklízečka
Jana Spěváková	pracovnice školní jídelny, uklízečka
Ivana Babincová	uklízečka
Kristýna Rodějová	uklízečka
Romana Sovová	uklízečka

pracoviště Příční 16:

Jitka Klimešová	sekretářka, vedoucí školního stravování
Jiří Blaha	školník, údržbář
Jan Šulěr	vrátný
Jana Blažková	pracovnice školní jídelny, uklízečka
Dagmar Soušková Horáková	pracovnice školní jídelny, uklízečka
Lenka Palová	uklízečka

Profesorský sbor v zříti 2025

Učební plány

a. Učební plán nižšího stupně gymnázia

platný od školního roku 2025/2026

Předmět	Matematická třída				Všeobecná třída			
	I.	II.	III.	IV.	I.	II.	III.	IV.
český jazyk a literatura	4	4	4	4	4	4	4	4
anglický jazyk	4	4	3	3	4	4	3	3
další cizí jazyk	-	2	3	3	-	2	3	3
matematika	5	5	5	6	4	4	5	5
fyzika	2	2	2	2	2	2	2	2
chemie	-	1	2	2	-	1	2	2
biologie	2	2	2	1	2	2	2	2
zeměpis	2	2	2	1	2	2	2	1
dějepis	2	2	2	2	2	2	2	2
občanská výchova	1	1	1	2	1	1	1	2
informatika	1	1	2	2	1	1	2	2
estetická výchova	3	2	2	2	3	3	2	2
tělesná výchova	2	2	2	2	3	2	2	2
Celkem	28	30	32	32	28	30	32	32

b. Učební plán vyššího stupně gymnázia (osmileté i čtyřleté studium)*platný od školního roku 2025/2026*

Předmět	Matematická třída				Všeobecná třída			
	I.	II.	III.	IV.	I.	II.	III.	IV.
český jazyk a literatura	3	3	4	4	3	3	4	4
anglický jazyk	3	4	3	4	4	4	4	4
další cizí jazyk	3	3	3	3	3	3	3	3
matematika	6	6	6	6	4	4	4	4
fyzika	3	3	3	3	2	3	3	-
chemie	2	2	2,5	-	2,5	2	3	-
biologie	2	2	2,5	-	2,5	3	2	-
zeměpis	2	2	-	-	2	2	2	-
dějepis	2	2	-	-	2	2	2	-
společenské vědy	2	1	2	-	2	2	1	2
informatika	2	2	-	-	2	2	-	-
hudební/výtvarná výchova	2	2	-	-	2	2	-	-
tělesná výchova	2	2	2	2	2	2	2	2
1. volitelný předmět	-	-	2	2	-	-	2	2
2. volitelný předmět	-	-	2	2	-	-	2	2
3. volitelný blok předmětů	-	-	-	2	-	-	-	4
4. volitelný blok předmětů	-	-	-	4	-	-	-	4
Celkem	34	34	32	32	33	34	34	31

Volitelné předměty

Pro třetí ročník

1. volitelný předmět

Cvičení z matematiky a fyziky
Cvičení z biologie a chemie
Ekonomika
Dějiny umění
Konverzace v 2. cizím jazyce

2. volitelný předmět

Informatika a programování
Molekulární biologie
Cvičení z matematiky a fyziky (jen pro matematickou třídu)
Cambridge Exam Preparation
Ekonomika
Deskriptivní geometrie
Latina
Třetí cizí jazyk

Pro čtvrtý ročník

3. volitelný předmět

Český jazyk a literatura 2
Matematika 2 (pouze pro všeobecnou třídu)
Fyzika 2 (pouze pro všeobecnou třídu)
Chemie 2
Biologie 2
Informatika a programování 2
Zeměpis 2
Dějepis 2
Společenské vědy 2
Finanční gramotnost
Moderní dějiny
Reálie anglicky mluvících zemí
Business English
Academic writing
Konverzace v 2. cizím jazyce, není-li zvolena jako 1. volit. předmět

4. volitelný předmět

Aplikovaná matematika (pouze pro žáky matematické třídy)

Seminář z matematiky

Seminář z deskriptivní geometrie (pouze pro žáky, kteří si zvolili deskriptivní geometrii jako 2. volitelný předmět)

Seminář z fyziky

Seminář z chemie

Seminář z biologie

Seminář ze zeměpisu

Seminář z dějepisu

Seminář z informatiky (pouze pro žáky, kteří si zvolili informatiku a programování jako 2. volitelný předmět)

Seminář z molekulární biologie (pouze pro žáky, kteří si zvolili molekulární biologii jako 2. volitelný předmět)

Seminář ze společenských věd

Seminář z ekonomiky (pouze pro žáky, kteří si zvolili ekonomiku jako 1. nebo 2. volitelný předmět)

Seminář z dějin umění (pouze pro žáky, kteří si zvolili dějiny umění jako 1. volitelný předmět)

Tělesná výchova

Fotbal

Florbal

Volejbal

Badminton

Posilování

Tanec

Squash

Plavání

Jóga a pilates

Seznamy studentů

a. Nově přijatí studenti ve školním roce 2025/2026

1. ag (první ročník osmiletého studia)

Mgr. Tomáš Zerhau

Antonín Bureš
Petr Bureš
Radim Cetkovský
Jakub Hertl
Ema Hladišová
Martin Hrádek
Jakub Jež
Jiří Kment
Tomáš Knotek
Zuzana Koláčná
Matěj Kopečný
Dominik Krejčíř
Tomáš Kubiček
Ester Kunderová
Jan Lukšíček

Jan Malý
Ctirad Medved
Šimon Menšík
Anežka Pekařová
Kateryna Reva
Nina Salamonová
Matyáš Salva
Ivana Šáchová
Ondřej Šimek
Richard Jan Šubrt
Jakub Tejml
Jan Tlustý
Štěpán Ulrich
Markéta Židková

1. bg (první ročník osmiletého studia)

Mgr. Zdeňka Nováková

Alena Adamová

Klára Brůžková

Barbora Čarnická

Rozálie Haltmarová

Kateřina Hanzalová

Markéta Horká

Vojtěch Hrček

Tereza Chmelařová

Jan Kadlec

David Kmínek

Samuel Kotrs

Vincent Kotyza

Anna Zdislava Kouřilová

Kristýna Lexová

Radka Mikulíková

Sebastian Ošmera

Alan Pavlica

Lucie Pazourková

Štěpán Raštica

Štěpán Rybák

Alice Skurczaková

Jakub Svoboda

Teodor Šimek

Tadeáš Ureš

Matěj Veit

Rayen Yasin

David Zamrykot

1. A (pátý ročník osmiletého studia)

RNDr. Pavel Boucník

Filip Adámek

Ema Andrašínová

Pavel Blaška

Štěpán Boček

Adrian Bühn

Michal Geryk

Richard Honzák

Vilém Jirásek

Valerii Klymenko

Patrik Kos

David Kovář

Veronika Králová

Kryštof Křivánek

Mikuláš Lang

Jan Mezník

Anna Musilová

Jakub Pazdera

Jan Pešek

Kamil Pisoň

Šimon Pokorný

Martin Procházka

Oleksii Pylypenko

Daniel Rumlík

Danila Sidarenka

Simon Silárszky

Viktor Skácel

Jakub Šrámek

Linda Valtrová

Petr Vaněk

David Vepřek

Petr Zelinka

Jakub Zeman

1. B (pátý ročník osmiletého studia)

Mgr. Pavel Řehák

Václav Adámek

Štěpán Běbar

Andrej Dedek

Kadiatou Rose Diallo

Antonín Horák

Timotej Horák

Jonáš Hrabovský

Kryštof Chaloupka

Vojtěch Jančík

Andrea Jelínková

Vilém Kostecký

Filip Kovařík

Filip Macalík

František Martínek

Zuzana Navrátilová

Nikol Novosadová

Tereza Pirochtová

Veronika Pšenická

Michaela Řeháková

Matěj Skládal

Juliana Skýbová

Martin Stehlík

Jaromír Šácha

Ema Šebelová

Viktor Švec

Martin Vaněk

Tereza Vřešťalová

Dita Vukadinovičová

Šimon Wandrol

Zuzana Zbořilová

Dominik Zelníček

1. C (první ročník čtyřletého studia)

Mgr. Zdeňka Tillová

Emma Bajerová

Denis Brychta

Šimon Bučo

Thea Coufalová

Sebastian Daniel

Štěpán Heinz

Ella Hrabánková

Julie Hudcová

Tereza Judexová

Tobiáš Kalina

Antonie Karásková

Lukáš Klíma

Vojtěch Klinkovský

David Kolčárek

Matyáš Kovařík

Markéta Kulichová

Eliška Malenovská

Julie Nováková

Marek Ovesný

Eliška Pilařová

Helena Rychlá

David Sadílek

Tereza Svobodová

Šimon Šimoník

Janek Špunar

Eliška Vecková

Nela Vodičková

1. D (první ročník čtyřletého studia)

Mgr. Jan Hudeček

Karolína Bobková

Aneta Brzobohatá

Lena Dähnová

Kseniia Deiak

Jan Folta

Kristýna Gálová

Ondřej Genčur

Tetiana Horbenko

Matěj Janega

Pavel Julínek

Jakub Jurisa

Matěj Kandrnal

Jakub Kareš

Yaromyr Lukianets

Šimon Mahdal

Lukáš Marek

Jakub Nechaj

Bára Viktorie Nosková

Lucie Pivoňková

Hugo Procházka

Eliška Sedláčková

Jan Sklár

Ester Soldánová

Anežka Šafářová

Jiří Šauer

Lucie Šímová

Anna Tučková

Stanislav Vrba

Ema Lujza Zahoranská

Eduard Zbožínek

b. Studenti gymnázia ve školním roce 2025/2026

2. ag

Mgr. Kateřina Kallus Brychová

Adam Beňuš

Tsyren Berdnikov

Jiří Bršlica

William Buček

Matyáš Cimbůrek

Vilém Dostál

Vít Došlík

Věra Filippová

Kostiantyn Glushko

Patrik Halva

Erika Janálová

Tereza Koláčná

Veronika Kovářová

Lukáš Kozmon

Gabriela Křivánková

Daniel Kula

Teresa Kunešová

Patrik Lazúr

Albert Medveď

Klea Muselíková

Max Olszyna

Nina Ordeľtová

Martin Pešek

Filip Raab

Leona Rozsypalová

Anastasiia Smolkova

Oskar Smrčka

Jáchym Sobotka

Adéla Šlaisová

Matěj Žert

2. bg

Mgr. Petra Směliková Pilátová

Lucie Bendová

Pavel Cášek

Jan Čechal

Eliška Černá

Klára Drochytková

Maxmilian Erbek

Milan Fridrich

Lukáš Hadfield

Tea Helia

David Hložánek

Aneta Holčápková

Barbora Holubová

Florian Hrůza

Samuel Jankura

Tobiáš Jílek

Natalie Khateb

Kateřina Klimešová

Vojtěch Lavický

Šimon Liška

Sofie Ludková

Viktorie Ludková

Patricie Mihoková

Đorđe Milosavljević

Matěj Pína

Julie Popovičová

Anna Prokešová

Matěj Tichý

Alžběta Vyskočilová

Vojtěch Zemek

3. ag

Mgr. Jakub Jiaxis Svoboda

Anton Bartovič
František Boček
František Bureš
Petr Filipský
František Foukal
Hugo Horák
Kvido Horák
Gabriel Chodák
Sára Janeková
Mikuláš Jelínek
Anežka Kadlecová
Jakub Kala
Adam Kalousek
Jan Kapoun
Filip Keith

Jan Kříž
Alisa Levchenko
Alžběta Milotová
Nela Navrkalová
Radim Paul
Richard Adam Pelc
Antonín Pomikálek
Mikuláš Povolný
Adéla Průšová
Jiří Sedláček
Kryštof Jan Stareček
Gabriel Šebela
Tomáš Vaněk
Kryštof Velehradský
Ondřej Weiter

3. bg

RNDr. Jiří Glozar

Matvej Agapov
Lenka Ambrozová
Ján Bahýľ
Tereza Burgetová
David Čech
Helena Eliášová
Petr Hruša
Nicol Huppertová
Rebeka Jančulová
Lukáš Kába
Alžběta Kallusová
Tomáš Koníček
Jakub Králík
Dan Krčmář
Sára Kupková

Jonáš Lavický
Anna Mikošková
Tomáš Mikulík
Alisa Sidoryk
Bruno Skulník
Anežka Spěšná
Diana Svatoňová
Barnabáš Svěrák
Berenika Šifaldová
Karel Šmíd
Tereza Veselá
Robin Vokál
Jan Závodník
Anna Zelinková

4. ag

Mgr. Michal Hubáček

Samuel Adamec

Viliam Beszédeš

Robin Blažek

Tomáš Blažek

Daniel Burger

Daniel Čech

Mikuláš Dřimalka

Václav Eliáš

Myroslava Glushko

Petr Hladký

Vladimír Kalovský

Tomáš Karásek

František Koča

Jakub Mahovský

Ivan Marek

Emma Mens

Klaudie Neugebauerová

Hoang Bao Chau Nguyen

Lukáš Opravil

Vítězslav Pacek

Olaf Plíšek

Michael Rott

Lukáš Sekanina

Stella Stecklová

Maxim Šenk

Václav Španihel

Viliam Štoudek

Josef Vavrouch

Josef Veselý

Tomáš Vokřínek

Jan Vrbka

Sami Yasin

4. bg

Mgr. Lucie Adámková

Nela Běhálková

Štěpánka Blažková

Viktória Brázdilová

Kristin Cibulová

Lucie Cochlarová

Jiří Čanky

Adéla Čumbová

Taia Daianova

Teodor Dvořák

Viola Foretová

Lukáš Halva

Kamila Kalousková

Marie Kotzianová

Lucie Kovaříková

Sára Krejčířová Miholová

Ondřej Kučera

Matouš Netolický

Ondřej Novák

Olivie Pálenská

Adriana Příborská

Jana Přichystalová

Maxmilian Riedl

Kryštof Rodan

Sára Sádliková

Lenka Sladká

Jindřich Šíma

Michal Šlais

Petr Šlapák

Adam Trabelsi

Vojtěch Vraštil

Václav Zbořil

2. A

Mgr. Lenka Marková

Elizabeth Bučková
Vojtěch Dlabola
Gabriela Filipská
Veronika Halvová
Anna Hliněná
Phong Hoang
Lucie Chladilová
Vojtěch Klusák
Anna Kofroňová
Štěpán Koudela
Václav Kreidl
Marek Krejčíř
Lukáš Kulháněk
Blanka Lacinová
Vojtěch Macek
Monika Matulová
Martin Mlčůch

Thanh Dat Nguyen
Adam Pečenka
Šimon Petráš
Jan Povolný
Kryštof Prchlík
Karolína Raabová
Petr Skřivánek
Matěj Jan Svoboda
Arne Štoudek
Michal Tollar
Marek Tomeček
Quang Minh Tran
Petr Václavek
Petr Vokřínek
Vojtěch Vrána
Lukáš Zedníček

2. B

Mgr. Naďa Horáková

Daniel Běhal

Anton Bóna

Michal Caha

Beáta Dokoupilová

Matěj Drdla

Jaromír Eliáš

Kryštof Franc

Běla Karkošková

Jakub Konečný

Júlia Le Pernišová

Nicolas Locker

Markéta Michenková

Jakub Mikoláš

Tereza Nečasová

Antonín Nekut

Valerie Němcová

Tereza Novotná

Ellen Palečková

Marie Prokešová

Beatrice Ráček

Tomáš Robek

Lukáš Satrapa

Matěj Sladký

Zuzana Slámová

Matěj Svoboda

Ema Svobodová

Jiří Šlapák

Jakub Tetek

Samuel Urban

Vojtěch Vaněk

Vít Vraštil

Viktorie Vrzalová

2. C

Mgr. Michal Horák

Denis Bálint
Adam Bedroš
Marie Broďáková
Lea Burešová
Timotej Čermák
Veronika Čizmarřová
Thanh Son Do
Adéla Dočkalová
Lukáš Doleřal
Petr Drexler
Lucie Forstová
Maxim Göttinger
Ester Kolbábková
Tomáš Krřta
Jakub Kubánek
Quang Dung Le

Thanh Tam Luong
Klára Machotková
Jan Popovič
Kryřtof Prýmek
Anna Řondiková
Josef Sadílek
Adéla Suchomelová
Daniela Suchomelová
Vojtěch řupa
Sofie Varha
řimon Vlařin
Lucie Vorlová
Marie Vrzalová
Adéla Vydrová
Martin Zřídka veselý
Adam Zuřčák

2. D

Mgr. Veronika Mrkosová

Alice Bartoňová
Ondřej Bělík
Petr Burýšek
Alice Crhová
Agáta Daňhelová
Daniel Dvořák
Jan Flajšinger
Viviane Frodllová
Tadeáš Glänzner
Adam Hodeček
Adéla Kavalířová
Matěj Klust
Matyáš Křenek
Jiří Mátl
Adéla Alex Ničovská
Vanda Rodáková

Mykhailo Shemshur
Natálie Skálová
Vojtěch Spousta
Michal Stehlík
Daniela Surá
Kristina Synková
David Šemík
Helena Štouračová
Gabriel Trkan
Zuzana Tylečková
Ella Urubková
Richard Vala
Anna Vedlichová
Tereza Vraná
Karolina Zatsarynna

3. A

RNDr. Lubor Přikryl

Vojtěch Blatný
Svetlana Bondarenko
Martin Bryja
Adam Brzobohatý
František Dohnal
Marek Dvořák
Kristýna Finstrlová
Ondřej Foltín
Ondřej Foltýn
Marika Grycová
Jakub Hladký
Anna Janíková
David Káňa
Klára Kočová
Lucie Koníčková
Vilém Krajíček

Karolína Králíková
Leontýna Křivánková
Tychon Vitaliiovyč Kucherenko
Ashok Kulkarni
Tobiáš Neugebauer
Zuzana Pejchlová
Jan Procházka
Václav Růžička
Radim Sedlo
Ondřej Stolek
Lukáš Světlík
Vojtěch Sypták
Michael Ulčák
Anita Vaceková
Martin Vořechovský
Jáchym Zadražil

3. B

Mgr. Petr Kupčík

David Barabáš
Samuel Biroš
Šimon Adam Cikánek
Jan Dozbaba
Marta Eliášová
Karolína Gregorová
Viktorie Grofová
Boris Havlů
Jakub Hlaváč
Stela Hrbáčková
Lucie Knoflíčková
Sára Kohoutková
David Kolář
Matyáš Krejčí

Nela Křivánková
Adriana Miková
Natálie Rosová
Leopold Rotter
Jakub Sehnal
Agáta Skoupá
Jakub Stávek
Radim Svatoň
Jan Tupec
Tomáš Turland
Martin Vala
Veronika Vaňáčková
Vít Ventruba

3. C

Mgr. Petr Stupka

Filip Bajgar

Veronika Balej

Veronika Blažková

Barbora Brožová

Zuzana Burkoňová

Adéla Coufalová

Markéta Doskočilová

Vojtěch Franc

Kristína Gottwaldová

Ema Hanáková

Eva Hiklová

Tadeáš Humpolíček

Šimon Hýbl

Terezie Jančíková

Kristýna Jedličková

Jan Apostolos Joanidis

Martin Job

Jakub Kopečný

Jakub Kott

Karolína Krbůšková

Veronika Lukášová

Karolína Mezníková

Matouš Novák

Anna Palíková

Iva Pišalová

Zuzana Řeháková

Filip Šteffel

Tereza Vojtová

Soňa Zaviačičová

David Zbožínek

Ema Zlatníková

3. D

Mgr. Martina Clausová

Zuzana Adolfová
Laura Coufalová
Anežka Crhonková
Jan Doležel
Lenka Doleželová
Petra Dvořáčková
Laura Lynn Gregorová
Tadeáš Hladký
Linda Jarošová
Linda Jursová
Saša Kalousová
Simona Karabcová
Jaroslav Kravchenko
Kateřina Kulová
Julie Neradilová
Miroslav Novotný

Kateřina Pacasová
Laura Phamová
Matěj Pokruta
Michal Salcburger
Štěpán Schick
Tom Stejskal
Daniel Strítecký
Matyáš Svoboda
Matyáš Szabó
Vítězslav Šíma
Denisa Šlégrová
Jana Teplá
Michal Wolf
Lukáš Zbořil
Martin Zeman
Richard Zoubek

4. A

Mgr. et Mgr. Zuzana Plavčanová, Ph.D.

Matěj Bauer
Petra Bělušová
Jan Blažíček
Matěj Boček
Martin Bulant
Jaromír Halamiček
Jakub Hlavenka
Milan Hradil
Pavel Hyánek
Tomáš Jelínek
Petr Klieštík
Vojtěch Koča
Alexander Košťál
Anežka Medvedřová
Tomáš Pazourek
Štěpán Povolný

Ondřej Prokeš
Martin Pytela
Tomáš Řehák
Matěj Skácel
Alfred Svrčina
Svatava Šimečková
Jan Tollar
Čeněk Topor
Minh Duc Tran
Jan Václavek
Jan Věchet
Otakar Vítek
Lukáš Vojtek
Jiří Weiter
Monika Žujová

4. B

Mgr. Hana Lacinová

Petr Boucník
Yana Danylenko
Lucie Dvořáková
Victoria Marlene Gabriel
Mariana Luisa Habrová
Maxmilián Horák
Daniel Horváth
Nikol Chodúrová
Jan Jedelský
Lea Knoblochová
Pavčina Koktavá
Leontýna Krejčová
Ester Kyasová

Lucie Lindušková
Jakub Mátl
Lucia Miškuřová
Milan Němeček
David Nguyen
Rozálie Pařenicová
Ondřej Petr
Kateřina Přenosilová
Lukáš Příkryl
Ema Stupalová
Veronika Suková
Veronika Trmačová
Eduard Tyleček

4. C

Ing. Jana Brančová

Anna Březinová
Albert David Csontos
Stela Delínová
David Gordon Douhlevski
Michaela Hauke
Václav Heršálek
Mojmír Houdek
Eva Hudcová
Markéta Chadimová
Natálie Jelínková
Petr Konečný
Lucie Kosírová
Adam Kubíček
Lukáš Kučera
Markéta Kuncová
Tomáš Lauer

Samuel Maslo
Nguyet Anh Phung
Petra Poláková
Lukáš Rychlý
Mariia Sarapina
Anna Sázavská
Ondra Schamberger
Ela Sošková
Eliška Strýčková
Renata Širůčková
Matěj Šťastný
Zuzana Švendová
Šimon Tajovský
Veronika Tomšů
Lukáš Vejchoda
Dmitrij Žembrovskij Novák

4. D

PhDr. Iveta Sedlinská

Dan Bečvář
Patrik Burýšek
Thu Trang Ha
Adéla Hanáková
Ondřej Janoušek
Natálie Adelheid Jochmanová
Jan Krejčí
Věra Marie Krejčí
Vojtěch Kvapil
Petra Malčicová
Ondřej Marek
Václav Mráka
Beáta Mravcová
Patrik Navrátil

Dominik Novotný
Adéla Ohnisková
Tomáš Pantůček
Klára Pilařová
Lukáš Procházka
Michal Příbyl
Lucie Rotreklová
Robert Sadílek
Tobiáš Seidl
Daniela Slámová
Michal Šamalík
Lukas Daniel Turner
Tomáš Urbánek
Anna Visi

Organizace školního roku 2025/2026

Začátek školního roku	1. 9. 2025
Konec I. pololetí	29. 1. 2026
Začátek II. pololetí	2. 2. 2026
Konec II. pololetí	30. 6. 2026

Prázdniny

Podzimní	27. a 29. 10. 2025
Vánoční	22. 12. 2025 – 2. 1. 2026
Pololetní	30. 1. 2026
Jarní	16. 2. – 22. 2. 2026
Velikonoční	2. 4. 2026
Hlavní	1. 7. – 31. 8. 2026

Maturitní zkoušky

Písemné	
společná část	4. 5. – 7. 5. 2026
profilová část	
český jazyk	1. 4. 2026
anglický jazyk	7. 4. 2026
matematika (4. A)	8. 4. 2026
2. cizí jazyk	9. 4. 2026
deskriptivní geometrie	17. 4. 2026

Praktické

profilová část	
hudební výchova	21. 4. 2026
výtvarná výchova	21. 4. 2026

Ústní

1. týden	18. 5. – 22. 5. 2026
2. týden	25. 5. – 29. 5. 2026

Přijímací zkoušky

4leté studium – 1. kolo	11. a 13. 4. 2026
8leté studium – 1. kolo	14. a 15. 4. 2026

III.
Výroční zpráva
za školní rok 2024/2025

Výsledky výchovy a vzdělávání

a. Prospěch a chování

1. pololetí šk. r. 2024/2025

Třída	Počet žáků	Vyznamenání	Prospělo	Neprospělo	Neklasifikováno	Průměr třídy	Průměr absencí	Chování			Pořadí	
								1.	2.	3.	prům.	abs.
1. ag	30	28	2	0	0	1,11	46,13	30	0	0	2.	2.
1. bg	29	29	0	0	0	1,10	46,66	29	0	0	1.	3.
2. ag	29	22	7	0	0	1,22	39,31	29	0	0	7.	1.
2. bg	31	29	2	0	0	1,14	69,35	31	0	0	3.	15.
3. ag	32	21	11	0	0	1,26	58,88	32	0	0	8.	6.
3. bg	31	25	6	0	0	1,17	58,35	31	0	0	5.	5.
4. ag	29	17	12	0	0	1,31	70,38	29	0	0	9.	16.
4. bg	31	27	4	0	0	1,15	54,97	31	0	0	4.	4.
NG	242	198	44	0	0	1,18	55,64	242	0	0		
1. A	33	21	11	0	1	1,38	74,55	33	0	0	15.	19.
1. B	32	16	16	0	0	1,40	59,84	32	0	0	16.	7.
1. C	32	18	14	0	0	1,31	65,25	32	0	0	10.	11.
1. D	31	15	16	0	0	1,47	67,06	31	0	0	20.	13.
2. A	31	14	15	2	0	1,52	61,55	31	0	0	22.	8.
2. B	27	12	15	0	0	1,46	61,67	27	0	0	19.	9.
2. C	31	7	23	1	0	1,74	74,45	31	0	0	24.	17.
2. D	32	17	14	1	0	1,41	79,91	32	0	0	17.	21.
3. A	31	17	14	0	0	1,38	65,55	31	0	0	14.	12.
3. B	27	13	12	1	1	1,54	80,07	27	0	0	23.	22.
3. C	31	12	17	2	0	1,49	101,48	31	0	0	21.	24.
3. D	28	22	6	0	0	1,17	67,75	28	0	0	6.	14.
4. A	29	21	8	0	0	1,33	88,38	29	0	0	12.	23.
4. B	32	19	12	0	1	1,36	77,16	32	0	0	13.	20.
4. C	33	18	15	0	0	1,45	64,09	33	0	0	18.	10.
4. D	32	22	10	0	0	1,32	74,50	32	0	0	11.	18.
VG	492	264	218	7	3	1,42	72,66	492	0	0		
Škola	734	462	262	7	3	1,34	67,05	734	0	0		

2. pololetí šk. r. 2024/2025

Třída	Počet žáků	Vyznamenání	Prospělo	Neprospělo	Neklasifikováno	Průměr třídy	Průměr absencí	Chování			Pořadí	
								1.	2.	3.	prům.	abs.
1. ag	30	29	1	0	0	1,13	43,27	30	0	0	2.	3.
1. bg	29	28	1	0	0	1,15	44,69	29	0	0	4.	5.
2. ag	29	21	8	0	0	1,26	43,45	29	0	0	7.	4.
2. bg	31	30	1	0	0	1,10	62,03	31	0	0	1.	13.
3. ag	32	22	10	0	0	1,28	64,69	32	0	0	9.	15.
3. bg	31	28	3	0	0	1,14	71,42	31	0	0	3.	21.
4. ag	29	20	9	0	0	1,27	69,03	29	0	0	8.	19.
4. bg	31	28	3	0	0	1,18	66,13	31	0	0	6.	17.
NG	242	206	36	0	0	1,19	58,32	242	0	0		
1. A	33	22	11	0	0	1,33	68,48	33	0	0	13.	18.
1. B	32	19	13	0	0	1,39	51,25	32	0	0	17.	7.
1. C	32	17	15	0	0	1,37	56,69	32	0	0	16.	10.
1. D	31	16	15	0	0	1,48	65,45	31	0	0	21.	16.
2. A	33	17	15	1	0	1,48	54,88	33	0	0	22.	8.
2. B	26	14	12	0	0	1,43	57,69	26	0	0	18.	11.
2. C	30	13	17	0	0	1,51	70,10	30	0	0	23.	20.
2. D	32	23	9	0	0	1,33	81,94	32	0	0	14.	24.
3. A	31	18	13	0	0	1,35	61,03	31	0	0	15.	12.
3. B	27	14	13	0	0	1,54	80,89	27	0	0	24.	23.
3. C	31	13	18	0	0	1,46	74,71	31	0	0	20.	22.
3. D	28	25	3	0	0	1,17	62,79	28	0	0	5.	14.
4. A	29	19	10	0	0	1,28	37,03	29	0	0	10.	2.
4. B	32	19	13	0	0	1,33	46,28	32	0	0	12.	6.
4. C	33	20	13	0	0	1,46	36,45	33	0	0	19.	1.
4. D	32	23	9	0	0	1,31	55,69	32	0	0	11.	9.
VG	492	292	199	1	0	1,39	59,90	492	0	0		
Škola	734	498	235	1	0	1,32	59,38	734	0	0		

b. Maturitní zkoušky

V řádném – jarním maturitním termínu školního roku 2024/2025 maturovalo 61 studentů z osmiletého studia a 65 studentů ze studia čtyřletého. Navíc jeden žák čtyřletého studia, který neuspěl vloni, vykonal úspěšně opravnou zkoušku z českého jazyka (byl při ní přiřazen ke třídě 4. B; v tabulkách níže jsou jeho výsledky připočteny). Ze studentů maturujících na jaře neprospěl jeden student osmiletého studia. Ten pak zkoušku zvládl v opravném podzimním termínu v září 2025, takže se všichni letošní maturanti stali absolventy naší školy.

Ve společné části všichni studenti povinně maturovali z českého jazyka a dále si volili buď matematiku, nebo cizí jazyk. Matematiku si zvolilo 77 studentů, tj. 61 % studentů 4. ročníků; cizí jazyk si vybralo 49 studentů (46 studentů angličtinu, dva španělštinu a jeden ruštinu), tj. 39 % všech maturantů.

Třída 4. A je zaměřena na matematiku. Ta je v této třídě povinným maturitním předmětem v profilové části a jeden další maturitní předmět je volitelný.

Třída 4. B osmiletého studia a třídy 4. C a 4. D čtyřletého studia mají všeobecné zaměření. Studenti si v profilové části volí oba dva předměty dle svého výběru.

Kromě povinných zkoušek si v profilové části každý žák může ještě zvolit až dvě další nepovinné zkoušky. Počty nepovinných zkoušek jsou v následujících tabulkách uvedeny v závorkách.

Ve společné („státní“) části maturitních zkoušek zůstávají již jen didaktické testy, které jsou hodnoceny „uspěl(a)“, resp. „neuspěl(a)“. Písemné práce z jazyků (českého i cizích) společně s ústní zkouškou pak tvoří výsledky profilových („školních“) maturitních zkoušek z těchto předmětů. Maturanti, kteří si ve společné části zvolí zkoušku z cizího jazyka, se tím automaticky přihlašují i k profilové zkoušce z tohoto cizího jazyka. Tu však mohou nahradit certifikátem potvrzujícím složení ministerstvem uznávané zkoušky z daného cizího jazyka v požadované úrovni. Tuto možnost ve školním roce 2024/2025 využilo 35 maturantů z cizích jazyků, tj. 71 % všech maturantů z cizích jazyků.

Počty maturantů z jednotlivých předmětů

společná část:

Třída	4. A	4. B	4. C	4. D	Celkem
český jazyk	29	32	33	32	126
matematika	25	18	20	14	77
anglický jazyk	2	14	12	18	46
německý jazyk	0	0	0	0	0
francouzský jazyk	0	0	0	0	0
ruský jazyk	0	0	1	0	1
španělský jazyk	2	0	0	0	2
matematika rozšiřující (nepov. zk.)	(27)	(8)	(11)	(15)	(61)

profilová část:

Třída	4. A	4. B	4. C	4. D	Celkem
český jazyk	29	32 + 1	33	32	126 + 1
matematika	29	5	8	10	52
anglický jazyk*	3	14	14	14	45
německý jazyk*	1	4	0	2	7
francouzský jazyk	1	0	1	0	2
ruský jazyk*	0	4	3	1	8
španělský jazyk	5	0	0	0	5
fyzika	7	1	5	6	19
chemie	4	6	4	8	22
biologie	0	10	4	1	15
zeměpis	0	1	3	3	7
dějepis	0	1	0	0	1
společenské vědy	1	4	7	10	22
informatika a programování	7	5	6	1	19
deskriptivní geometrie	1	2	4	0	7
ekonomika	1	5	9	2	17
molekulární biologie	0	3	4	6	13
dějiny umění	0	0	0 + (1)	1	1 + (1)
latina	0 + (1)	0	0	0	0 + (1)
hudební výchova	0	2	0	0	2
výtvarná výchova	0	0	0	2	2

* Počet maturantů z cizích jazyků v profilové části je součtem maturantů v profilové části a maturantů, kteří konali navazující profilové zkoušky ze společné části. Navazující zkoušku v profilové části si studenti mohli nahradit certifikátem z příslušného cizího jazyka.

Celkové výsledky maturitních zkoušek

řádný termín:

Třída	4. A	4. B	4. C	4. D	Celkem
počet maturantů	29	32 + 1	33	32	126 + 1
prospělo s vyznamenáním	18	22	22	23	85
prospělo	10	10 + 1	11	9	40 + 1
neprospělo	1	0	0	0	1

po opravných zkouškách v září:

Třída	4. A	4. B	4. C	4. D	Celkem
počet maturantů	29	32 + 1	33	32	126 + 1
prospělo s vyznamenáním	18	22	22	23	85
prospělo	11	10 + 1	11	9	41 + 1
neprospělo	0	0	0	0	0

Složení maturitních komisí

4. A

předseda: Mgr. Čestmír Krejčí, G Břeclav
místopředseda: RNDr. Pavel Boucník
třídní profesor: Mgr. Pavel Řehák

4. B

předsedkyně: Mgr. Hana Peroutková, G Znojmo
místopředseda: Mgr. Petr Kupčík
třídní profesorka: Mgr. Zdeňka Tillová

4. C

předsedkyně: Mgr. Monika Jurášková, G Znojmo
místopředsedkyně: Mgr. Hana Lacinová
třídní profesorka: Mgr. Gabriela Chovancová

4. D

předseda: Milan Káňa, G Břeclav
místopředseda: Mgr. Tomáš Zerhau
třídní profesor: Mgr. Jan Hudeček

*Mgr. Aleš Kobza, Ph.D.
zástupce ředitele*

Písemná maturitní zkouška z matematiky

Gymnázium Brno, třída Kapitána Jaroše, p. o.
pro třídu se zaměřením na matematiku

2. dubna 2025

1.

Je dána funkce

$$f : y = \frac{x^3 - 3x^2 + 3x - 1}{x^2 - 4x + 4}.$$

Určete:

- definiční obor funkce f , průsečíky grafu funkce f s osami x a y a intervaly, v nichž je funkce f kladná a v nichž je záporná;
- extrémy funkce f a intervaly monotónnosti funkce f ;
- inflexní body funkce f a intervaly konvexnosti a konkávnosti funkce f ;
- asymptoty bez směrnice i se směrnicí ke grafu funkce f .
- Nakreslete graf funkce f a vyznačte v něm všechny důležité body včetně jejich funkčních hodnot.

2.

Řešte v $\mathbb{R}^3$ soustavu lineárních rovnic s parametrem $p \in \mathbb{R}$:

$$p^2 x + py + z = 0$$

$$py - z = 0$$

$$px - z = p$$

3.

Jsou dány přímky $p = \{[1 - t, 2 + t, 3 + 2t]; t \in \mathbb{R}\}$,
 $q = \{[1 - 2s, s, 2 + 3s]; s \in \mathbb{R}\}$.

- a) Dokažte, že přímky p, q jsou mimoběžné.
- b) Určete vzdálenost přímek p, q .
- c) Nalezněte příčku r mimoběžek p, q , která leží v rovině
 $\rho : x + 2y - z + 2 = 0$.

4.A

Řešte v $\mathbb{R}$ rovnici:

$$2 \cdot (-1 + \log 2) + \log \left(1 + 5^{\sqrt{x}} \right) = \log \left(5 + 5^{1 - \sqrt{x}} \right)$$

4.B

Řešte v $\mathbb{C}$ rovnici:

$$x^4 - 4x^3 + 6x^2 - 4x - 15 = 0$$

Výsledky запиšte v algebraickém tvaru.

5.A

V každé krabici s 1000 mobilními telefony z továrny A jsou 2 vadné a z továrny B jsou 3 vadné (zbylé jsou funkční). Na skladě je 50 krabic telefonů z továrny A a 10 krabic z továrny B . Náhodně vybereme krabici a z ní telefon. Vypočtete pravděpodobnost, že:

- a) telefon je vadný;
- b) telefon je z výroby A za předpokladu, že je funkční.

Výsledky запиšte desetinným číslem a zaokrouhlete na 2 platné číslice.

5.B

Sestrojte tětíkový čtyřúhelník $ABCD$, kde je dáno: $a = 6$ cm, $b = 3$ cm, $c = 2,5$ cm, $\alpha = 45^\circ$. Proveďte rozbor s důkazem. Postup konstrukce, konstrukci a diskuzi provádět nemusíte.

6.A

Je dána polokoule o poloměru R . Určete poloměr r rotačního válce maximálního objemu, který je vepsán do dané polokoule. Dokažte, že jste našli opravdu válec s maximálním objemem.

6.B

Dokažte nerovnost:

$$\forall n \in \mathbb{N} : 1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{3} + \frac{1}{4} + \cdots + \frac{1}{2^n - 1} > \frac{n}{2}.$$

Absolventi gymnázia

a. Seznam absolventů v roce 2025

4. A

Mgr. Pavel Řehák

Michael Beneš
Babeta Daňhelová
Dominik Doležel
Zuzana Dvořáková
Adam Flek
Zdeněk Harant
David Horčíčka
Max Jurčík
Filip Kasprzak
Ondřej Kašpárek
Aneta Kolářová
Jiří Kosmák
Matyáš Kubala
Šimon Lopour
Marek Mojžíš
Jan Najbert
Lukáš Navrátil
Eliška Nevěřilová
Vítek Pečenka
Klára Plchová
Eliška Poláčková
Jan Romanovský
Patrik Maxmilian Rosenberg
Jindřich Rychlý
Jan Říha
Jindřich Štambera
Jan Švec
Anh Linh Tranová
Hana Trubačiková
Matthew Vopelka

4. B

Mgr. Zdenka Tillová

Julia Bónová
Nikola Cardová
Markéta Cíchová
Daniel Dobyšar
Adam Drdla
Adéla Drybčáková
Maxim Foll
Hana Chvátilová
Adam Jaroš
Eva Jelínková
Petra Kadlecová
Ema Káňová
Martin Konečný
Jan Kovařík
Hugo Loder
Julie Malotová
Anna Martinů
Arsenij Mironov
Jakub Novotný
Vojtěch Ocelka
Jan Otáhal
Eva Roznosová
Tomáš Sláma
Theodor Šifalda
Maxmilián Šimek
Tereza Šteffelová
Zuzana Štrpková
Robert Pavel Tobiáš
Vojtěch Ventruba
Ondřej Zatloukal
Bruno Zoubek
Anita Žáková

4. C

Mgr. Gabriela Chovancová

Tomáš Auer
Lucie Behringerová
Alexandr Bráblík
Radim Cicvárek
Jiří Čech
Marek Dobrovolný
Jáchym Dytrt
Vojtěch Frank
Anna Kadlecová
Marek Kalenda
Adam Kotoun
Berenika Kouřilová
Jonáš Krejčí
Ondřej Málek
Filip Maňas
Leontýna Mikulášková
Šimon Mitáček
Kateřina Nepevná
Dorota Paráková
Jan Peřina
Martina Plachká
Olena Povkh
Leona Procházková
Lukáš Rychlý
Matěj Smýkal
Jan Souchop
Matyáš Spěvák
Bohdan Svoboda
Ondřej Ševela
Michal Štátný
Matěj Štefek
Anna Trnková
Tomáš Urbánek
Julie Zapletalová

4. D

Mgr. Jan Hudeček

Klára Blatná
Ondřej Fritz
Anna Gibalová
Iaroslav Gundartsev
Filip Honek
Josef Chvátal
Oliver Chylík
Julie Janíková
Daniela Jedličková
Kateřina Jiráková
Jan Karafiát
Daniela Kiršová
Laura Klimešová
Jindřich Knotek
Klára Komárková
Tomáš Kotouček
Miroslav Koutek
Martina Krbůšková
Antonie Kynčlová
Františka Kynčlová
Martin Ledvína
Barbora Machálková
Veronika Machálková
Tomáš Melichárek
Tereza Mičíková
Lukáš Němeček
Veronika Němečková
Michaela Oprchalová
Matěj Říha
Nikol Šulová
Karolína Ťupová
Adam Žabokrtský

b. Přehled o umístění absolventů ve školním roce 2024/2025

Škola	4. A	4. B	4. C	4. D	Celkem
PřF MU Brno	7	4	3	5	19
FI MU Brno	7	3	6	0	16
PrF MU Brno	2	3	2	5	12
FSI VUT Brno	4	1	3	1	9
LF MU Brno	0	2	3	2	7
ESF MU Brno	0	3	1	3	7
FEKT VUT Brno	1	0	1	5	7
MMF UK Praha	6	0	0	1	7
FSS MU Brno	0	1	2	2	5
FF MU Brno	0	3	1	0	4
FIT VUT Brno	0	1	1	1	3
FA VUT Brno	0	1	2	0	3
AF MENDELU Brno	1	1	0	1	3
PedF MU Brno	0	0	2	0	2
FCh VUT Brno	0	1	0	1	2
FP VUT Brno	0	1	0	1	2
LF UK Praha	0	1	0	1	2
FAST VUT Brno	0	0	1	0	1
FRRMS MENDELU Brno	0	1	0	0	1
FJFI ČVUT Praha	1	0	0	0	1
FS ČVUT Praha	0	0	1	0	1
FD ČVUT Praha	0	0	1	0	1
FA ČVUT Praha	0	1	0	0	1
FPH VŠE Praha	0	1	0	0	1
PrF UPOL Olomouc	0	0	1	0	1
LF HK UK Praha	0	0	1	0	1
VŠ v zahraničí	0	1	0	1	2
Procento přijatých	100	94	97	97	
Konzervatoř Brno	0	1	0	0	1
Ostatní	0	1	1	1	3

Kalendárium školního roku 2024/2025

Září

- 2. 9. zahájení školního roku
- 9.–13. 9. adaptační kurzy pro 1. C a 1. D v Kaprálově mlýně (postupně)
- 10. 9. opravné maturitní zkoušky
- 11.–13. 9. adaptační kurz pro primy v Zubří
- 17. 9. burza učebnic v aule
- 19. 9. hudební minifestival NaPříč
- 21.–29. 9. jazykový kurz kvart ve Velké Británii

Říjen

- 1. 10. volby do školské rady
- 3. 10. úvodní setkání programu DofE
- 8. 10. návštěva ministra dopravy Martina Kupky
- 14.–18. 10. Erasmus days na NG
- 22.–24. 10. literárně-historická exkurze do Prahy pro 4. D
- 23. 10. anglické divadlo pro 3. ročníky

Listopad

- 4.–10. 11. návštěva delegace z Cordoby
- 12.–14. 11. literárně-historická exkurze do Prahy pro 4. A, 4. B a 4. C
- 15. 11. Festival (ne)svobody
- 19. 11. klasifikační porada k 1. čtvrtletí
- 27. 11. otevření nového geoparku na dvoře NG
- 28. 11. krajské kolo pÍšQworek v aule
- 29. 11. beseda o pobytech Erasmus+ v aule
- 29.–30. 11. veletrh středních škol Gaudeamus

Prosinec

- 3. 12. přednáška prof. Jana Hábla *Škola jako dílna lidskosti*
- 4. 12. charitativní burza knih
- 11. 12. finále soutěže BRLOH v aule
- 12.–18. 12. sbírka pro Ukrajinu
- 16. 12. zájezd do předvánoční Vídně
- 19. 12. sportovní utkání Jaroška–Slovaňák v hale Vodova
- 20. 12. vánoční koncert sborů gymnázia v Konventu Milosrdných bratří

Leden

- 5.–10. 1. lyžařský kurz pro sekundy na Červenohorském sedle
- 8. 1. beseda o studiu v zahraničí s našimi absolventy
- 11. 1. Den otevřených dveří I
- 14. 1. Den otevřených dveří II
- 17.–19. 1. literární dílna
- 24. 1. návštěva matematiků z Gruzie
- 24.–28. 1. výběrový lyžařský kurz pro VG v Saalbachu
- 28. 1. klasifikační porada k 1. pololetí
- 30. 1. anglické divadlo pro NG
- 30. 1. předávání vysvědčení

Únor

- 3.–7. 2. program Technologie 21. století pro 3. B a 3. A (postupně)
- 4. 2. přednáška pro učitele o digitálním wellbeingu
- 18. 2. seminář pro učitele o komunikaci
- 19.–21. 2. program Technologie 21. století pro 3. C
- 21. 2. BrNOC v budově VG
- 23.–28. 2. lyžařský kurz 1. ročníků v Koutech nad Desnou a Dolní Moravě
- 24.–26. 2. program Technologie 21. století pro 3. D
- 25. 2. anglické divadlo pro 2. ročníky *Dr. Jekyll and Mr. Hyde*

Březen

- 5.–12. 3. pobyt studentů ve Valencii
- 6.–9. 3. výběrový kurz skialpinismu na Chopok
- 7. 3. ples gymnázia v KC Semilasso
- 12.–16. 3. výběrový lyžařský kurz pro NG v Saalbachu
- 14. 3. JaroškaFest v Kabinetu múz
- 18. 3. školení kybernetické bezpečnosti pro učitele

Duben

- 1. 4. písemná maturitní zkouška z ČJ
- 2. 4. písemná maturitní zkouška 4. A z matematiky
- 3.–4. 4. písemná maturitní zkouška z cizího jazyka
- 8. 4. klasifikační porada k 3. čtvrtletí
- 11. 4. projekt Kdo nechal sekundy vařit?
- 11.–16. 4. přijímací zkoušky
- 14. 4. úklid Moravského krasu
- 22. 4. praktická maturitní zkouška z hudební a výtvarné výchovy
- 22. 4. písemná maturitní zkouška z deskriptivní geometrie

- 28. 4. poslední zvonění
- 29. 4. náhradní termín přijímacích zkoušek
- 30. 4. exkurze do Vídně pro tercie

Květen

- 2. 5. den exkurzí
- 2.–6. 5. didaktické testy společné části maturitní zkoušky
- 7. 5. koncert *Jaro na Jarošce*
- 9. 5. krajské kolo SOČ v budově VG
- 14. 5. exkurze do Carnunta pro sekundy
- 15. 5. zveřejnění výsledků přijímacího řízení
- 15. 5. konference závěrečných prací v aule
- 18.–23. 5. jazykový kurz ve Vídni
- 19.–23. 5. ústní maturitní zkoušky 4. A a 4. D
- 26.–30. 5. ústní maturitní zkoušky 4. B a 4. C

Červen

- 3.–4. 6. stříbrná expedice DofE
- 3.–8. 6. zlatá expedice DofE
- 6. 6. zlatá maturita – setkání absolventů
- 9.–13. 6. projektový týden kvart (expedice)
- 14.–23. 6. sportovní kurzy pro 3. ročníky
- 16. 6. ocenění úspěšných maturantů v Senátu PČR
- 19.–23. 6. exkurze fyziky do CERNu
- 23. 6. – 1. 7. exkurze ruštiny do Moldavska
- 24. 6. klasifikační porada k 2. pololetí
- 25.–26. 6. sportovní dny na NG
- 25.–26. 6. akce předmětových komisí na VG
- 27. 6. předávání vysvědčení

Zpráva ředitele gymnázia o stavu a rozvoji školy

Školní rok 2024/2025 proběhl v mnoha ohledech tradičně, přijímací i maturitní zkoušky tentokrát prodělaly jen kosmetické změny. Život školy byl opět bohatý na mimoškolní akce a exkurze, o čemž svědčí celá řada článků v této ročence. Podobně zde najdeme také mnoho úspěchů našich studentů v individuálních a týmových soutěžích. Na tomto místě bych zmínil alespoň ty největší z nich. V celostátním kole Středoškolské odborné činnosti (SOČ) jsme obsadili dvě první místa v kategorii matematika, konkrétně jde o žáky Tomáše Pazourka a Pavla Hyánka (oba 3. A). Dalšími mimořádnými výkony jsou 2. místo Jana Václavka (3. A) v celostátním kole matematické olympiády v kategorii P (programování), 3. místo Ondřeje Petra (3. B) ve finálovém kole soutěže Jugend debattiert a 3. místo Martina Bryji (2. A) v celostátním kole lingvistické olympiády. Skvělé výkony předvedli i studenti nižšího gymnázia. Radim Paul (2. ag) se stal absolutním vítězem v matematické soutěži Pangea a Jakub Pazdera (4. ag) obsadil 2. příčku v celostátním kole geografické olympiády.

V průběhu prázdnin proběhla mezinárodní kola soutěží s účastí našich studentů. Martin Bryja získal bronzovou medaili na Mezinárodní lingvistické olympiádě, Anita Vaceková (2. A) stříbro na Mezinárodní astronomické olympiádě a Pavel Hyánek bronz na Mezinárodní matematické olympiádě. Martin Bryja, Petr Vokřínek (1.A) a Svatava Šimečková (3. A) uspěli na Středoevropské matematické olympiádě. To vše jsou obrovské úspěchy v silné mezinárodní konkurenci a jsme na ně patřičně hrdí.

Snažíme se také pomáhat, ať už sbírkou pro Ukrajinu, nebo koncertem v domově pro seniory v Tuřanech. Některé další dobročinné akce pořádá také studentský parlament.

Nemalé úsilí věnujeme úpravám prostředí naší školy. Za zmínku stojí dvě největší investiční akce, a sice generální oprava chemické laboratoře a zcela nový systém školního rozhlasu.

Nejviditelnější novinkou tohoto školního roku je nepochybně změna ve vedení školy. S ní jsou spojena mnohá očekávání jak od zřizovatele, tak od pedagogů, studentů i veřejnosti. Do koncepce rozvoje gymnázia jsem k tomu napsal:

„Výhoda úspěšné instituce spolu s dlouhou tradicí v sobě nutně skrývá riziko stagnace. Proto je potřeba poctivě hledat silné a slabé stránky školy a mít kvalitní nástroje zpětné vazby, které umožní reagovat na aktuální problémy a neustrnout. Jsem zastáncem spíše evolučních než revolučních změn a následující období v životě školy, kdy dojde ke změně jejího vedení, považuji za příležitost k takovéto evoluci. Ta by měla vycházet z toho nejlepšího, co je dobré zachovat, a současně nabídnout prostor dostát pověsti progresivní školy, reagující kreativně na potřeby doby. Jako učitel i člen vedení znám prostředí školy velmi dobře. To považuji za výhodu při dalším rozvoji školy s velkým respektem k práci, kterou odvedli moji předchůdci, především dlouholetý ředitel RNDr. Jiří Herman, Ph.D. Velmi si rovněž vážím svobodné a přátelské atmosféry mezi pedagogy, kterou je třeba zachovat a posilovat. Spíš než vnucovat změny shora chci vytvářet takové podmínky, které potřebným změnám přirozeně otevrou prostor. Ve škole je mnoho velmi schopných a aktivních pedagogů, na jejichž schopnostech, zkušenostech a odhodlání se dá stavět.“

V uplynulém školním roce jsme proto začali pracovat na vizi školy. Prvním krokem byl sběr dat od rodičů, studentů a pedagogů. Jako zajímavou ukázkou, jak vidí Jarošku její učitelé, zde uvádím stručný výstup z analýzy SWOT.

Silné stránky (S)

- Vysoká úroveň znalostí našich studentů i absolventů.
- Dobré jméno, tradice, prestižní škola.
- Mnoho vynikajících učitelů.
- Mnoho ambiciózních a talentovaných studentů.
- Podpora talentů a práce s nimi, podpora soutěží.
- Dobrá poloha VG.
- Matematika.
- Množství akcí nad rámec výuky.
- Podpora sportu.

Slabé stránky (W)

- Způsob výuky neodpovídá současným potřebám, přílišné soustředění na faktografii, převládající frontální výuka, zkostnatělost.
- Sociální zakrňlost studentů, kteří jedou na výkon. Příliš velké soustředění na úspěšné studenty (soutěže apod.), zatímco ostatní nám unikají.
- Nedodržování základních pravidel slušného chování, podvádění při testech atd.
- Stres studentů ze selhání, tlak na výkon, známky apod. Malá snaha o motivaci studentů.
- Špatná poloha NG.
- Nedostatečné vybavení školy, špatná vizuální prezentace školy. Panely na chodbě, nevhodná akustika některých místností, nespolehlivý internet.
- Tolerování špatné práce některých učitelů, neochota přiznat si své slabé stránky a snažit se zlepšovat. Neřešení některých problémů ze strany vedení. Pozdní příchody učitelů do hodin.
- Nejasná pravidla, nenastavené procesy řízení. Velká svoboda někdy hraničící s anarchií – každý z učitelů si dělá, co chce, a má pocit, že na to má právo. Dohodnout se na společných základních pravidlech je velmi obtížné až nemožné.
- Špatné fungování předmětových komisí: neřeší se výuka, často chybí spolupráce, vzájemná inspirace atd.
- Nedůstojné stravování, málo času na oběd.
- Chybí scénáře řešení krizových situací.
- Systém třídních důvěníků a zastaralý formát SRPŠ.

Příležitosti (O)

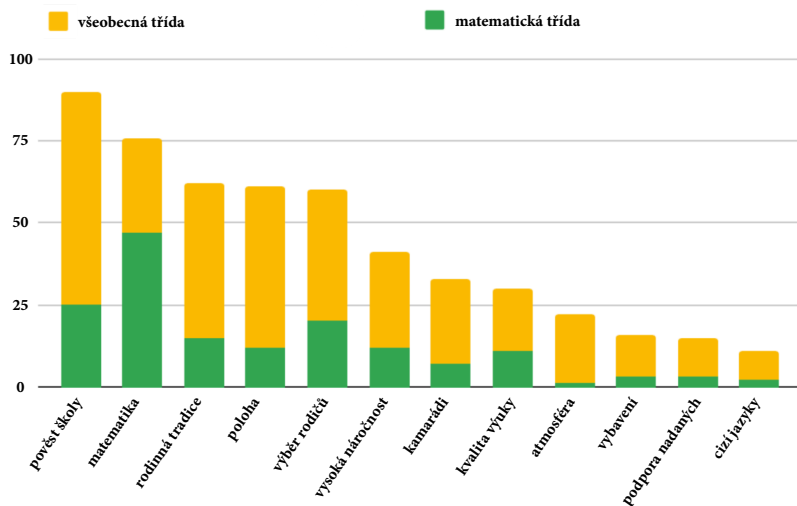
- Více výchovy, rozvoj měkkých dovedností, systematická práce s třídními kolektivy.
- Zlepšení pedagogické úrovně školy. Skutečná modernizace výuky při zachování silných stránek školy, zlepšování kvality výuky na základě zpětné vazby.
- Větší spolupráce mezi učiteli, sdílení zkušeností, větší péče o nové učitele, podpora týmového ducha a respektu k ostatním. Pokračování v podpoře iniciativy zdola.
- Sjednocení požadavků a chování ke studentům.
- Vyřešit lépe problematiku závěrečných prací.
- Komunikovat s okolním světem a zajímat se o potřeby VŠ, praxe, společnosti atd.
- Vybudovat fungující školní pedagogické pracoviště (ŠPP), jehož členové se budou pravidelně scházet, budou mít jasně rozdělenou agendu a budou mít dost času a prostoru poskytovat své služby nejen potřebným studentům, ale i (třídním) učitelům, případně vedení školy.
- Méně sezení v lavicích, více praxe, výuky v terénu apod.
- Začít třídit odpad, celkově víc dbát na ekologii. Zajímat se také o okolí školy.

Hrozby (T)

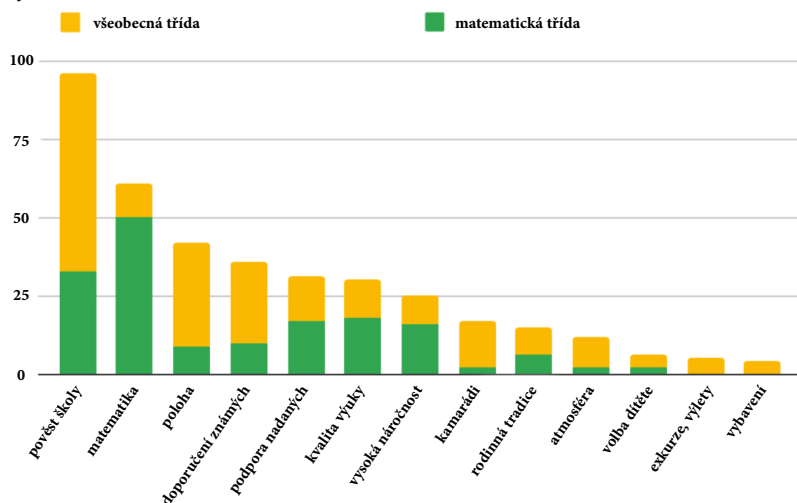
- Naše silné a slabé stránky se vzájemně podmiňují. Z toho vyplývá, že největší hrozbou je, že nevhodným řešením našich slabín přijdeme o své přednosti.
- Stagnace, spoléhání se na minulost. Usnutí na vavřínech.
- Změny budou moc radikální a nebudou přijaty. Ztráta pocitu svobody.
- Neporozumění současné generaci, škola nebude atraktivní. Psychická nepohoda, a to i nadaných studentů.
- Velká neochota některých přizpůsobit se, přistoupit na společné dohody.
- Nedostatek financí na proměnu prostředí školy.
- Rozevírání nůžek mezi učiteli, někteří učitelé nevezmou kritiku věcně, ale osobně. Změny povedou ke zhoršení atmosféry ve škole, nedokážeme se dohodnout. Rozdílné vnímání a řešení problémů s ohledem na generace.
- Přetížení učitelů. Příliš mnoho porad, školení atd. Neochota učitelů dělat věci navíc mimo svou výuku.

Z dat od rodičů a studentů jsem vybral velmi zajímavý graf shrnující odpovědi týkající se motivace při výběru školy.

Proč jste zvolili Jarošku? (studenti)

Proč jste zvolili Jarošku? (rodiče)

Kromě sběru dat jsme pozvali do školy několik zajímavých hostů. Mgr. Jitka Kmentová, emeritní ředitelka Gymnázia Na Zatlance v Praze, nám představila inspirující příběh školy, která dokazuje, že i velmi odvážné změny jsou možné. Dále za námi přijel prof. Jan Hábl, přední odborník na Jana Amose Komenského, s přednáškou Škola jako dílna lidskosti. Posledním pozvaným hostem byl Mgr. Miloslav Hubatka, konzultant, který se zaměřuje na školský management a komunikaci. Jeho seminář nám odhalil specifika dnešních žáků a rodičů a účinné způsoby, jak s nimi pracovat. Možná trochu drsný, leč potřebný doplněk k poněkud idealistickému pohledu Komenského.

Otevřená pracovní skupina pro tvorbu vize se sešla celkem třikrát. Podnikli jsme také několik inspirativních cest na tuzemské i zahraniční školy. Uplynulý školní rok tak měl posloužit především ke sběru podkladů a diskuzi v pedagogickém sboru. Věřím, že se nám nakonec podaří najít (nebo spíše nacházet) rovnováhu mezi prospěšnou pestrostí názorů a pospojností a jednotou, která zaručí, že jdeme všichni stejným směrem. To je pro úspěch takto velké organizace zcela nezbytné. Příští školní rok bychom měli práci dokončit. Výsledná podoba vize pak obohatí strany následujícího *Programu gymnázia 159*.

Mgr. Tomáš Nečas, Ph.D.
ředitel školy

IV. Institute na škole

Klub absolventů gymnázia

Klub absolventů gymnázia (KAG) působí při našem gymnáziu již od jeho obnovení v roce 1969. Základy k němu položil výbor, jenž připravoval oslavy 100. výročí otevření gymnázia, které se konaly 28. října 1967. Podle tehdejších předpisů mohl ovšem pracovat pouze jako sekce při SRPŠ. Změna poměrů způsobila, že se v roce 1991 přeměnil v samostatné občanské sdružení absolventů a profesorů gymnázia. V roce 2016 se díky změnám v novém občanském zákoníku změnila forma občanského sdružení v zapsaný spolek. Jeho nové stanovy schválil sjezd třídních důvěrníků konaný dne 4. října 2016.

Smyslem Klubu absolventů gymnázia je sdružovat absolventy a nyní i dřívější profesory gymnázia k činnostem kulturním, osvětovým, publikačním a společenským, k udržení a rozvoji vztahů jeho členů navzájem i jejich vztahu ke gymnáziu.

Na základě stanov KAG je jeho výkonným orgánem výbor, který v současné době pracuje ve složení:

prof. MUDr. Pavel Ventruba, DrSc.	předseda
RNDr. Pavel Boucník	místopředseda
Mgr. Tomáš Nečas, Ph.D.	ředitel gymnázia
RNDr. Pavel Sekanina	jednatel
Alena Fialová	pokladní
Ing. Jan Brzobohatý	
Ing. Ludvík Otruba	
Mgr. Klára Suchánková	

V revizní komisi pracují Mgr. Miluše Příkrylová, RNDr. Pavel Vařejka a Mgr. Vladimíra Šťastná.

Současná hotovost KAG činí 6 923 Kč (účet ČSOB číslo 345866686/0300). Jediným zdrojem příjmů jsou dary fyzických a právnických osob. Finance se využívají k organizování oslav výročí založení našeho gymnázia.

Každých pět let pořádáme celodenní pravidelné srazy absolventů, zpravidla některou říjnovou sobotu. Nejbližší 160. výročí založení naší školy oslavíme na podzim 2027. V mezidobí se pravidelně scházíme v Klubu přátel Jarošky, zpravidla třetí úterý v měsíci ve vinárně U Královny Elišky v Brně na Mendlově náměstí.

V pátek 6. června 2025 se v aule gymnázia konalo slavnostní předávání pamětního maturitního vysvědčení prvním absolventům obnoveného gymnázia po 50 letech. Tato akce, nazvaná Zlatá maturita, se uskutečnila poprvé, a protože jsme slavnostní předání nechťeli odepřít všem padesátníkům obnoveného gymnázia, pamětní maturitní vysvědčení jsme kromě maturitního ročníku 1975 předali i absolventům z let 1973 a 1974. Po slavnostním předání s kulturním programem následovala prohlídka školy a pro zájemce posezení ve vinárně U Královny Elišky.

Činnost gymnázia podporujeme i dalšími aktivitami. Veškeré informace o naší činnosti najdete na stránkách www.jaroska.cz/tag/klub-absolventu.

Z následujících absolventských tříd obnoveného gymnázia nemáme e-mailový kontakt na třídního důvěrníka (v závorce jsou bez titulů uvedena příjmení absolventů, kteří dříve vykonávali funkci třídního důvěrníka; pokud zde žádné jméno není, nemáme z této třídy na nikoho žádný kontakt): 1977 A (Fixel), 1977 C (Litzman), 1977 D (Šemorová Hušková), 1978 A (Lukeš), 1979 D (Hrbek), 1980 C, 1983 D (Tatar) a 1984 E.

Pokud jste absolvent či absolventka z některé výše uvedené třídy, zkuste prosím ve své třídě nalézt důvěrníka (samozřejmě jím můžete být i vy). Jméno (včetně rodného) a e-mailovou adresu třídního důvěrníka napište prosím na e-mail výboru Klubu absolventů gymnázia absolventi@jaroska.cz.

*RNDr. Pavel Boucník
místopředseda Klubu absolventů gymnázia*

Klub přátel Jarošky

Během přípravy oslav 155. výročí vzniku školy ustavil výbor Klubu absolventů gymnázia (KAG) neformální Klub přátel Jarošky (KPJ; od 1. 1. 2022). Jeho smyslem je poskytnout prostor pro častější setkávání absolventů a jejich partnerů či nových přátel. Místem setkávání je nejprestižnější brněnský klub – vinárna U Královny Elišky. Je to místo, které navštěvují i prezidenti a špičkoví představitelé světové vědy a naleznete ho na světově známém Mendlově náměstí.

Každý měsíc, zpravidla třetí úterý (pozor, jsou výjimky!) od 18 hodin je vinárna otevřena pro všechny Jarošáky a jejich přátele. 17. června 2025 se uskutečnilo již 42. setkání KPJ.

Termíny jsou s krátkým předstihem uvedeny na webových stránkách školy www.jaroska.cz/tag/klub-absolventu. V základní nabídce je jednotné večerní menu (polévka, jídlo, zákusek) za zvýhodněnou cenu. Objednávky a rezervace pro menší i větší skupinky a pro celotřídní nebo celoročnickové srazy lze provést u prvního důvěrníka KPJ Jana Samka (samek@jaroska.cz) nebo přes kontakty uvedené na webu Jarošky či na stránkách vinárny. Garantem schůzek je přímo předseda Klubu absolventů gymnázia prof. MUDr. Pavel Ventruba, DrSc. Na první schůzce byl zvolen prezidentem Klubu přátel Jarošky RNDr. Pavel Sekanina (abs. 1981 C).

*RNDr. Pavel Vařejka
viceprezident Klubu přátel Jarošky*

Studijní nadační fond

Studijní nadační fond (SNF) Gymnázia Brno, tř. Kpt. Jaroše 14, s. r. o., získává finanční prostředky a používá je k podpoře studijní, kulturní, sportovní a publikační činnosti studentů a profesorů gymnázia. Jediným zdrojem příjmů jsou dary fyzických a právnických osob a dary sponzorů, jejichž reklamy jsou umístěny v programu gymnázia. Ve školním roce 2024/2025 neměl fond žádné příjmy.

Hlavní výdajovou položkou byl tisk *Programu gymnázia 157, Kalendáře gymnázia 2025* a propagačního letáku pro veletrh středních škol. SNF neprovádí žádné finanční operace v hotovosti a členům správní rady nikdy nebyly vyplaceny žádné odměny. Na konci školního roku 2024/2025 bylo na účtu nadačního fondu 163 059,09 Kč.

Správní rada SNF pracovala v roce 2024/2025 ve složení: Mgr. Marek Blaha (předseda), Mgr. Veronika Mrkosová (jednatelka), RNDr. Pavel Boucník (zástupce Klubu absolventů gymnázia), revizorkou byla Mgr. Jana Sítařová.

Bankovní spojení: Moneta Money Bank, č. ú.: 263156613/0600

*Mgr. Marek Blaha
předseda Správní rady SNF*

Školská rada

Školská rada je orgánem školy, který umožňuje zákonným zástupcům nezletilých žáků, zletilým žákům, pedagogickým pracovníkům školy a zřizovateli podílet se na správě školy.

Na začátku školního roku 2024/2025 došlo ke změně ve složení školské rady z řad pedagogického sboru. Po hlasování profesorů zůstal ve funkci Mgr. Marek Blaha a novými členy se stali Mgr. Gabriela Chovancová a Mgr. Petr Stupka. Za zákonné zástupce a zletilé žáky ve školské radě působili Mgr. Michal Bulant, Ph.D., RNDr. Pavel Sekanina, MSc., a Ondřej Kašpárek. Zástupci zřizovatele, tedy Jihomoravského kraje, byli Ing. Tomáš Bravený, Mgr. Jaroslav Suchý a doc. Ing. Vojtěch Bartoš, Ph.D.

Na podzimním ustavujícím zasedání byli noví členové školské rady oficiálně přivítáni a proběhla volba předsedy. Předsedou školské rady byl zvolen Mgr. Michal Bulant, Ph.D.

Na obě svá jednání pozvala školská rada nového ředitele školy Mgr. Tomáše Nečase, Ph.D., který aktivně přispěl do diskuze a předložil návrh rozpočtu školy na rok 2025 i úpravy učebního plánu v matematických třídách. Pozornost byla věnována také dlouhodobé koncepci rozvoje školy v rámci projektu *Vize Jarošky 2025*, do které se zapojil učitelský sbor prostřednictvím interního dotazníku. Na závěr byla diskutována i potřeba stavebních úprav budovy.

Rada také schválila nový jednací řád a výroční zprávu o činnosti školy za předchozí školní rok.

*Mgr. Gabriela Chovancová
členka školské rady*

Studentský parlament na nižším gymnáziu

Od září školního roku 2023/2024 byla rozšířena činnost studentského parlamentu na nižším gymnáziu na Příčnici pod supervizi Mgr. Tomáše Zerhaua a Mgr. Jakuba Jiaxise Svobody. Parlament na Příčnici byl aktivní i v tomto školním roce, vždy se dvěma zástupci z každé třídy nižšího gymnázia, kteří byli letos nově ve třídách voleni.

Studenti se účastnili pravidelných úterních schůzek, na nichž projednávali jak své návrhy na případná zlepšení ve škole, tak nápady na „parlamentní“ akce pro ostatní žáky nižšího gymnázia. Hned první testovací akcí byl zářijový minifestival Napříč 2024, při jehož přípravě a realizaci se studenti z parlamentu intenzivně angažovali. Postarali se o provázení návštěvníků prostorem školy a o zázemí u drobného cateringu. V roli průvodců pak působila část parlamentáků i během Dne otevřených dveří.

V prvním pololetí studenti zvládli uspořádat tradiční Halloween na Příčnici i charitativní jarmark, jehož výtěžek putoval na opuštěné kočky z centra Brněnský Max. Vybrala se velmi sympatická částka 5 000 Kč.

V druhém pololetí jsme společně realizovali školního Valentýna s drobnými pozornostmi pro studenty od studentů (rozdávaly se růže a valentýnská přáníčka) a následně již tradiční velikonoční mininadílku se soutěží o nejlepší pomlázku. Minifilmovku letos nahradil květnový filmový podvečer, který byl opět kompletně v režii studentů. Školní rok pak studenti zakončili parlamentním piknikem. Ten byl zároveň pomyslným rozloučením s kvartátny, kteří v parlamentu udělali za poslední dva roky obrovský kus práce a patří jim velký dík.

Hlavním cílem práce studentského parlamentu bylo již od začátku užší sepětí studentů se životem školy – a my věříme, že se to daří. Studenti a profesori práci parlamentáků oceňují a na chystané akce se vždy těší. Ostatně velká část z nich by se již dala nazvat tradičními. Ukazuje se, že zkušenosti, které parlamentáci při plánování akcí a jejich realizaci získávají, se autenticky propisují do jejich získaných kompetencí. Týká se to jak spolupráce v týmu, tak i práce s rozpočtem a time managementu. Věříme, že tomu tak bude i v dalších letech.

Mgr. Jakub Jiaxis Svoboda

Z minifestivalu Napříč 2024

Aktivity parlamentu vyššího gymnázia

Ať už šlo o akce tradiční, nebo úplně nové, členové školního parlamentu se tento rok rozhodně nenudili. Celé to v září začalo *Průvodcem prváka* – mapka školy, psaná i nepsaná pravidla studia na Jarošce, zajímavé podniky, které stihnete navštívit i třeba o velké přestávce – a to všechno ve stručné a přehledné knížečce.

Jedním z nových projektů byl veletrh volitelných předmětů, na kterém měli studenti možnost slyšet z první ruky, přímo od současných žáků, jak volitelné předměty probíhají. Věřím, že jsme pomohli s výběrem, a doufám, že nás veletrh čeká i příští rok.

V aule se odehrál charitativní Blešák, v rámci kterého mohli žáci odlehčit svoje skříně, aby je následně znovu naplnili. Veškerý výtěžek putoval Člověku v tísní. Tam ale naše charitativní akce nekončí, jelikož jsme pomáhali i se sbírkou pro Ukrajinu organizovanou panem profesorem Horákem a prodávali kytičky v rámci Českého dne proti rakovině.

Po domluvě s panem ředitelem se nám podařilo otevřít prostory školního klubu i pro žáky. Ti si zde můžou se souhlasem učitele třeba napustit horkou vodu na čaj nebo ohřát vlastní jídlo v mikrovlnce. Pokud by měli chuť na něco čerstvějšího, můžou si skočit každé pondělí a pátek o obědové přestávce do bistra Napoleon, které ve spolupráci s parlamentem sídlí právě v klubu.

Nechyběly ani tradiční události, jako je třeba Halloween, Mikuláš, burza učebnic nebo filmová noc. Obecně byl tento školní rok opravdu nabitý, a to zejména díky bývalé předsedkyni Hance Trubačikové, moc děkujeme! Věřím, že budeme i příští rok pokračovat se stejným nadšením, jako tomu bylo doposud.

Vojtěch Vaněk (1. B)

předseda studentského parlamentu (od března 2025)

V. Výuka a vzdělávání

Olympiády a soutěže

Soutěž SOČ

Středoškolská odborná činnost (zkráceně SOČ) má v České republice dlouhou historii. Každoročně se jí účastní více než tisíc studentů a studentek středních škol a nejlepší řešitelé vědeckých projektů pak mají možnost zúčastnit se mezinárodních soutěží.

Letos proběhl 47. ročník „soček“, jak soutěži studenti i učitelé zkráceně říkají. Soutěž umožňuje studentům středních škol vyzkoušet si skutečnou vědeckou práci a často je tím inspiruje k vědecké dráze, někdy i se stejným tématem a pod stejným školitelem, se kterým se díky SOČ seznámili.

Historie této soutěže je u nás skutečně dlouhá. Její předchůdkyní byla přírodovědecká a ekologická soutěž Natura Semper Viva a odborně tematické technické konference – přehlídky. Tyto soutěže probíhaly na středních školách v celém Československu již v sedmdesátých letech minulého století. V roce 1978 byly sloučeny do nově vzniklé federální soutěže SOČ. Po rozdělení Československa se také SOČ (od školního roku 1993/1994) rozdělila na dvě samostatné národní soutěže. V současnosti je vyhlášovatelem SOČ v České republice MŠMT a jeho garantem je Národní pedagogický institut České republiky (NPI ČR).

Každoročně se počet studentů a studentek ve všech kolech soutěže od školních přes okresní a krajská až po národní pohybuje mezi 1200–1300. Národní přehlídky SOČ se v posledních letech účastní kolem 300 studentů v 18 oborech, počínaje přírodovědnými, jako je matematika, fyzika či chemie, až po filozofii nebo historii.

Účastníci se rekrutují většinou z třetích a maturitních ročníků středních škol, tedy jak z gymnázií, tak například z odborných škol technických. Studenti obětují hodiny svého volného času skutečné a náročné vědecké práci, kterou následně musejí být schopni správně sepsat, statisticky vyhodnotit a prezentovat před komisí vědecké komunity, která se daným oborem léta zabývá. Ustát pak samotné zvědavé dotazy z řad těchto vědců je jednou z nejnáročnějších výzev, kterých se nicméně Jan Švec (4. A), Marek Kalenda (4. C), Lukáš Vojtek (3. A), Jan Peřina (4. C), Robert Sadílek (3. D) a Anita Vaceková (2. A) letos v okresním kole zhostili statečně a s vervou. Do národního kola pak z řad Jarošáků postoupili tři studenti – Tomáš Pazourek a Pavel Hyánek (oba 3. A) a maturující Jan Švec (4. A). Tomáš i Pavel s přehledem převálcovali ostatní účastníky. Tomášovi patří první místo a Pavlovi druhé v oboru Matematika a statistika. Čestné páté místo zaujal Jan Švec ve zdravotnictví.

Tomášovi a Pavlovi gratulujeme o to více, že letos se jim za jejich hvězdné výkony podařilo vyhrát i krásné věcné ceny. Jsme na vás hrdí, kluci! Snad vaše výkony budou motivovat další studenty, kteří o SOČ uvažují.

*Mgr. et Mgr. Zuzana Plavčanová, Ph.D., a Ing. Jana Brančová
vedoucí SOČ na naší škole*

Úspěchy studentů v českém jazyce a literatuře

Celostátní literární soutěž Příbram Hanuše Jelínka

Karolína Konečná (abs. 2024) – 2. místo v kategorii Poezie 20–24 let

Česká lingvistická olympiáda

Postup do krajského kola: Martin Bryja (2. A), Adam Flek (4. A), Jáchym Zadražil (2. A), Jan Romanovský (4. A), Ondřej Kašpárek (4. A), Jan Švec (2. A), Ondřej Zatloukal (4. B), Martin Mlčůch (1. A), Antonie Kynčlová (4. D)

Postup do ústředního kola: Martin Bryja (2. A), Jáchym Zadražil (2. A)

Postup na Mezinárodní lingvistickou olympiádu (Tchaj-wan): Martin Bryja (2. A)

Olympiáda v českém jazyce

Okresní kolo

Anna Janíková (2. A) – 1. místo

Veronika Vaňáčková (2. B) – 3. místo

Krajské kolo

Anna Janíková (2. A) – 1. místo, postup do celostátního kola

Krajské kolo recitační soutěže ŠPÍL-BERG

Valerie Němcová (1. B) – nominace a účast na celostátní přehlídce Wolkrův Prostějov

Lea Knoblochová (3. B) – čestné uznání za práci s veršem

Mgr. Lenka Marková

předsedkyně předmětové komise českého jazyka a literatury

Z Brna až na Tchaj-wan

Vzdušný prostor nad Vietnamem, 28. července 2025, 01:22 místního času

Když jsem se v listopadu 2024 zúčastnil školního kola České lingvistické olympiády s několika zábavnými logickými hříčkami, neměl jsem ani tušení, že existuje něco jako Mezinárodní lingvistická olympiáda. Když jsem pak v březnu 2025 v Praze stál na stupních vítězů ve výběru na IOL (International Linguistics Olympiad), byl jsem docela vyjukaný, zvláště když se má letos tato prestižní akce konat na Tchaj-wanu.

Stejně jako je daleko Tchaj-pej, byla daleko i představa, že bych tam někdy letěl, třebaže to už bylo zpečetěno. Sice mě z poklidného konce školního roku občas vyrušil e-mail s nějakými informacemi, ale moc jsem to „nehrotil“. Uplynulo pár dní a najednou se musím sbalit na desetidenní výlet na druhou stranu světa. Jedu s dalšími třemi českými soutěžícími do Vídně, kde přespíme jednu noc. Pak už stojí mezi námi a ostrovem Formosa jen jeden přímý let.

„Jet lag“ a pŕlhodinka spánku mi moc nepomohly a první pocity z Tchaj-wanu jsem zažíval poměrně rozlámaný. Ani únava však nepřehlušila vnímání vedra. Celý den a noc, ať už ve stínu, nebo ne, jsem se potil, protože bylo kolem 30 °C. A pokaždé, když jsem vyšel vychlazený z klimatizované budovy, mě místní horký vzduch praštil do obličeje. Cítil jsem se jako v permanentní sauně.

Hned prvního dne nás přijal český „velvyslanec“ (Tchaj-wan nemůže mít oficiální českou ambasádu, neboť bychom tím narušili vztahy s pevninskou Čínou). Pohostil nás u sebe doma a popřál nám hodně štěstí. Pak už byl čas k spánku v pětihvězdičkovém hotelu. Člověk by si řekl, že po náročné předchozí noci v letadle se dobře vyspíme. Jenomže ani já, ani moji spolubydlící jsme nebyli schopni zhasnout světla. Nezbyvalo tedy než být celou noc oslňováni lampami.

Konečně začíná soutěž. Ve velkém sále tchajwanské univerzity sedí přes 400 lidí z celého světa – od Kolumbie přes Indii až po Austrálii – a všichni dychtivě čekají na slavnostní zahájení. A už to vypuklo! Pozorujeme tanečníky ve zlatých kostýmech, posloucháme proslovy důležitých lidí a užíváme si atmosféru.

Po krásném oficiálním úvodu nás čeká vlastní soutěžní klání. Pro nezasvěcené vysvětlím, v čem lingvistická olympiáda spočívá. Jednoduše řečeno jde o zábavné luštění. Dostaneme pár překladů do nám neznámého jazyka, hledáme odpovědi na otázky a tvoříme stručný popis gramatiky některého pro nás exotického jazyka. Kouzlo úlohy vidím v tom, že je vždy možné na všechno přijít, aniž bychom z daného jazyka znali jediné slovo. Letos jsme zkoumali bhútánská čísla, přivlastňování v súdánském jazyce gaam, slovesa keňské kurijštiny,

tvoření slov v novoguinejském jazyce kewa a nakonec psycholingvistické vnímání guatemalských mluvčích kačikelštiny.

Krása IOL se ale více než do zajímavých lingvistických otázek promítla do nádherného kulturního setkání lidí z celého světa. Bylo velmi obohacující trávit čas se středoškolskými studenty, kteří žijí někde úplně jinde. Ať už jsme po nocích hráli karetní hry, prozkoumávali krásy Tchaj-peje, nebo jen prohodili pár slov, cítili jsme, že vůbec nezáleží na tom, z jakých zemí pocházíme. Byli jsme prostě mladí lidé, kteří se k sobě chovají tak, jak by se lidé vždycky chovat měli – přátelsky.

Teď už je lingvistické dobrodružství za mnou. Sedím v letadle a vracím se domů plný vzpomínek na všechny lidi, kteří tam byli. Vracím se domů se znalostí, že *ntúruúnáná íritáá-rákímúra* v kurijštině znamená *vítám hadilova písáře*. A v neposlední řadě se vracím domů s bronzovou medailí. Vězte, že to neznamená absolutní třetí místo, ale třetí bodové pásmo. Jsem rád, že na naší škole lingvistickou olympiádu organizujeme (děkuji, paní profesorko Literáková!), protože jenom díky tomu se teď můžu vracet domů až z dalekého Tchaj-wanu.

Martin Bryja (2. A)

Matematická olympiáda

Soutěž MO probíhá v několika kategoriích – kategorie A: studenti 3. a 4. ročníků vyššího gymnázia, kategorie B: studenti 2. ročníku vyššího gymnázia, kategorie C: studenti 1. ročníku vyššího gymnázia, kategorie Z9: studenti kvart, kategorie Z8: studenti tercií, kategorie Z7: studenti sekund, kategorie Z6: studenti prim, kategorie P: programování pro studenty všech ročníků. Šikovní studenti se mohou účastnit i soutěží vyšších kategorií než té, do které přísluší zařazením do ročníku (např. kategorie A se účastní i studenti 1. a 2. ročníků).

Kategorie Z6, Z7 a Z8 končí městským kolem, kategorie Z9, C a B krajským kolem a kategorie A a P kolem celostátním. Vítězové z celostátního kola kategorie A jsou pozváni na soustředění, na němž se vybere šest nejlepších studentů, kteří tvoří reprezentační družstvo České republiky na Mezinárodní matematické olympiádě (MMO), a dalších šest studentů pro reprezentaci na Středoevropské matematické olympiádě (MEMO).

Z nejlepších úspěšných řešitelů celostátního kola kategorie P se vytvoří dvě čtyřčlenná družstva A a B. Družstvo A reprezentuje republiku na Mezinárodní olympiádě v informatice (IOI) a družstvo B na Středoevropské olympiádě v informatice (CEOI).

Ve školním roce 2024/2025 proběhl již 74. ročník MO. Níže uvádíme výsledky našich studentů – úspěšných řešitelů nejvyšších kol v jednotlivých kategoriích.

Kategorie základních škol

Kategorie Z6 – nejvyšší kolo okresní

1. Konstantyn Glushko
1. Lukáš Kozmon

1. Daniel Kula
1. Martin Pešek
4. Samuel Jankura
6. Patrik Halva
6. Tereza Koláčná
6. Gabriela Křivánková
6. Nina Ordeltová
7. Max Olszyna
7. Filip Raab
7. Leona Rozsypalová
7. Jáchym Sobotka
7. Adéla Šlaisová
7. Matěj Žert
8. Jiří Bršlica
8. Teresa Kunešová
8. Oskar Smrčka
11. Anna Prokešová
12. Věra Filippová
14. Klea Muselíková
18. Patrik Lazúr

Kategorie Z7 – nejvyšší kolo okresní

1. Alžběta Milotová
2. Hugo Horák
2. Kvido Horák
2. Anežka Kadlecová
2. Filip Keith
3. Tereza Burgetová
3. Adam Kalousek
3. Jan Kapoun
3. Ondřej Weiter
4. Anton Bartovič
4. Jakub Kala
4. Alisa Levchenko
4. Nela Navrkalová
4. Antonín Pomikálek
5. František Boček
5. Petr Filipský
5. Jan Kříž
5. Mikuláš Povolný

6. Radim Paul
7. Adéla Průšová
9. Tomáš Mikulík
11. Mikuláš Jelínek
14. Gabriel Chodák

Kategorie Z8 – nejvyšší kolo okresní

1. Václav Eliáš
1. Emma Mens
2. Olaf Plíšek
3. František Koča
3. Josef Veselý
3. Tomáš Vokřínek
4. Jan Vrbka
5. Daniel Burger
5. Daniel Čech
5. Jakub Mahovský
5. Ivan Marek
5. Klaudie Neugebauerová
5. Lukáš Opravil
6. Vladimír Kalovský
6. Michael Rott
6. Václav Španihel
7. Robin Blažek
7. Myroslava Glushko
7. Michal Šlais
7. Viliam Štoudek
9. Lukáš Halva
10. Samuel Adamec
10. Petr Hladký
10. Hoang Bao Chau Nguyen
11. Tomáš Blažek
11. Stella Stecklová
17. Sami Yasin
18. Lukáš Sekanina

Kategorie Z9 – nejvyšší kolo krajské

1. Jakub Pazdera
2. Jan Pešek
4. Vilém Jirásek

7. David Kovář
7. Petr Vaněk
9. Kryštof Křivánek
9. Antonín Pomikálek
10. Martin Dvořák
11. Jakub Šrámek
12. Myroslava Glushko
12. Emma Mens
12. Viktor Skácel
12. Viliam Štoudek
12. Tomáš Vokřínek
13. Filip Adámek
13. Olaf Plíšek
14. David Vepřek
14. Jakub Zeman
15. František Koča
15. Patrik Kos
15. Mikuláš Lang
17. Ivan Marek
18. Ema Andrašínová
18. Simon Silarszky
18. Jan Vrbka
19. Jakub Mahovský
19. Klaudie Neugebauerová
19. Daniel Rumlík

Kategorie středních škol

Kategorie C – nejvyšší kolo krajské

1. Petr Vokřínek
2. Arne Štoudek
4. Martin Mlčůch
5. Elizabeth Bučková
5. Michal Tollar
6. Anna Hliněná
6. Petr Václavek
10. Šimon Petráš
11. Veronika Halvová
13. Petr Skřivánek
14. Karolína Raabová

15. Lukáš Zedníček
19. Marek Tomeček

Kategorie B – nejvyšší kolo krajské

1. Martin Bryja
2. Anita Vaceková
3. Martin Vořechovský
5. Anna Janíková
6. Tobiáš Neugebauer
7. Vojtěch Blatný
7. Zuzana Pejchlová
7. Jan Procházka
8. Marek Dvořák
9. Vilém Krajíček
9. Michael Ulčák
10. Leontýna Křivánková
10. Václav Růžička
11. Jakub Hladký
11. Kateřina Kulová
11. Michal Tollar
12. Jáchym Zadražil

Kategorie A – krajské kolo

1. Pavel Hyánek
2. Tomáš Pazourek
3. Alexander Košťál
4. Jiří Kosmák
4. Šimon Lopour
4. Svatava Šimečková
4. Michal Tollar
4. Anita Vaceková
4. Petr Vokřínek
5. Martin Bryja
5. Vítek Pečenka
5. Jan Říha
6. Jan Najbert
6. Anh Linh Tran
7. Dominik Doležel
7. Jan Tollar
8. Jan Švec

8. Otakar Vítek
9. Marek Mojžíš
10. Čeněk Topor
10. Jan Václavek
11. Jakub Hladký
11. Aneta Kolářová
11. Jan Romanovský
11. Tomáš Řehák
11. Martin Vořechovský
12. David Horčíčka
12. Tomáš Jelínek
12. Václav Růžička
12. Hana Trubačiková
13. Matěj Boček
14. Tobáš Neugebauer
14. Jindřich Rychlý
15. Adam Brzobohatý
15. Jakub Hlavenka
15. Zuzana Pejchlová
15. Jindřich Štampera
16. David Káňa
16. Patrik Maxmilian Rosenberg
17. Mojmír Houdek
18. Anna Janíková
18. Ondřej Kašpárek
19. Gabriela Filipská
19. Kristýna Finstrlová
19. Vojtěch Koča
19. Kateřina Kulová
19. Petr Václavek
20. Jan Blažíček
20. Marek Dvořák
20. Jan Procházka
20. Ondřej Prokeš
20. Jáchym Zadrazil
21. Maxmilián Horák
21. Filip Kasprzak
21. Jakub Mátl
21. Michael Ulčák
21. Jiří Weiter

- 22. Vilém Krajíček
- 22. Karolína Raabová
- 22. Robert Sadílek

Kategorie A – ústřední (celostátní) kolo

- 6. Martin Bryja
- 11. Pavel Hyánek
- 11. Petr Vokřínek
- 17. Svatava Šimečková
- 25. Tomáš Pazourek
- 25. Michal Tollar
- 29. Jan Říha
- 32. Alexander Košťál
- 35. Šimon Lopour
- 35. Vítek Pečenka
- 40. Anita Vaceková
- 46. Jiří Kosmák

Kategorie P – krajské kolo

- 1. Jan Václavek
- 2. Svatava Šimečková
- 4. Martin Vořechovský
- 5. Jáchym Zadražil
- 6. Jan Najbert
- 8. Filip Mañas
- 9. Jakub Hladký
- 9. Tobiáš Neugebauer
- 11. Jan Procházka
- 12. Anh Linh Tran
- 13. David Káňa
- 14. Marek Dvořák
- 15. David Kolář
- 16. Tomáš Řehák
- 18. Denis Bálint
- 18. Petr Václavek
- 19. Tomáš Pazourek

Kategorie P – ústřední (celostátní) kolo

- 2. Jan Václavek
- 7. Svatava Šimečková

- 18. Martin Vořechovský
- 20. Filip Maňas
- 23. Jáchym Zadražil

Mezinárodní soutěže

Kategorie A

Mezinárodní matematická olympiáda proběhla v Sunshine Coast v Austrálii. Zúčastnil se jí student 3. ročníku Pavel Hyánek (3. A), který skvěle zabojoval a získal bronzovou medaili.

Středoevropská matematická olympiáda se konala v německém Chemnitzu, přičemž polovinu družstva České republiky tvořili naši studenti. Vedlo se jim mimořádně dobře – stříbrnou medaili si odvezl Martin Bryja (2. A) a medaile bronzové získali Petr Vokřínek (1. A) a Svatava Šimečková (3. A). Stříbrnou medaili jsme vyhráli i v soutěži družstev. Tak vydařenou olympiádu dlouho nepamatuujeme!

Evropská dívčí olympiáda proběhla v kosovské Prištině a i zde se nám dařilo neuvěřitelně dobře, neboť naše reprezentantka Svatava Šimečková získala stříbrnou medaili.

Kategorie P

Mezinárodní olympiáda v informatice proběhla v jihoamerické Bolívii. Jaroška v ní měla zastoupení v osobě Svatavy Šimečkové, která si odvezla čestné uznání za bezchybné řešení úlohy.

Středoevropská olympiáda v informatice se konala v rumunském městě Kluž, kam vyjel reprezentovat Českou republiku Jan Václavek (3. A). Přestože bojoval skvěle, na medaili to tentokrát bohužel nestačilo.

Přejme všem našim současným i budoucím olympionikům, aby se jim i nadále vedlo v soutěžích alespoň tak jako letos.

*Mgr. Viktor Ježek
tajemník krajské komise MO JMK*

Matematický klokan

Ve školním roce 2024/2025 se studenti naší školy jako obvykle v hojném počtu zúčastnili soutěže Matematický klokan, která se konala v pátek 21. března. Jde o mezinárodní soutěž, které se v naší zemi účastní desetitisíce žáků a studentů, kteří jsou podle věku rozděleni do několika kategorií. Nižšího gymnázia se týkají kategorie Benjamín (primy, sekundy) a Kadet (tercie, kvarty), vyššího gymnázia kategorie Junior (1., 2. ročníky) a Student (3., 4. ročníky). Bližší informace je možné najít na webových stránkách <https://matematickyklokan.upol.cz>.

Úlohy v soutěži jsou zásadně uzavřené, což může být pro studenty zajímavé také z tréninkových důvodů, neboť touto formou probíhají některé důležité zkoušky, například jisté typy přijímacích zkoušek na vysoké školy či části vybraných maturitních zkoušek. Studenti si mají možnost bez stresu vyzkoušet tento způsob testování a také si v konkrétní situaci promyslet strategii řešení a volby odpovědi. Soutěž je pozoruhodná i tím, že studenti řeší

více jednodušších úloh v úvodní části testu, přičemž nezanedbatelnou roli zde hraje časové omezení. Zvláště závěrečné úlohy (za více bodů) však bývají netriviální. Málokdo tak stihne vyřešit úlohy všechny a bezchybně. Další zajímavostí je pak zákaz užívání veškerých pomůcek, zejména kalkulaček, což studenty nutí k přemýšlení a nalezení elegantního řešení, které nepředstavuje složitý či časově náročný výpočet, k němuž by právě kalkulačtor mnohdy potřebovali.

Na řešení mají soutěžící 75 minut čistého času. Při nepozorném pohledu na zadání by se mohlo zdát, že úlohy klonání soutěže jsou pro řešitele poměrně jednoduché. Výsledky však svědčí o opaku. Každý soutěžící začíná s 24 body, o které však může vinou chybných odpovědí přicházet. Dalších 96 bodů pak může získat za správné odpovědi, aby dosáhl maximálního možného výsledného počtu 120 získaných bodů. V každé ze středoškolských kategorií se dlouhodoběji bodový zisk průměrného řešitele pohybuje výrazně pod polovinou z možných 120 bodů.

V rámci celostátních výsledků organizátoři zveřejňují pouze medailová umístění v každé z těchto kategorií. Je tedy velice těžké dostat se mezi takto úzký okruh vítězů. Jsme proto hrdí na skutečnost, že našim studentům se to opakovaně daří.

V loňském školním roce získal plný bodový zisk 120 bodů v každé kategorii alespoň jeden student z naší školy. V následující tabulce jsou uvedeny počty těchto studentů z celé České republiky a z Jarošky.

Kategorie	Celkový počet řešitelů v ČR	Průměrný bodový zisk	Počet řešitelů se ziskem 120 bodů v celé ČR	Počet řešitelů se ziskem 120 bodů z Jarošky	Jména soutěžících se ziskem 120 bodů z Jarošky
Benjamín	83 459	48,18	74	3	Lukáš Kozmon, Anežka Kadlecová, Mikuláš Povolný
Kadet	77 169	55,70	74	2	Jan Pešek, Simon Silárzsky
Junior	17 379	44,43	5	1	Ashok Kulkarni
Student	7 592	46,83	8	1	Čeněk Topor

Výsledky našich nejlepších studentů (včetně již zmiňovaných absolutních vítězů):

Kategorie Benjamín (z naší školy 97 žáků)

Umístění	Jméno	Třída	Počet bodů
1.–3.	Lukáš Kozmon	1. ag	120
	Anežka Kadlecová	2. ag	120
	Mikuláš Povolný	2. ag	120

Kategorie Kadet (z naší školy 102 žáků)

1.–2.	Jan Pešek	4. ag	120
	Simon Silárzsky	4. ag	120
3.–5.	Daniel Burger	3. ag	116
	Tomáš Vokřínek	3. ag	116
	Jan Mezník	4. ag	116

Kategorie Junior (z naší školy 87 studentů)

1.	Ashok Kulkarni	2. A	120
2.	Martin Bryja	2. A	116
3.	Arne Štoudek	1. A	110

Kategorie Student (z naší školy 99 studentů)

1.	Čeněk Topor	3. A	120
2.–3.	Šimon Lopour	4. A	114
	Otakar Vitek	3. A	114

K těmto špičkovým výsledkům našim studentům gratulujeme a děkujeme jim za skvělou reprezentaci našeho gymnázia.

*RNDr. Pavel Boucník
předseda předmětové komise matematiky*

English Rulezzz aneb S angličtinou na Jarošce

Důvodů, proč je třeba studovat anglický jazyk, ať už v prostorách budovy Jarošky v rámci kurikula, či kdekoli jinde a jinak, je nepočítaně a netřeba je neustále zdůrazňovat či omílat – studenti vědí, my víme. Nicméně každá sebemenší změna či interakce s jazykem přináší vítanou vzpruhu, a to jak pro studenty, tak pro vyučující.

Pro všechny, kteří si chtěli vyzkoušet překladatelství v praxi, byla i letos pořádána překladatelská soutěž z anglického jazyka, a to pod taktovkou Univerzity Palackého v Olomouci. Tradičně byly vybrány dva texty, jeden odborný a druhý beletristický, oba v délce jedné normostrany, které studenti ve školním kole v listopadu 2024 překládali za pomoci jakýchkoli prostředků včetně AI. Nicméně sami následně zjistili, že bez dostatečné slovní zásoby a kreativity ani AI nezmůže nic – texty by zněly stroze a nečesky. Hodnotila se věcná přesnost, stylová přiměřenost vůči originálům, jazyková správnost a stylistická obratnost výsledných českých textů. Do celostátního kola v lednu 2025 jeli dva reprezentanti za naši školu – Hana Trubačiková (4. A) a Richard Vala (1. D). Úkol byl opět stejný, ale s náročnějšími texty. Navzdory faktu, že letos se naši studenti neumístili, budeme soutěžit i nadále, protože jak jinak si lépe vyzkoušet samotný překlad než s feedbackem skutečných odborníků a na akademické půdě univerzity.

Kromě psaných soutěží pracujeme také se slovem mluveným. Letos poprvé jsme byli pozváni paní profesorkou Kasanovou z Gymnázia Dr. Karla Polesného ve Znojmě k účasti na tzv. GYMTALKS II. Úkolem studentů bylo připravit si volnou řeč v délce 5 až 10 minut na dané téma, kupříkladu „Perfection is imperfect“, „Astronomy – does humanity benefit from this „science“?“, „Generational Trauma“ nebo „Generation Z“. Za Jarošku odjeli do Znojma dva studenti – Dimitrij Novák Žembrovskij (3. C) a Martin Bulant (3. A). Oba si vybrali téma „Perfection is imperfect“. Předvedení vyhodnocovala komise složená výhradně z rodilých mluvčích. Hodnotila se originalita projevu, schopnost improvizace a samozřejmě jazykové dovednosti. Martin se umístil na skvělém 3. místě, za což si odnesl finanční

ohodnocení, tričko a – citujeme paní prof. Kasanovou – „víno pro rodiče za skvělé geny“. Děkujeme partnerskému gymnáziu za úžasnou soutěž a pohodovou atmosféru. Příští rok se budeme těšit zas.

Poslední velikou akcí v rámci naší předmětové komise v tomto roce byly zkoušky Cambridge na úrovni B2 a C1 (First Certificate in English – FCE a Cambridge Advanced Exam – CAE), na něž byli letošní třetáci připravováni už od prvního ročníku v rámci běžné výuky. Akce proběhla v sobotu 24. května ve spolupráci s jazykovou školou P.A.R.K., se kterou Jaroška dlouhodobě spolupracuje. Studenti se dle harmonogramu už od osmé hodiny ranní začali shromažďovat přímo v budově vyššího gymnázia, kde postupně absolvovali část písemnou, tedy *Reading and Use of English*, *Writing*, *Listening*, a pak v předem avizovaných dvojicích *Speaking*, popřípadě v pořadí opačném, kdy začínali mluveným projevem a poté následoval projev psaný. Novinkou bylo, že se nám podařilo poprvé zkoušky zorganizovat tak, aby je studenti mohli skládat v pohodlí známého prostředí školy na počítačích, což uspíšilo i samotné vyhodnocení zkoušek (výsledky dorazily již po týdnu). Jsem pyšná na všech 42 studentů, kteří se zkoušek zúčastnili. Všichni je úspěšně složili, někteří dokonce s vynikajícím výsledkem dosahujícím až na úroveň C2 – Proficiency. Současně bych také ráda poděkovala paní profesorce Evě Kubitové, bez které by se organizace s jazykovou školou P.A.R.K. nezdařila a která nám byla nápomocná během celého zkouškového dne. English Rulezzz!

*Mgr. et Mgr. Zuzana Plavčanová, Ph.D.
předsedkyně předmětové komise anglického jazyka*

Jugend debattiert Europa – Jaroška poprvé ve finále

Jugend debattiert je německá debatní soutěž o aktuálních evropských tématech. V debatě se setkají vždy čtyři studenti – dva jsou pro (P) a dva proti (contra, C). Pozici si losují 15 minut před debatou. Debatu má tři části: úvodní řeč, volnou debatu a závěrečnou řeč. Od letošního roku se k JD přidaly další země, jako je Švédsko a Finsko, a proto se soutěž přejmenovala na JD Europa.

Naše letošní cesta byla dlouhá. K debatování jsme se přidali v roce 2019 a letos poprvé jsme si zkusili i finále. Stalo se to díky Ondrovi Petrovi z 3. B, který se pečlivě připravoval z kola na kolo a nakonec se dostal mezi čtyřku nejlepších z České republiky. První kolo debat (městské) se konalo na konci dubna. Tématem byl zákaz plastových sáčků v obchodech. Kromě Ondry se městského kola zúčastnil i Jáchym Zadražil z 2. A. Statečně zastával pozici P2. Bez jeho účasti by nemohl debatovat ani Ondřej, a proto Jáchymovi patří velký dík za odvalu, že se do tak náročné soutěže pustil.

Ondřej postoupil do kvalifikace studentů z Moravy, kde už se debatovalo o dvou tématech. Opět uspěl a postoupil do semifinále, ve kterém se na Křesťanském gymnáziu v Praze potkala osmička nejlepších. V semifinále si vylosoval pozici C2, která mu vyhovovala, na debatu byl skvěle připravený a postoupil jako historicky první student z Jarošky do finále soutěže.

Finále Jugend debattiert se konalo 5. června na německém velvyslanectví v Praze ve Vlašské ulici v nádherných prostorách, kam se člověk běžně nedostane. Úvodní slovo měl německý velvyslanec Andreas Künne. Celé finále se neslo ve velmi slavnostním a příjemném duchu. Debatovalo se o zákazu mobilních telefonů na školách. Ondra si tentokrát vylosoval pozici P1, která nebyla vůbec jednoduchá, a obsadil krásné 3. místo. Do evropského finále do Berlína postoupili první dva, ještě větší úspěch mu tedy unikl jen o kousek.

Díky Ondrově odvaze, vysoké úrovni němčiny a chuti připravovat se na jednotlivá témata máme krásné zážitky a jeho úspěch jsme si společně moc užili. Děkuji celé letošní partě, která ho podpořila ve všech kolech včetně toho pražského. Poděkování patří také Honzovi Souchopovi (4. C), který po úspěšném složení maturitní zkoušky odjel Ondru podpořit do Prahy na semifinále. S přípravou na další ročník JDE jsme začali opět v září a těšíme se na novou soutěž s novými diskutéry.

*Mgr. Martina Clausová
koordinátorka soutěže na škole*

Naše účast v celostátním kole dějepisné olympiády

Téma 54. ročníku dějepisné olympiády znělo poněkud záhadně: „Ve středu zájmu člověk aneb Péče o duši a tělo od osvícenství po španělskou chřipku (1740–1920)“. Michal Salcburger z 2. D s přehledem zvítězil ve školním kole, úspěšně prošel následnou okresní soutěží a v krajském klání vybojoval vynikající 3. místo s nominací do kola celostátního. Nominace se proměnila v pozvánku do celostátního kola dějepisné olympiády, které se uskutečnilo

v červnu v Hradci Králové. Gratulujeme Michalovi ke skvělému 12. místu a děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy.

*Mgr. Michaela Šlesingerová
předsedkyně předmětové komise dějepisu, společenských věd a ekonomiky*

A jak na celostátní kolo dějepisné olympiády vzpomíná Michal?

V letošním školním roce se mi povedlo probojovat se do celostátního kola 54. ročníku dějepisné olympiády, které se konalo v Hradci Králové. Téma soutěže bylo opravdu zajímavé. Organizátoři letošní ročník označili za jeden z nejnáročnějších v historii – i proto si velmi vážím svého umístění na 12. příčce mezi nejlepšími z celé republiky, díky čemuž jsem se stal úspěšným řešítelem.

Do soutěže se letos zapojilo přibližně 25 000 žáků a studentů z celé České republiky ze základních a středních škol. Cesta do celostátního kola ale nevedla jen přes klasické testy. Jedním z úkolů před samotným celostátním kolem bylo napsat písemnou práci o regionální osobnosti, která není příliš známá, ale významně přispěla k rozvoji daného kraje. Já jsem se rozhodl pro dr. Huberta Riedingera, lékaře, který v Brně založil porodnici na Obilním trhu (dlouhá deseti-letí byla nejmodernějším porodnickým zařízením ve střední a východní Evropě) a provedl také první císařský řez na Moravě. Přestože znamenal velký přínos pro rozvoj zdravotnictví v Brně a okolí, je dnes téměř zapomenut.

Jednou z povinných příloh byla rovněž tvorba výukového materiálu pro regionální učebnici. Byla to výzva, která mě donutila podat historické informace srozumitelně a přitažlivě. Svoji práci jsem následně musel obhajovat před odbornou komisí. Během přípravy jsem také navštívil Archiv města Brna, kde jsem pracoval s původními historickými prameny a dokumenty.

Samotné celostátní kolo bylo velmi intenzivní. Program byl doslova nabitý – kromě písemného testu a obhajoby našich písemných prací jsme absolvovali i odborné přednášky. Měl jsem možnost setkat se s významnými českými historiky, jakými jsou Mgr. Martina Bolom Kotari, Ph.D., Mgr. Jindřich Kolda, Ph.D., nebo PhDr. Sixtus Bolom-Kotari, Ph.D. Jejich přednáška o vývoji zdravotnictví u nás byla velmi poutavá a nutila nás zamyslet se nad tím, jak se bude zdravotnictví v České republice vyvíjet v budoucnu.

Z celé účasti si odnáším nejen cenné zkušenosti s psaním odborné práce a nakládáním s historickými prameny, ale také nové kamarády z různých koutů republiky.

Michal Salcburger (2. D)

Přírodovědný klokan

Ve středu 16. října 2024 se studenti naší školy zúčastnili soutěže Přírodovědný klokan. Jejím pořadatelem je Přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého v Olomouci ve spolupráci s Pedagogickou fakultou UP. Cílem soutěže je vzbudit zájem žáků o technické a přírodovědné obory.

Průběh soutěže je obdobný jako u Matematického klokana, ale soutěží se pouze ve dvou kategoriích. Na nižším gymnáziu žáci tercií a kvart soutěží v kategorii Kadet a na vyšším

gymnáziu studenti 1. a 2. ročníků v kategorii Junior. Bližší informace je možné najít na webových stránkách <https://kag.upol.cz/prirodovednyklokan/info.html>. Zde v části „předchozí ročníky“ se nachází rovněž zadání a výsledky minulých ročníků, kterých studenti mohou využít pro svoji přípravu.

Úlohy v soutěži jsou ze všech přírodovědných předmětů, tj. z fyziky, chemie, biologie, zeměpisu a také matematiky. V každé kategorii je soutěžícím zadán jednorázový test, který obsahuje 24 uzavřených úloh. Soutěžící vybírají u každé úlohy jednu správnou odpověď z pěti nabízených možností. Na řešení mají 40 minut čistého času a stejně jako v Matematickém klokanovi mohou získat maximálně 120 bodů.

V rámci celostátních výsledků organizátoři zveřejňují pouze medailová umístění v každé z těchto kategorií. Je tedy velice těžké dostat se mezi takto úzký okruh vítězů a v loňském školním roce se to nikomu z Jarošky nepodařilo. Níže uvádíme výsledky našich nejlepších studentů, kterým srdečně gratulujeme.

Kategorie Kadet (z naší školy 103 žáků)

<i>Umístění</i>	<i>Jméno</i>	<i>Třída</i>	<i>Počet bodů</i>
1.	Jakub Pazdera	4. ag	97
2.	Jan Pešek	4. ag	90
3.	Jakub Šrámek	4. ag	89

Kategorie Junior (z naší školy 87 studentů)

1.	Jan Procházka	2. A	99
2.–3.	Arne Štoudek	1. A	96
	Martin Vořechovský	2. A	96

RNDr. Pavel Boucník
předseda předmětové komise matematiky

Přírodovědné soutěže na nižším gymnáziu

Den přírodních věd

Ve čtvrtek 3. října 2024 se konala každoroční soutěž Den přírodních věd v prostorách Zoo Brno. Naše gymnázium reprezentovala dvě vybraná trojčlenná družstva kvartánů, která dohromady svým umístěním získala prvenství mezi všemi ostatními gymnázii. Tým 4. bg ve složení Andrej Dedek, Šimon Wandrol a Jaromír Šácha obsadil nádherné 1. místo. Díky tomu navíc získali pro svou třídu volný vstup do zoo s komentovaným krmením, které si třída užila na konci školního roku.

Studenti 4. ag obsadili pěkné 3. místo, konkrétně Jan Pešek, Michal Geryk a Jakub Pazdera. Soutěžní otázky byly ze všech přírodovědných oborů a vyžadovaly velké soustředění, znalosti i pozornost. Studentům gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci našeho gymnázia.

Městské kolo biologické olympiády

V pondělí 17. března se uskutečnilo městské kolo biologické olympiády kategorie C, v němž se Kamila Kalousková (3. bg) umístila na 11. místě a Andrej Dedek (4. bg) na 17. místě.

V kategorii D se městské kolo konalo až 10. dubna a na krásném 5. místě se umístila Ina Stesková (2. bg), na 7. místě Barnabáš Svěrák (2. bg) a na 11. místě Anna Zelinková (2. bg). Děkujeme za pěknou reprezentaci školy.

PaedDr. Zuzana Kučerová

Krajské kolo biologické olympiády ve znamení paměti

Kategorie A

Dne 21. března se konalo krajské kolo biologické olympiády kategorie A. Z naší školy postoupili hned dva studenti: Tomáš Sláma a Ema Káňová (oba 4. B). Tématem 59. ročníku byla paměť a po několika letech se soutěž konala opět na Mendlově univerzitě. Organizátoři si přichystali spoustu záluďných úkolů, teoretických i praktických. Soutěžící řešili všeobecný test, poznávačku a tři praktické úlohy.

Pořadatelé si pro úlohy vybrali opravdu nápaditá témata, konkrétně forenzní entomologii (stanovení doby úmrtí u lidí na základě znalostí o hmyzu), melissopalynologii (zkoumání složení pylových zrn v medu) a určování genotypů slunečka východního na základě zbarvení krovek. Poznávačka byla také doplněna o speciální exempláře, které se týkaly všech okruhů biologie a okrajově i geologie.

Z celkového počtu třiceti studentů se Tomáš Sláma umístil na 4. místě a Ema Káňová na 8. místě, oba jako úspěšní řešitelé. Děkuji oběma nejen za účast, ale také za vynikající výsledky a reprezentaci naší školy v biologické olympiádě po celou dobu studia.

Kategorie B

Krajské kolo biologické olympiády kategorie B probíhalo 4. dubna v kampusu Přírodovědecké fakulty MU v Bohunicích. Stejně jako ve vyšší kategorii A byla tématem letošního ročníku paměť, a to jak paměť v tradičním slova smyslu, tak i paměť krajiny či DNA. Soutěž se skládala ze dvou teoretických úloh, jedné úlohy praktické, poznávačky, speciální poznávačky a testu všeobecných biologických znalostí.

První teoretická úloha se zaměřovala na fylogenetiku – soutěžící například porovnávali fylogenetické stromy zlatohlávků nebo určovali, které druhy obratlovců jsou si blíže příbuzné. Druhá teoretická úloha se zaměřovala na krajinu a její změnu v průběhu času a součástí zadání byly i části historické mapy. V rámci praktické úlohy soutěžící pozorovali pod mikroskopem dělení buněk z kořenové čepičky a odpovídali na záluďné otázky o DNA a jejím převodu do aminokyselin.

Další částí soutěže byla poznávačka třiceti organismů. Vyskytovaly se tu organismy na-prosto běžné, například kočka nebo rákos, ale i zvířata a rostliny poněkud méně známé, jako třeba sametka nebo klínatka. Spolu s obvyklou poznávačkou soutěžící řešili i poznávačku

speciální, kde byly otázky různorodých témat. Kde bychom kupříkladu mohli spatřit vampýry pijící krev kravám?

Na závěr přišel na řadu test, který měl prověřit všeobecné biologické znalosti, nicméně podle mnoha soutěžících se testovala spíše schopnost dobře tipovat. Jako příklad postačí jedna otázka: co je pro rybu hlavním problémem při snaze dostat se do nebeského rybníka?

Ačkoli byla soutěž náročná, všichni studenti snad odcházeli spokojení a s nově nabytými znalostmi i drobnou odměnou. Úspěšní řešitelé, mezi nimi i naše studentka Veronika Vaňáčková z 2. B (6. místo), navíc dostali certifikát zajišťující přijetí na některé přírodovědné obory.

Blahopřejeme všem skvělým soutěžícím a současně děkujeme Emě Káňové a Veronice Vaňáčkové za vyličení zážitků z této soutěže a předání zkušeností dalším studentům, kteří by rádi v příštích letech soutěžili v tomto oboru.

*RNDr. Iva Kubištová, Ph.D.
předsedkyně předmětové komise biologie*

Chemická olympiáda

61. ročník chemické olympiády byl od září do dubna v plném proudu. Postupně jsme se připravovali na jednotlivé kategorie, formou konzultací na teoretickou část a laboratorní přípravou na praktickou část. Ve všech kategoriích naši chemici postupovali do vyšších kol a dosahovali krásných a uspokojivých výsledků.

Do národního kola ChO se probojoval Jan Václavek a dosáhl vynikajícího výsledku – 7. místa v celorepublikové konkurenci. Honza byl také pozván do klání o postup na IChO 2025 (International Chemistry Olympiad). Postup mu sice letos unikl, ale my víme, že o to větší šance bude mít v roce příštím.

Děkuji vám, milí chemici, za smysluplně strávený školní rok a za sdílenou radost ze společné práce. Přeji vám hodně úspěchů (nejen ve škole a na soutěžích) i v letech dalších.

Přehled výsledků

Kategorie A

Školní kolo: 7 účastníků

Krajské kolo:

1. místo	Jan Václavek	3. A
6. místo	Ondřej Zatloukal	4. B
8. místo	Petr Václavek	1. A
11. místo	Mojmír Houdek	3. C
19. místo	Tomáš Jelínek	3. A

Národní kolo:

7. místo	Jan Václavek	3. A
----------	--------------	------

Kategorie B

Školní kolo: 4 účastníci

Krajské kolo:

12. místo	Petr Václavek	1. A
26. místo	Lukáš Vojtek	3. A

Kategorie C

Školní kolo: 8 účastníků

Krajské kolo:

7. místo	Petr Václavek	1. A
21. místo	Vojtěch Dlabola	1. A
23. místo	Tobiáš Neugebauer	2. A

Kategorie D

Školní kolo: 6 účastníků

Okresní kolo:

3. místo	Jan Pešek	4. ag
6. místo	Andrea Jelínková	4. bg
14. místo	Jakub Pazdera	4. ag

Krajské kolo:

6. místo	Jan Pešek	4. ag
17. místo	Andrea Jelínková	4. bg

Mgr. Veronika Kyasová

Fyzikální olympiáda

Ve školním roce 2024/2025 proběhl již 66. ročník fyzikální olympiády. Naši studenti se v celostátním kole a v krajských kolech umístili následovně:

Celostátní kolo kategorie A

Vítězové

9. místo	Anita Vaceková	2. A
----------	----------------	------

Úspěšní řešitelé

22. místo	Jan Najbert	4. A
-----------	-------------	------

Řešitelé

32. místo	Linh Anh Tranová	4. A
34. místo	David Horčíčka	4. A
36. místo	Jakub Hlavenka	3. A
39. místo	Lukáš Vojtek	3. A

Krajská kola

Kategorie A

1. místo	Anita Vaceková	2. A
2. místo	Jan Najbert	4. A
3. místo	Lukáš Vojtek	3. A
4.–5. místo	David Horčíčka	4. A
6. místo	Linh Anh Tranová	4. A
7. místo	Jakub Hlavenka	3. A
<i>(počet úspěšných řešitelů: 7)</i>		

Kategorie B

1. místo	Jakub Hlavenka	3. A
2. místo	Lukáš Vojtek	3. A
5. místo	Anita Vaceková	2. A
9. místo	Alexander Košťál	3. A
<i>(počet úspěšných řešitelů: 9)</i>		

Kategorie C

1. místo	Anita Vaceková	2. A
6. místo	David Káňa	2. A
<i>(počet úspěšných řešitelů: 6)</i>		

Kategorie F

4. místo	Myroslava Glushko	3. ag
<i>(počet úspěšných řešitelů: 9)</i>		

Kategorie G

4. místo	Tereza Burgetová	2. bg
<i>(počet úspěšných řešitelů: 5)</i>		

Kategorie D a E se letos studenti naší školy nezúčastnili. Všem úspěšným řešitelům moc blahopřejeme a přejeme jim hodně štěstí v dalších letech.

*Mgr. Pavel Řehák
předseda předmětové komise fyziky*

Astronomická olympiáda

Letos proběhl 22. ročník astronomické olympiády. Do soutěže se z naší školy přihlásilo rekordních 24 studentů (z toho 8 z vyššího a 16 z nižšího gymnázia). Všichni úspěšně vyřešili úlohy školního kola a postoupili do následujícího krajského kola. Do řešení krajského kola

se pustilo už jen 12 studentů a zde jsou jejich výsledky. (Zkratka Ř znamená řešitel, ÚŘ je úspěšný řešitel a ÚŘ F je úspěšný řešitel postupující do finále.)

Kategorie AB

1. místo	Marek Kalenda	4. C	ÚŘ F
2. místo	Anita Vaceková	2. A	ÚŘ F
7. místo	Filip Kasprzak	4. A	ÚŘ
	Lukáš Vojtek	3. A	Ř

Kategorie CD

1. místo	Anita Vaceková	2. A	ÚŘ F
5. místo	Elizabeth Bučková	1. A	ÚŘ F

Kategorie EF

5. místo	Jaromír Šácha	4. bg	ÚŘ
----------	---------------	-------	----

Kategorie GH

5. místo	Radim Paul	2. ag	ÚŘ F
13. místo	Adéla Šlaisová	1. ag	ÚŘ
18. místo	Ondřej Weiter	2. ag	ÚŘ
22. místo	William Buček	1. ag	ÚŘ
	Konstantyn Glushko	1. ag	Ř
	Tereza Koláčná	1. ag	Ř

Díky skvělým výsledkům se ústředního (celostátního) kola zúčastnili čtyři naši studenti a umístili se následovně:

Kategorie AB

4. místo	Anita Vaceková	2. A
17. místo	Marek Kalenda	4. C

Kategorie CD

6. místo	Anita Vaceková	2. A
22. místo	Elizabeth Bučková	1. A

Kategorie GH

6. místo	Radim Paul	2. ag
----------	------------	-------

Prvních pět nejlepších řešitelů v kategorii AB reprezentovalo Českou republiku na 18. Mezinárodní olympiádě v astronomii a astrofyzice (IOAA) v indické Bombaji ve dnech od 11. do 20. srpna 2025. Naše Anita Vaceková si odtud přivezla stříbrnou medaili, za což jí srdečně gratulujeme.

Všem řešitelům astronomické olympiády blahopřejeme k dosaženým výsledkům a přeje-me hodně úspěchů i v dalších letech.

*Mgr. Pavel Řehák
předseda předmětové komise fyziky*

Energetická olympiáda

Začátek školního roku začal zobra pro trojčlenný tým pohodově zvaný Tři šálky kávy z vše-obecné třídy 4. C. V říjnu se totiž zúčastnili online formou extra náročného školního kola energetické olympiády. Museli zde rozlousknout celkem 25 komplikovaných úloh z oblasti energetiky, udržitelných zdrojů, alternativních paliv, přenosové soustavy a mnoha dalších. Konkurence byla opravdu ohromná (442 týmů z celé republiky), a postup do celostátního pražského finále tedy nebyla vůbec snadná věc. Marek Kalenda, Vojtěch Frank a Jan Souchop však vybojovali krásné 10. místo, a tím pádem zaručený postup do závěrečného kola. A co je čekalo v našem hlavním městě?

Ve čtvrtek 7. listopadu 2024 jsme spolu s naším legendárním profesorem Viktorem Ježkem s chutí vyrazili do obce Praha. V Dejvicích, vyhlášené univerzitní čtvrti, nás budova Fakulty elektrotechnické ČVUT nejdříve přivítala velmi podnětnou informativní přednáškou o tom, jakým způsobem bude následující den probíhat, a hlavně jakou formou bychom měli koncipovat svou soutěžní prezentaci. Večer jsme byli ubytováni na proslulé Masarykově koleji ČVUT a v průběhu deštivého večera, posilnění večeří z rychlého občerstvení, jsme se mentálně připravovali na následující zásadní klání.

Ráno jsme za zvuků tramvají procitli a po vydatné snídani v kolejní kantýně se s neutuchající motivací a optimismem přesunuli na fakultu. Zde na nás po senzačním zahájení čekaly přednášky sponzorských firem, z jejichž dílen posléze pocházela soutěžní témata. Z nich jsme si nakonec vybrali „využití dronů v distribuční síti“, a to pod záštitou společnosti E.ON.

V průběhu následujících pěti soutěžních hodin proběhla dlouhá diskuze ohledně námi zvoleného tématu, včetně častých konzultací s kompetentní osobou garantující danou problematiku. Čas rychle plynul, protože zajímavé práce bylo dost, a navíc jsme s vlastní prezentací byli na řadě mezi prvními. I přesto jsme náš projekt, pojednávající o autonomních dronech udržujících komplexní distribuční síť v provozu, úspěšně představili. Po poslední prezentaci byla vyhlášena pouze první tři místa, mezi nimiž nebyl ani jeden skvělý šálek kávy, a tak následoval zběsilý úprk na nádraží, abychom stihli vlak.

A jak vše dopadlo? Za vyučující fyziky mohu říci, že zcela úspěšně. Zaprvé konečné pořadí týmu 4. C odpovídalo úžasnému 23. místu z celé republiky, a zadruhé plánovanou poklidnou jízdu domů prodloužila mimořádná situace na trati poblíž Pardubic. Náš tým byl sice nucen strávit nějaké desítky a desítky minut navíc ve stojícím vlaku, ale využil tyto chvíle geniálně k návštěvě restauračního vozu Railjetu. Pánové tak završili svoji finálovou jízdu energetickou olympiádou opravdu stylově, a to značným chutným příjmem energie. Z fyzikálního hlediska naprosto dokonale!

Je tedy zřejmé, že celá náročná soutěž studenty obohatila mnohými poznatky a dovednostmi, a my jsme rádi, jak se jim podařilo dobře reprezentovat naše gymnázium.

*Tři šálky kávy (4. C)
a Mgr. Hana Lacinová*

Technologická olympiáda

Ve středu 19. března se jakožto jediný tým z Jarošky zúčastnili online formou celorepublikového školního kola technologické olympiády studenti všeobecné třídy 4. C. Řešili zde celkem 25 komplikovaných úloh z rozličných, v dnešní době zvláště diskutovaných oblastí, jakými jsou například elektromobilita, umělá inteligence či kryptoměny. Z celkového počtu neskutečných 456 týmů si v sestavě Marek Kalenda, Vojtěch Frank a Jan Souchop vybojovali krásné 7. místo a postup do celostátního finále v Praze. Jaké trampoty a dobrodružství náš tým „Tři šálků kávy“ čekaly?

V pátek 28. března proběhlo námi vysněné finále v prostorách Fakulty elektrotechnické ČVUT v Praze. Na poslední chvíli jsme ale museli posadit na lavičku člena našeho týmu Marka Kalendu, aby se zúčastnil celostátního kola astronomické olympiády v Opavě, a následně povolat do boje jiného spolužáka, Ondřeje Málka. Při rutinní cestě vlakem z našeho rodného města Brna do daleké Prahy jsme skoro přišli o dalšího bojovníka, a sice Jana Souchopa, který v důsledku svého neukojitelného „štoušství“ málem pokračoval na cestě dále za hlavní město, navíc v kabině strojvedoucího, nikoli v běžných vozech pro cestující. Nakonec přes všechny tyto limitující faktory a skutečnosti jsme se do komplexu elektrotechnické fakulty na finále dostavili včas, v plném počtu a s neoblomným odhodláním zvítězit.

V prvním bloku olympiády nás svými ohromně zajímavými přednáškami obohatili zástupci partnerských společností. Tyto prezentace nás měly inspirovat a rovněž nám vnuknout brilantní nápad. Ten jsme následně rozvinuli v náš velkolepý projekt, jenž se zabýval opravou

poškozených kolejnic pomocí 3D tisku. Abychom se ujistili, že jsme na správné cestě, prodiskutovali jsme naši vizi s mentory. Získali jsme velmi důležité poznatky k naší práci a začali tvořit. Největším nepřítelem byl pro nás čas, jelikož jsme měli na realizaci úspěšného projektu jen pár hodin. Prezence nás čekala až ke konci startovního pole a po úspěšně dokončené směně jsme si oddechli, protože jsme vše zvládli velice dobře. Na sociální síti „Stavební gramotnosti“ nás označili jako největšího favorita večera.

Po napínavém rozhodování porotců padl nečekaný rozsudek. K neskonalemu údivu všech přítomných jsme se neobjevili v nejlepší trojici, a vyrazili jsme tedy pokorně zpátky směr Brno. Až ve vlaku jsme se dozvěděli naše finální pořadí připadající „pouze“ na 5. místo. Nakonec jsme ale vůbec nebyli zklamaní, protože jsme si uvědomili, že vlastně i tak jde o fantastický úspěch, kterým jsme korunovali krásné čtyři roky na našem legendárním gymnáziu.

A co dodat za vyučující fyziky? Snad jen radost a potvrzení, že i studenti všeobecných tříd skvěle reprezentují naši školu v technických oblastech.

*Tři šálky kávy (4. C)
a Mgr. Hana Lacinová*

Výtvarné soutěže

Máš umělecké střevo?

Jako každý rok se i letos studenti výtvarné výchovy účastnili soutěže „Máš umělecké střevo?“, kterou pořádá stejnojmenná mezinárodní vzdělávací platforma zaměřená na současné výtvarné umění a způsoby jeho výuky na základních a středních školách. Soutěž byla letos organizována ve spolupráci s Moravskou galerií v Brně a Centrem současného umění DOX v Praze.

Od podzimu do jara se téměř sto skupin studentů středních škol zabývalo tématem sdílení. Dvacet z nich vybrala porota v semifinálových kolech pro finále soutěže, které se letos konalo v Centru současného umění DOX.

Jaroška vyslala do soutěže čtyři týmy, každý s jiným přístupem ke ztvárnění tématu sdílení. Všechny naše týmy představily své projekty při semifinálové prezentaci v historickém sále Moravské galerie a absolvovaly pohovory s porotci.

S dílem *Tradice* vystoupili studenti 3. A Tomáš Jelínek, Tomáš Pazourek, Matěj Skácel, Čeněk Topor a Jan Václavek. Dílo *Jedno místo, tisíce vzpomínek* představil tým z 2. B ve složení Agáta Skoupá, Svetlana Bondarenko a Stela Hrbáčková. Dílo *4 smajlíci* vytvořili studenti 2. A Jan Procházka, Martin Bryja, Jakub Hladký, Radim Sedlo, Vilém Krajíček a Ashok Kulkarni. A konečně dílo *Cesta kultur* představily Karolína Krbůšková, Markéta Dokočilová a Anna Palíková z 2. C.

Mezi nejlepší práce, které byly vybrány pro pražské finále, se zařadilo i dílo našich studentek z 2. B *Jedno místo, tisíce vzpomínek*. Bylo věnováno sdílení oblíbených míst v parku Lužanky a vzpomínkám a příběhům, které se k těmto místům vážou.

Finále zahájila veřejná vernisáž nejzajímavějších studentských prací 16. ročníku soutěže. Naše děvčata si obhajobu i finálovou přehlídku užila, a i když jejich dílo nezískalo ve finále ocenění, bylo součástí výstavy, která byla v DOXu během května otevřena pro veřejnost, což se podaří jen málokterému výtvarníkovi.

Velký úspěch v 9. ročníku soutěže Animág

V letošním roce se poprvé podařilo naší studentce Františce Kynčlové ze 4. D získat ocenění v celostátním finále soutěže animované tvorby dětí a mládeže Animág Kroměříž.

Její krátký film *V rytmu vln* získal zvláštní cenu poroty za výraznou ploškovou animaci a kvalitu vyjádření prostorového pohybu figury. V kolekci finálových filmů byl promítán v kině Nadsklepi v Kroměříži a byl zařazen i do kolekce filmů Animágu, které byly uváděny v doprovodném programu 65. ročníku mezinárodního festivalu filmů pro děti a mládež Zlín film festival.

Ploškový animovaný film *V rytmu vln* je oslavou tance a krásnou studií pohybu lidského těla. Má poetickou atmosféru modrého světa pod hladinou a určitě stojí za zhlédnutí. Vznikal v animačním koutku v učebně výtvarné výchovy a Františka při jeho tvorbě klasickou technikou stop-motion animace strávila stovky hodin.

Animované filmy, které vznikaly na Jarošce ve spolupráci Františky, její sestry Antonie a Anity Žákové v minulých dvou letech, se vždy probojovaly až do celostátního finále, ale teprve letos se podařilo dosáhnout na ocenění, které si Františka bezesporu zaslouží.

*Mgr. Hana Havlíčková
vyučující výtvarné výchovy*

Zájezdy a exkurze

Díky programu Erasmus+ jsme otevřeni světu – a svět se otevírá nám

Erasmus+

Naše gymnázium již druhým rokem čerpá finanční podporu z grantu Evropské unie Erasmus+. Tento program se zaměřuje na zvyšování kvality vzdělávání a na podporu inovací ve školství. Zahraniční aktivity ve školním roce 2024/2025 byly financovány z projektu číslo 2024-1-CZ01-KA121-SCH-000228138 v celkové výši 48 218 eur.

V uplynulém školním roce vycestovalo 12 studentů na individuální mobilitu do Belgie, Litvy, Německa, Irska a Itálie a dalších 28 se zúčastnilo skupinových mobilit do Německa, Španělska a Finska. Mezi pedagogy byl o program rovněž značný zájem – čtyři učitelé absolvovali metodické a jazykové kurzy v Irsku a na Maltě a pět dalších se zapojilo do tzv. job shadowingu na zahraničních školách.

Jaroška na oplátku přivítala šest učitelů ze zahraničí, tři studenty na dlouhodobou mobilitu a studentské skupiny ze Španělska, Lotyšska a Německa. Společně jsme realizovali mezinárodní projektové dny: pro vyšší gymnázium pod názvem „Jaroška Innovations“ a pro nižší pak „Cultural Diversity over Time“.

Projekt Erasmus+ se postupně stává nedílnou součástí života naší školy. Představuje nejen cennou příležitost pro rozvoj jazykových kompetencí, ale otevírá prostor také pro osobnostní růst studentů, podporu jejich nadání, rozvoj leadershipu i aktivní zapojení do chodu školy prostřednictvím školních parlamentů. Pro Jarošku je projekt nejen velkou výzvou, ale především inspirací pro každodenní výuku i dlouhodobé směřování školy.

Děkujeme Evropské unii za podporu a důvěru, díky níž mohou studenti i učitelé posouvat své hranice, sdílet zkušenosti napříč Evropou a růst v otevřeném a podnětném prostředí. Na následujících řádcích se více dozvíte o pobytech učitelů v Německu a ve Finsku.

*Mgr. Kateřina Kallus Brychová
koordinátorka projektu Erasmus+*

Německo

Měli jsme možnost pozorovat při práci učitele a jejich studenty celkem ve 29 vyučovacích hodinách v 17 různých skupinách napříč skoro všemi ročníky školy. Viděli jsme mnoho zajímavých a inspirativních vyučovacích metod a postupů a měli jsme možnost srovnání výuky angličtiny v Německu a u nás. Zaujalo nás především výborné materiální a technické vybavení, dále značná digitalizace výuky a vysoká motivace studentů. Angličtina se ve vyšších ročnících stává už spíše prostředkem než obsahem výuky. Studenti diskutují o různých aktuálních nebo literárních tématech a jsou vychováni ke kritickému myšlení a samostatnosti. Na průběhu hodiny se výrazně a aktivně podílejí.

Používání mobilů v době vyučování je zakázáno. Ve výuce vládla velmi přátelská a zároveň pracovní atmosféra. Velice přínosné byly krátké diskuze s jednotlivými vyučujícími

po navštívené hodině, při nichž jsme měli prostor k dotazům a srovnání. Celkově je třeba říct, že pobyt byl pro nás velmi zajímavý a přínosný a určitě bychom stínování na zahraniční škole doporučili všem svým kolegům.

Mgr. Eva Kubitová a Mgr. Jan Hudeček

Finsko z pohledu učitele

V dubnu jsme měli jedinečnou možnost navštívit střední školu ve finském městečku Sotkamo ve skromném počtu jeden učitel a dva studenti. Sotkamo je velmi odlehlé městečko na severovýchodě Finska, ukryté v hlubokých severských lesích a obklopené jezery. Nejsilnější dojmy z naší cesty? Překvapila nás jistá podobnost finské kultury a historie s tou naší, českou. Také díky tomu jsme se zde cítili opravdu jako doma.

A legendární finské školství? Žádné experimenty, nic překvapivého. Vzdělávací systém je jednotný, funkční a garantovaný státem. Školy i učitelé jsou výborně materiálně zajištěni. Bylo pro nás velmi inspirující poznat to na vlastní kůži.

Mgr. Tomáš Nečas, Ph.D.

Finsko z pohledu studenta

První dubnový večer jsme dorazili do malého městečka Sotkamo, ležícího v srdci Finska, kde už na nás čekala hostitelská rodina. Hned další ráno jsme vyrazili na místní střední školu Sotkamo Lukio. Tam nás přivítala paní učitelka a po krátkém seznámení s ní i irskou skupinou, se kterou jsme strávili většinu našeho pobytu, nás provedla okolím včetně stadionu na finský baseball, což je sport typický pro tuto oblast, o kterém většina světa nemá ani tušení.

Program nebyl zdaleka zaměřen jen na výuku, přesto jsme od třetího dne chodili navštěvovat vyučovací hodiny, především angličtinu, jelikož v dalších předmětech nám bránila jazyková bariéra. Podívali jsme se i do špičkového sportovního střediska ve vedlejším městě Vuokatti, kde jsme měli možnost sledovat trénink finských baseballistů i běžkařů. Místní nás seznámili s rybařením na ledu i s přípravou typických specialit. Samozřejmě jsme byli i ve finské sauně a ochutnali jsme tradiční pokrmy. Víkend jsme strávili na běžkách a výletem na jediný kopec v okolí.

Týden utekl jako voda, a než jsme se stačili rozkoukat, byl čas loučit se. Jsme velmi rádi, že jsme se tohoto pobytu mohli účastnit, a domů si odvážíme nejen nový náhled na systém vzdělávání, ale také kulturní zážitky a nová přátelství.

Michal Šamalik (3. D)

Individuální mobility studentů v rámci programu Erasmus+

Program Erasmus+ umožňuje studentům absolvovat studijní pobyt na zahraniční střední škole a získat cenné zkušenosti. Díky vstřícnosti kolegů z našich partnerských škol se podařilo zrealizovat pobyty v Litvě, Německu, Irsku, Belgii a Itálii. Ve druhém pololetí proběhly tři reciproční mobility, kdy zahraniční studenti nejdříve pobývali v českých rodinách a studovali měsíc na Jarošce a poté se role obrátily a čeští studenti s nimi strávili stejnou dobu v jejich městech, školách a domovech.

Kromě toho, že si studenti zdokonalili své komunikační dovednosti v cizím jazyce, dostali možnost zaměřit své akademické cíle na oblast svého profesního zájmu a po celý pobyt se věnovat oboru, který je pro ně důležitý. Cílem projektu je podpora individuálního talentu a profesního směřování.

Pobyt v zahraničí však představuje i každodenní výzvy – prověřuje schopnost efektivního hospodaření s financemi, vypořádání se s administrativou, zvládnutí života v novém

prostředí a samostatnost. Přečtěte si, jak naši studenti pobyt v zahraničí prožili a jaká dobrodružství je na cestách potkala.

Mgr. Kateřina Kallus Brychová
koordinátorka projektu Erasmus+

Studijní pobyt v Německu

Od začátku září do poloviny října jsem měl možnost navštěvovat Deutzer Gymnasium Schaurtestraße Köln, které v roce 2020 získalo označení Europaschule a spolupracuje přes program Erasmus+ s dalšími školami.

Hned po příjezdu autobusu na letiště Köln/Bonn mě vyzvedla hostitelská rodina a zamířili jsme k ní domů. Po přivítání a společné snídani jsme vyrazili do ulic největšího města spolkové země Nordrhein-Westfalen. Navštívili jsme Kölner Dom, historickou budovu radnice a také moderní čtvrť na místě bývalého přístavu.

Následující den mě už čekala první návštěva Schaurte. Ve škole mě milý pan učitel přivítal českým ahoj, předal mi můj rozvrh, nějaké informace o škole a popřál mi pěkný pobyt. Navštěvoval jsem zde 11. třídu, tedy ekvivalent českého druháku, nicméně vyučovací hodiny byly velmi odlišné oproti těm našim. Zejména v jazycích a humanitních předmětech se kladl velký důraz na rozbor a psaní textu, což pro mě bylo, hlavně ze začátku, poměrně obtížné. Podstatný rozdíl byl také v tom, že měli všichni studenti zapůjčené iPady od města, které v hodinách využívali.

Během svého pětitýdenního pobytu jsem se snažil poznávat Německo, případně okolní státy. V rámci výletů se spolužáky nebo s rodinou jsem navštívil mnoho německých měst,

například Düsseldorf, Essen, Wuppertal nebo Aachen, belgický Liège a také nizozemský Maastricht. Rovněž jsem poskytl rozhovor do školního podcastu a připravil si prezentaci o Česku do hodiny zeměpisu.

Celkově hodnotím svůj pobyt velmi pozitivně. Naučil jsem se zde spoustu nových dovedností a poznal nové přátele a nové prostředí. Jsem moc rád, že jsem se projektu Erasmus+ mohl zúčastnit. *Auf Wiedersehen!*

Jan Souchop (4. C)

Pět týdnů na irské střední škole

Pětítýdenní pobyt v Irsku v rámci programu Erasmus+ byl rozhodně jedním z nejlepších zážitků našeho života. Obě nás ze začátku zastihl zvláštní pocit – jak to zvládnou v cizí zemi, kde nikoho neznám? Není pět týdnů moc dlouho? Porozumím všemu?

Najednou jsme se ocitly na letišti v Corku a všechny naše pochybnosti se rychle rozplynuly. První, co nás zaujalo, byla panoramata, která nás překvapila po cestě z příletové plochy. Zelené kopce, skalnatá pobřeží a nekonečné louky plné krav a ovcí. Irsko je prostě okouzlující! Navíc lidé, se kterými jsme se mohly potkat, byli neskutečně milí a přátelští (a upovídaní), což nám hodně pomohlo, když jsme se aklimatizovaly na nové prostředí. Velkou pomocnicí, na kterou nesmíme zapomenout, byla Luna – drzá, ovšem tulivá a roztomilá kočka naší *host family*.

Naše škola Schull Community College se nacházela v přístavním městečku Schull. První týden byl trochu hektický – musely jsme si zvyknout na nový školní systém, nové spolužáky a celkově nové prostředí. Každý den jsme měly klasické vyučování o devíti hodinách, ovšem

během toho byly pouze dvě přestávky, a to obědové, na které se chodí ven. Některé předměty byly dost podobné těm našim, ale samozřejmě to nejde srovnávat s gymplem. Jediná změna spočívala v tom, že jsme navštěvovaly tzv. *transition year*, takže součástí byly i předměty, jako je *sailing*, *friend with the elderly*, *home economics*, *public speaking* a další. Učitelé byli vstřícní a vždycky ochotní pomoci. Poslední dva týdny pobytu nás čekala *work experience* – něco jako české středoškolské praxe. Pracovaly jsme v místní kavárně a obchodě se zdravou výživou.

Kromě školy byl čas i na zábavu. O víkendech jsme mohly cestovat samy i s rodinou. Navštívily jsme Cork, ostrov Cape Clear a další okolní místa. Během večerů jsme často seděly u černého čaje s mlékem nebo trávily čas na boxu nebo na *set dancingu*. Těch pět týdnů uběhlo neuvěřitelně rychle.

Erasmus+ nám dal možnost nejen se zlepšit v angličtině, ale také získat nové přátele a otevřít si oči do světa. Naučily jsme se být samostatnější a více si věřit. I když to bylo „jen“ pět týdnů, odnesly jsme si zážitky a zkušenosti, z kterých budeme čerpat celý život. Pokud někdo přemýšlí, jestli se do Erasmu pustit, tak za nás rozhodně ano!

Valerie Němcová (1. B) a Julie Neradilová (2. D)

Na Erasmus+ do Belgie

Na čem se všichni jistě shodneme, je fakt, že studium jazyků není jen o hodinách strávených nad učebnicemi. Klíčem k úspěchu je hlavně skutečný kontakt s danou kulturou a každodenním životem. V následujících řádcích se dozvíte, jak jsme strávili měsíc v Belgii a kam jsme se vydali v rámci programu Erasmus+ za zdokonalením naší francouzštiny.

V půlce září jsme úspěšně dorazili do valonského města Tournai, kde jsme nastoupili na místní gymnázium Athénée Royal Robert Campin. Už na konci prvního týdne jsme se

cítili jako doma – škola na nás zapůsobila milým dojmem a vstřícnou atmosférou, poznali jsme spoustu přátel, a hlavně jsme začali oba pocítovat pokroky v jazyce.

Asi největším šokem byl pro nás místní školský systém, který se od toho našeho liší poměrně hodně – výuka končí až pozdě odpoledne, používají se žákovské knížky a mezi hodinami nejsou přestávky. Studenti si zase ale mohou vybrat z dosti velké nabídky zaměření studia, ve škole se nepřezouvají a navštěvují i předměty, jako je třeba CPC (filozofie a občanství) nebo náboženství.

O víkendech jsme netvrdili na intru, ale navštěvovali jsme města po celé Belgii. Procestovali jsme nejen Flandry a Valonsko, ale podívali jsme se i do Francie, konkrétně do Lille a Paříže. Cestovali jsme hlavně vlakem, k čemuž se dá podotknout snad jen to, že dochvilnost belgických drah je velmi srovnatelná s těmi českými...

Pět týdnů se nám na začátku zdálo hodně, ale uteklo to jako nic, a jen co jsme si víc zvykli, už přišel čas rozloučit se. Tenhle pobyt nebyl jenom výletem do Belgie, ale i velkou zkušeností, na kterou jen tak ani jeden z nás nezapomene. Jediné, co můžeme předat vám, našim spolužákům, je výzva, že studium jazyka v zahraničí rozhodně stojí za to a můžeme ho oba vřele doporučit. *Au revoir!*

Leona Procházková (4. C) a David Zbožínek (2. C)

Z Brna do Beaumontu a zpět

Na konci února jsem se na brněnském nádraží potkala s belgickým studentem Mateusem, který do Brna přijel v doprovodu paní učitelky Alice-Anne. Po pěti týdnech strávených v Česku jsme 20. března společně odcestovali k němu domů, do belgického městečka Beaumont, kde jsem s ním chodila na střední školu Athénée Royal Simone Veil.

Do školy nás vozil autobus přímo od domu a začínalo se v 8.20. Velkým šokem pro mě byl nedostatek přestávek – jen jedna krátká a druhá obědová. Během ní jsme mohli jít ven, nejčastěji do blízkého Lidlu nebo si objednat bagetu (oni tomu říkali sandwich). Často jsem však měla krátký rozvrh, a tak jsem jedla doma s rodiči Mateushe. Výuka se od té naší moc nelišila, kromě toho, že měli všichni školní chromebooky a pracovalo se hodně s články, prezentacemi a výtahy informací. Když nepřišel učitel, šlo se do studovny, kde se nesmělo dělat skoro nic kromě učení.

Po škole jsem chodila na procházky a obdivovala krásu přírody a cihlových domečků. O víkendech jsem navštívila sestřenku v Bruselu a jely jsme i do Paříže. Byla to nezapomenutelná

zkušenost, která mi pomohla s porozuměním francouzštině. Ráda bych takový měsíční pobyt doporučila.

Stela Delínová (3. C)

Jaro v Itálii

Na podzim jsme se rozhodli zapojit do výměnného pobytu, jehož podmínkou bylo hostit italské studenty po dobu jednoho měsíce. Administrativa byla překvapivě jednoduchá, a tak jsme na začátku března v Brně přivítali Chiaru a Samuele. Společně s námi chodili do 2. A a 2. C, účastnili se hodin angličtiny a navštěvovali kurz češtiny pro cizince.

Na konci dubna jsme se v doprovodu profesorky Kyasové vydali na cestu. Protože byla dlouhá, rozhodli jsme se udělat si zastávku v krásných Benátkách, kde jsme strávili celý den. Poté jsme pokračovali do Empoli, kde si nás na nádraží vyzvedly hostitelské rodiny. Oba dva jsme měli skvělé hostitele a nesetkali jsme se s ničím, co by nešlo jednoduše vyřešit.

Na místní střední škole Istituto Istruzione Superiore Il Pontormo nás hned první den překvapila odlišná organizace výuky – hodiny trvaly 55 minut, přestávky byly jen dvě a studenti chodili do školy i v sobotu. Zpočátku jsme nebyli nadšení, ale brzy jsme zjistili, že výuka je ve skutečnosti kratší, protože učitelé nepřetahují, spíše končí dříve a začátky hodin jsou posunuté. Nakonec tedy vyučovací hodina trvala přibližně 40 minut. Sobotní škola sice nebyla příjemná, ale každý rok studenti hlasují, zda ji zachovat, nebo raději rozložit hodiny do pracovního týdne, což by znamenalo delší výuku od pondělí do pátku. Kvůli komplikované dopravě se však většina studentů rozhodla pro sobotní docházku. Získali jsme základy italštiny, ale většinu času jsme komunikovali v angličtině.

Kromě školy jsme jezdili na různé výlety po Itálii, které byly opravdu skvělé. Podívali jsme se do Florencie, Říma a Sieny a obdivovali jsme mimo jiné krásu místní architektury. Vyzkoušeli jsme italská jídla, která nám moc chutnala, což se o těch toskánských říct nedá: například burger plněný dršťkami byl velice zajímavý. Zažili jsme dokonce i velké italské oslavy osmnáctých narozenin, na které se chodí ve formálním oblečení, nebo tradiční výlet na pláž, kam místní jezdí vždy na 1. máje.

Všichni lidé, které jsme potkali, byli opravdu milí a máme spoustu nových přátel, s nimiž se ještě určitě někdy potkáme. Náš měsíční studijní pobyt hodnotíme velice kladně, a kdyby to šlo, jeli bychom klidně znovu. Všem doporučujeme této možnosti využít.

Ondřej Stolek (2. A) a Martin Job (2. C)

Moje zkušenost z pobytu v Německu

V rámci programu Erasmus+ jsem měl možnost strávit pět týdnů na Edith-Stein-Schule v německém Darmstadtu. Během svého pobytu jsem navštěvoval hodiny německé literatury, fyziky, matematiky, informatiky a angličtiny. Měl jsem také možnost zapsat se do volitelného předmětu *Deutsch als Zweitsprache*, který byl pro žáky, kteří se přestěhovali do Německa. Ten byl pro mě jako stvořený.

Po vyučování jsem se snažil co nejvíce zapojit do mimoškolních aktivit. Zúčastnil jsem se tělocviku své hostitelské školy a trávil jsem čas v outdoorovém workout parku, kde jsem poznal nové lidi se stejným zájmem o pohyb. Díky vstřícnosti hostitelské rodiny jsem se podíval po okolí a poznal různá zajímavá místa. Sám jsem vyrazil do Frankfurtu nad Mohanem, kde sídlí Evropská centrální banka.

Díky pobytu jsem nabyl jistoty při komunikaci v angličtině, protože moje němčina byla zpočátku omezená. Přesto jsem si zlepšil porozumění každodenní němčině i hovorovým výrazům. Co mě ale asi nejvíc překvapilo, byla samotná organizace cesty. Naplánovat si a následně zrealizovat pobyt byla pro mě výzva. Naučil jsem se zařizovat věci dopředu a orientovat se v zahraničí. Zkušenost to byla neocenitelná, nejenže jsem si zlepšil jazykové dovednosti, ale hlavně jsem získal větší sebevědomí a samostatnost. Jsem rád, že mi byla poskytnuta tahle příležitost a doporučuji to každému, kdo o tom jen trochu přemýšlí.

Vítězslav Šíma (2. D)

Naše žačky v Litvě

Naše žačky ze 4. D Klára Komárková a Veronika Němečková pobývaly na podzim roku 2024 na stáži Erasmus+ v litevském Kaunasu. Naše partnerství s tamním ruskojazyčným Mezinárodním gymnáziem (dříve Gymnáziem A. S. Puškina) trvá již od jara 2022. Také v letošním školním roce posíláme do Kaunasu dvojici studentů. O tom, jak se jim v Litvě líbilo, pojednáme příště. Individuální mobilitu studentů plně hradí program Erasmus+, za což jsme velice vděční.

*Mgr. Michal Horák
vyučující ruštiny*

Dopis z Litvy

Zdravíme Jarošku po prvním týdnu v Litvě, kam jsme vyrazily v rámci programu Erasmus+ na dvoutýdenní jazykový pobyt. Naším hlavním cílem je zlepšit si úroveň ruského jazyka, a to především v mluveném projevu. Proto zde v Kaunasu navštěvujeme mezinárodní gymnázium Kauno Tarptautinę gimnaziją. A jak se nám tu zatím dařilo?

V neděli 22. září 2024 jsme po náročné (šestnáctihodinové) cestě autobusem úspěšně dorazily do cílové destinace i s hodinovým posunem. Hned následující den jsme – vybaveny dvouletou znalostí ruského jazyka – štrádovaly poprvé do školy. Tam jsme velmi rychle zjistily, že plynulě ruštině paní Jany, zástupkyně ředitele, která se nám velmi ochotně snaží pomoci, rozumíme jako koza petrželi. Přesto jsme se nakonec domluvily a odhalily, *в чем дело* [v čom dělo], a byla nám přiřazena žačka jménem Liza, se kterou se dle jejího rozvrhu účastníme vyučování.

Jelikož je Liza v 12. ročníku (obdoba našeho maturitního), je její rozvrh tvořen z velké části volitelnými semináři. Takže si „užíváme“ například velké porce matematiky. V našem rozvrhu však nechybí ani hodiny tělocviku, etiky a ruského jazyka (litevsky *rusų kalba*), v němž je podobně jako u nás v češtině rozebírána ruská literatura. Pro milovníky Dostojevského a jeho *Преступления и наказания* (*Zločinu a trestu*) tedy hotový ráj.

Po týdnu na gymnáziu jsme zaregistrovaly hned několik zvláštností. Zaprvé jednotlivé hodiny zde neukončuje jednotvárné drnění školního zvonku, nýbrž úryvek z písně *The sound of silence*. Studenta místní školy tak poznáte nejen podle školní uniformy s logem gymnázia, ale také podle nezdravé fixace na tuto skladbu.

Dalším překvapením jsou zde hodiny zeměpisu, v nichž je látka vyučována v litevském i ruském jazyce zároveň. Děje se tak proto, že je učivo třeba vysvětlit žákům různých národností, například z Ukrajiny, Běloruska, Ruska, ale i domácím Litevcům, z nichž někteří rusky příliš nerozumí.

Když si zrovna nelámeme hlavu ruštinou, trávíme čas objevováním Kaunasu. Toto město překypuje velkým množstvím kostelů, parků, soch, a především venkovních sportovišť. Se správným vybavením si tak na téměř každém rohu můžete zahrát třeba basketbal, který je v celé Litvě až nábožensky oblíbený. Z našich *прогулок* (procházek) jsme kromě dominanty města, kostela svatého archanděla Michaela, nevynedalely například ani kaunaský hrad, Devátou pevnost či místní zoo.

Ve druhém týdnu našeho pobytu máme v plánu navštívit místní plavecký areál, zajít se spolužáky na bowling a pilně se věnovat studiu. Tak *до скорої зустрічі* (brzy na viděnou)!

Klára Komárková a Veronika Němečková (4. D)

Jarošáci poprvé u španělských rodin

Skupina našich studentů 1. a 2. ročníku měla jedinečnou příležitost strávit týden se španělskými vrstevníky a jejich rodinami. Díky spolupráci s IES En Francesc Badia ve Foios u Valencie zažili také autentické hodiny na španělské střední škole. Součástí programu bylo i setkání s představiteli obce a kraje Comunidad Valenciana v místním kulturním domě, odkud si účastníci přivezli potvrzení o účasti na programu.

Během pobytu si mohli procvičit španělštinu a poznat zblízka kulturu Valencie, například prostřednictvím místní kuchyně, protože tato oblast je kolébkou ikonického pokrmu paella. Díky březnovému termínu cesty se jim poštěstilo zažít přípravu na místní svátek *Fallas* a vidět v ulicích vyrůstat papírové sochy, které každoročně 19. března shoří. Ocitli se také na ohňostrojích, při kterých člověk ztrácí pevnou půdu pod nohama. Do paměti se jim také jistě zapsalo slovíčko *petardos*, protože právě petardy jsou v tomto měsíci asi nejoblíbenějším předmětem místních dětí.

Ve škole naše studenty překvapilo, že místo zvonění hlásí začátek a konec hodiny hudba, že do školy se smí pouze v době vyučování, že žáci svým vyučujícím tykají, že se svačí na školním dvoře a spousta dalších rozdílů oproti české škole.

Pro některé naše žáky se jednalo o první leteckou zkušenost, pro jiné to byla první cesta do Španělska. Každopádně byla začátkem nových přátelství. Nemuseli jsme ale být smutní, že už skončila, protože hned v dubnu jsme přivítali zahraniční partnery u nás. Ukázali jsme jim obě budovy gymnázia, kde se zúčastnili několika hodin angličtiny a španělštiny a také absolvovali například informatiku v anglickém jazyce. Nechyběl ani minikurz základů češtiny.

Společně jsme se vydali do centra Brna po stopách místních zajímavostí a legend, ale zaměřili jsme se i na vědecká fakta při návštěvách expozic Mendelova muzea a Technického muzea. Vypravili jsme se i dále, jednak do Punkevních jeskyní, kde jsme mohli obdivovat krásy živé a neživé přírody, a jednak do Prahy, která je pro zahraniční návštěvy vždy velkým

lákadlem. Naši hosté projevili zájem o tamní Židovské muzeum, takže jsme kromě tradičních památek navštívili i místa, kam obvykle směřují až starší studenti při exkurzích v maturitním ročníku.

Tuto spolupráci bylo možné realizovat díky zapojení obou škol do programu Erasmus+ a díky ochotě rodin účastníků z obou škol postarat se o hostující studenty. Projekt by měl pokračovat i v příštím školním roce – v prosinci 2025 by měli přijet další španělští hosté k nám a v červnu 2026 by se měla vydat další výprava Jarošáků do Španělska.

*Mgr. Karla Vomelová
vyučující španělštiny*

První španělská návštěva na Jarošce

Na začátku listopadu 2024 navštívila naši školu skupina devíti studentek ze španělského města Córdoba v doprovodu dvou vyučujících. Nejdříve si prohlédly Jarošku a ve dvojicích s českými hostitelkami vypracovaly projekty srovnávající různé aspekty české a španělské kultury. Odpoledne se vypravily do Mendelova muzea po stopách otce genetiky.

Návštěva si přála absolvovat i výuku, a proto se studentky i vyučující zúčastnily několika hodin anglického a španělského jazyka a také hodiny chemie v angličtině. Děk patří všem kolegům, kteří zahraniční hosty přijali ve svých hodinách. Odpoledne pak naši návštěvu čekala procházka centrem města a komentované prohlídky katedrály na Petrově a kasemat.

Na program byl také výlet do Prahy, při němž naše studentky formou referátů představily svým hostům hlavní památky města. Následoval ještě nabitý pátek s dopolední návštěvou Mohyly míru a připomenutím bitvy u Slavkova. Odpoledne se všechny dívky vyřádily

na exponátech centra VIDA!, kde si na vlastní kůži vyzkoušely různé přírodní a technické jevy. Den zakončily návštěvou nákupního centra, aby domů kromě zážitků přivezly i hmotné dárky.

V sobotu se španělská skupina na vlastní přání vypravila ještě na krátký výlet do Vídně. Prohlédla si nejznámější památky v centru města a měla také příležitost navštívit místní předvánoční trhy. V neděli ráno se děvčata ze školy Zalima se svými vyučujícími zúčastnila latinské mše u sv. Tomáše a část české skupiny se k nim připojila. Poté už následovalo loučení.

Na závěr je třeba poděkovat rodičům našich děvčat, kteří byli ochotni stát se obětavými hostiteli, i děvčatům samotným, protože bez jejich spolupráce by tato akce nebyla možná.

Díky programu Erasmus+ by partnerství obou škol mělo pokračovat i v příštím školním roce. Nejdříve budeme moci v říjnu zblízka poznat španělskou Córdoba a další skupina se vypraví za námi do České republiky během listopadu. Věříme, že pro naše studentky byla tato zkušenost přínosem a obohacením a že ji v budoucnu zúročí.

*Mgr. Karla Vomelová
vyučující španělštiny*

DofE = smysluplná cesta + ocenění, které má váhu

The Duke of Edinburgh International Award je jedinečná příležitost pro osobnostní růst v oblastech dovedností, pohybu a dobrovolnictví. Na cestě k bronzovému, stříbrnému nebo zlatému odznaku účastníci dokazují vytrvalost při plnění vlastních cílů – někteří rozvíjejí své zájmy, jiní získávají motivaci k pravidelnému sportování. Mnozí se vydávají do neznáma: navštěvují seniory v domovech důchodců, pomáhají v kočičím útulku nebo věnují svůj čas mladším spolužákům, kteří potřebují doučování. Každé snažení trvající 6, 12 nebo 18 měsíců vrcholí závěrečnou expedicí, která nejen prověří, ale i posílí jejich schopnosti a odhodlání.

V letošním školním roce je do DofE zapojeno 48 studentů Jarošky, nejvíce na bronzové úrovni, 13 na stříbrné a 5 na zlaté. V únoru proběhlo slavnostní předání cen za loňský rok. Při slavnostní ceremonii naši „dofáci“ obdrželi zasloužených 17 bronzových odznaků a 4 stříbrné.

V květnu a červnu proběhly expedice – výpravy do přírody s přespáním ve stanu nebo pod širým nebem, které si účastníci samostatně plánují i realizují. Podmínkou je jedno společně uvařené jídlo denně a jasně formulovaný cíl akce. Letos se vydali pozorovat jarní květeny u řeky Svratky, ochutnávat léčivé prameny do okolí Luhačovic a zažít týden digitálního detoxu do finského národního parku Nuukio.

Bronzová expedice dívek z NG: Z Bystřice do Tišnova

Naše dobrodružství začalo v úterý ráno na hlavním nádraží v Brně. Nasedly jsme na vlak, který nás dopravil do nedalekého Tišnova, odkud jsme dále pokračovaly autobusem až do Bystřice nad Pernštejnem, kde jsme oficiálně vyrazily na cestu. Ta nejdřív vedla skrze vesnice a po silnici, potkaly jsme spoustu milých lidí (například skupinku učitelek matematiky z Kuřimi) a některé z nás si dokonce cestu zpříjemňovaly i zpěvem.

Po první pauze na svačinu a pár dalších kilometrech jsme došly do Nedvědice, kde jsme se naobědvaly a místní paní nás laskavě nechala doplnit zásoby vody. Poté už jsme pokračovaly lesem. Chvilku jsme šly podél řeky Svratky a následně nás čekal výstup lesem do kopce. Stálo to ale za to, nahoře nás totiž uvítal krásný výhled na okolí. Dále jsme se vydaly skrze lesy, musely jsme podlézat spadlé stromy, přeskakovat kameny a vyhýbat se blátu. Další pauzu jsme si udělaly v Synalově, odkud už nám zbývalo posledních pár kilometrů do cíle pro daný den. Brzy jsme došly k přístřešku u Kopanin, kde jsme se utábořily na noc. Dohromady jsme za první den ušly kolem sedmnácti kilometrů.

U přístřešku jsme si uvařily večeři v podobě těstovin s tuňákem z konzervy, které jsme ozdobily některými jedlými bylinami nasbíranými po cestě. Tím jsme si zároveň splnily náš cíl: určit deset jedlých rostlin, ochutnat je a některé z nich přidat do společného jídla. Večeři jsme si snědly na nedalekých balících sena a pozorovaly jsme západ slunce. Protože nám přálo počasí, strávily jsme noc pod širým nebem.

Ráno jsme si k snídani udělaly ovesnou kaši, sbalily spacáky a karimatky a pozdravily se s milými lidmi, kteří se starali o stádo ovcí, které se páslo poblíž. Cesta nám ubíhala rychleji, kilometr za kilometrem jsme šly směr Tišnov, většinu trasy po krásně udržované lesní cestě, až nám zbýval jen poslední kopec do Tišnova. Tam jsme pozdravily mateřskou školu na procházce, optaly se místních na cestu k nádraží a okolo jedné hodiny odpolední vyrazily vlakem zpátky do Brna.

Zuzana Navrátilová (4. bg)

Bronzová expedice chlapců z NG: Za prameny do Luhačovic

První den jsme se vydali do Újezdece u Luhačovic. Po patnácti náročných kilometrech jsme dorazili na naše stanoviště. Spali jsme u Jezírka lásky, kde bylo krásné ticho. Ráno nás probudila silná zima. Večer jsme na ohni vařili čaj, opékali brambory a zpívali.

Cílem bylo nachodit nejen potřebné kilometry, ale také poznat místní prameny a ochutnat léčivé minerální vody. Navštívili jsme Marii, Violu, Ottovku, Vincentku, Nový Jubilejní a pramen Dr. Šťastného. Každý pramen měl svou specifickou chuť, od jemné až po

pořádně slanou. Zpracovali jsme tabulku s hodnocením chuti a „vůně“ na škále od 0 (hodně špatné) do 7 (hodně dobré).

Doufáme, že jsme vás inspirovali, a třeba se vydáte prameny ochutnat také!

Štěpán Bébar (4. bg)

Zlato-stříbrná expedice do finského národního parku Nuuksio

Dne 3. června započala naše dobrodružná výprava do finského národního parku Nuuksio. Vyjžděli jsme v brzkých ranních hodinách od hotelu Grand a měli jsme namířeno na vídeňské letiště. Po úspěšném absolvování všech bezpečnostních kontrol jsme nastoupili na palubu letadla a vydali se vstříc krásám finské divoké přírody.

Po přiletu do Helsinek nás však čekala nepříjemnost – jedno zavazadlo nedorazilo, a tak byl jeden z nás odkázán na štědrost ostatních. Naše očekávání byla bezesporu splněna. Největší dojem na nás udělala finská jezera, jejichž krásu jsme neodolali, a už během prvního dne jsme se v jejich mělkých, ale chladných vodách nadšeně koupali. Temné hlubiny ani nízká teplota nás od dalších pokusů neodradily.

S postupujícími dny se dostavily první bolístky a puchýře. Problémy nám způsobovalo i spaní – v letních měsících slunce téměř nezapadá, což byla pro některé výzva. Během našeho putování jsme se dozvěděli spoustu zajímavých a užitečných informací. Věnovali jsme se různým tématům – od politických problémů přes filmové adaptace knih až po základy první pomoci. Večery jsme trávili u ohně, kde jsme hráli oblíbenou hru Městečko Palermo. Jedním z největších zážitků bylo setkání se soby, které jsme měli možnost vidět zblízka – pro mnohé z nás to byl vrchol celé výpravy.

Na letiště v Helsinkách jsme dorazili včas, i když ne v plném počtu – někteří dobrodruzi se totiž rozhodli ještě chvíli objevovat krásy hlavního města. Dva členové výpravy byli během bezpečnostní kontroly odvedeni stranou, ale šlo jen o drobná nedorozumění. Odlet letadla byl posunut o 45 minut, a tak byl opožděn i náš přilet. Největší komplikace nás ale čekala až na pražském letišti, kde jsme marně hledali zastávku autobusu na hlavní nádraží. Spoj nám ujel těsně před nosem, a tak jsme museli zakoupit jízdenky na vlak, který odjížděl až ve 22 hodin. Do Brna jsme tak dorazili v jednu hodinu ráno následujícího dne.

Expedice ve Finsku byla fyzicky náročná, ale zároveň nádherná. Nikdo z nás by ani na vteřinu nezaváhal zúčastnit se znovu – a ještě jednou se ponořit do drsné, a přesto pohádkové finské přírody.

Daniela Slámová (3. D)

Vážíme si toho, že nám DofE přináší silné zážitky. Děkujeme vedení školy za plnou podporu při realizaci programu a Magistrátu města Brna za poskytnutou dotaci na nákup expedičního vybavení, jazykové certifikáty a školení vedoucích. Taktéž děkujeme za finanční podporu z Fondu DofE na školení vedoucích (ZdrSem horský záchranář, Sierra Survival course).

Pokud vás DofE zajímá, zjistíte více na stránce www.dofe.cz nebo se můžete obrátit na kohokoli z týmu vedoucích DofE Jaroška.

*Mgr. Ing. Marie Štarhová a Mgr. Jakub Jiaxis Svoboda (NG),
Mgr. Kateřina Kallus Brychová a Mgr. Jan Liškutín (VG)*

Expedice kvart

V letošním roce se po roční přestávce opět uskutečnil projekt kvart, jehož cílem bylo vyzkoušet si naplánovat a realizovat expedici trvající čtyři dny. Plánování vyžaduje schopnost komunikace, dělbu práce a převzetí zodpovědnosti za svěřený úkol, expedice samotná pak studentům přináší vykročení z komfortní zóny, a díky tomu hlubší poznání jejich vlastních schopností a limitů i hlubší poznání spolužáků.

Plánování probíhalo v menších skupinách tvořených dle zaměření studentů – na výběr byla skupina badatelská, městská a dvě outdoorové. Studenti se scházeli každý měsíc od ledna do května. V rámci těchto schůzek si museli stanovit cíl expedice a vytvořit checklist věcí, které chtějí na expedici plnit. Přitom bylo potřeba naplánovat vše tak, aby se vešli do rozpočtu 4500 Kč na osobu. Součástí expedice byla i podmínka uvařit si alespoň jedno teplé společné jídlo denně.

Výsledkem pětiměsíčních příprav byly expedice do Krkonoš (outdoor), ADRŠpašsko-teplických skal (badatelská), Ramzové (městská) a na Malou Fatru (outdoor přechod). Po návratu kvartáni prezentovali své zkušenosti z expedic mladším spolužákům a rodičům. Projekt je svým obsahem i rozsahem poměrně unikátní a měl by se stát nedílnou součástí posledního ročníku studia na nižším gymnáziu. Jak vidí expedice studenti svým vlastním pohledem, si můžete přečíst níže.

Mgr. Ing. Marie Štarhová a Mgr. Petra Eliášová

Expedice Malá Fatra

Během naší expedice jsme se vydali na čtyřdenní přechod do slovenského pohoří Malá Fatra. Cílem bylo nejen zdolat horské trasy, ale také si užít společný čas, zvládnout vaření v přírodě a alespoň jednou vidět východ i západ slunce.

Na start jsme se dostali dvěma vlaky a autobusem, do Bohumína, Žiliny a Nezabudské Lúčky. Tam nám začínala trasa. Vedla přes Chatu pod Suchým a Chatu pod Chlebom. Každý den jsme si uvařili teplé jídlo, zvládli jsme výstupy při převýšení téměř tisíc metrů a obdivovali jsme výhledy z vrcholů jako Velký Kriváň nebo Chleb. Dále jsme si prohlédli Šútovský vodopád a nechyběla ani ochutnávka slovenských halušek a večerní západy slunce.

Expedice proběhla bez úrazů a do plánovaného rozpočtu jsme se vešli i s rezervou. Cíl jsme většinou splnili a odnášime si spoustou skvělých zážitků a zkušeností.

Zuzana Zbořilová (4. bg)

Badatelská expedice

Členové badatelské expedice se vydali na sever Královéhradeckého kraje do Adršpašsko-teplických skal. Ubytování jsme byli v autokempu Bučnice u Teplic nad Metují. Během našeho pobytu jsme poznali Adršpašské a Teplické skály, hrad Skály, hrad Strmen, Černé jezíčko a hrad Adršpach. Počasí nám přálo, takže expedice byla vydařená a příjemná.

Jaromír Šácha (4. bg)

Od 9. do 12. června jsem se zúčastnil badatelské expedice. S rozpočtem jsme si bohatě vystačili, utratili jsme pouze 2020 Kč na osobu za 4 dny. Domlouvání expedice šlo dobře, jen bádat se nám moc nechtělo, takže tuto část jsme vymysleli až při cestě do naší destinace, kterou byly Adršpašsko-teplické skály. Tam jsme jeli z Brna vlakem s přestupy v Chocni, Náchodě a Teplicích nad Metují, přičemž všechny jsme (překvapivě) stihli. Ubytovali jsme se v kempu Bučnice, kde byly chatky, kuchyně (ve které chybělo nádobí) a sprchy. Nakupovali jsme v Teplicích nad Metují, o vaření se starala skupina spolužáků, kteří umějí vařit, a já jsem měl na starost výzkum. Ten spočíval v pokládání otázek lidem, které jsme potkali.

Expedice mě velmi bavila, jídlo bylo dobré a skvělou společností nám dělal pan profesor Hubáček, a hlavně náš pan profesor Zerhau. Také tomu pomohl fakt, že jsme si vše naplánovali sami. Na podobný výlet bych klidně nějaký příští rok jel znovu.

Jakub Pazdera (4. ag)

Expedice Krkonoše

O tom, že náš ročník pojede na expedice, jsme se dozvěděli už na podzim a skupiny se rozdělovaly někdy kolem Vánoc. V únoru pak proběhla první schůzka, na které jsme se seznámili a začali jsme postupně vymýšlet, co vlastně chceme.

Naše expedice začala v pondělí 9. června na nádraží. Během cesty jsme ještě naposledy nakoupili potraviny a prošli jsme si Hradec Králové, kde jsme čekali na přestup na autobus do Velké Úpy. Na ubytování jsme dorazili kolem 18. hodiny. Mezi momenty, které bych ráda vyzdvihla, patří zdolání nejvyššího bodu České republiky – Sněžky. Také jsme viděli Černohorské rašeliniště nebo samotnou Černou horu.

Ráda bych také ocenila naše „malé úspěchy“, které jsme během expedice zvládli: na naší chatě jsme jednou grilovali, nechyběly nám žádné peníze, chatu jsme zanechali ve velmi dobrém stavu, všichni jsme zvládli výlety a společně jsme vytvořili pěknou prezentaci.

Nakonec bych ráda pochválila náš učitelský doprovod – paní profesorku Šťastnou a pana profesora Liškutína. Nechali nás naplánovat si expedici tak, aby se nám všem líbila, a neomezovali nás. Zároveň nám ukázali, co všechno obnáší příprava takového čtyřdenního výletu.

Anna Musilová (4. ag)

Městská expedice

Ještě před začátkem expedice proběhlo několik schůzek, kde jsme akci plánovali. Každý měl na starosti něco jiného, například jídlo, dopravu, ubytování a další. Naše expedice byla zábavná, a to jak plánování, tak i samotný průběh. Ale také byla samozřejmě náročná. Byl to určitě nejneobvyklejší školní výlet, který jsem zatím zažil, čistě kvůli tomu, že jsme si ho naplánovali my. Rozhodně se mi akce líbila.

Daniel Rumlík (4. ag)

Praha už volá!

Děje se to každý rok vždy na podzim. Maturanti z Jarošky se těší na třídní výlet do matičky stověžaté. Zastavme se na chvilíčku a literárně-historické exkurzi nakoukneme pod pokličku.

Program výletu připravují vyučující češtiny a každá třída má tedy program jiný. Co ale všechny „Prahy“ spojuje, je to, že se nezastavíte... nenuďte... a máte plno zážitků. Národní muzeum, Pražský hrad, divadla, parky a hřbitovy. Některý vyučující upřednostní klasiku – Veletržní palác plný skvostných děl, jiný vsadí i na konceptuální umění, které umí mladým lidským duším hodně zamotat hlavu. Emoce z míst a sdílení těchto emocí s lidmi, které znáte a máte rádi. To je maturitní Praha.

P. S. Jen češtináři pak nedají pokoj a chtějí, abyste ty pocity ještě ve škole hodili na papír...

*Mgr. Gabriela Chovancová
vyučující českého jazyka*

Kvartáni v Anglii – Bournemouth 2024

Každý rok v září se skupina kvartánů vydává do Anglie. Pro mnohé to znamená první velkou cestu bez rodičů. Po devíti letech školní výuky angličtiny nastává okamžik, kdy se tento jazyk přestává zdát cizí. Není před ním úniku: od rána do večera se mluví pouze anglicky – s lektory v jazykové škole, s průvodci na odpoledních exkurzích i večer v hostitelských rodinách. Přečtěte si, jak pobyt, který proběhl od 21. do 29. září 2024, prožila studentka Zuzka ze 4. bg.

*Mgr. Kateřina Kallus Brychová
vyučující angličtiny*

J sme kvartáni, a tak jsme vyrazili na zážitkový a studijní zájezd do Anglie. Spolu s učiteli a naším anglickým průvodcem Spencerem jsme strávili týden poznáváním městečka Bournemouth a Jurského pobřeží.

V den odjezdu jsme se všichni shromáždili před vyšším gymnáziem, rozloučili se s rodiči a vydali se na zdlouhavou cestu přes Německo, Nizozemsko, Belgie a Francii, kde jsme se naložili na trajekt, který nás přepravil až do Anglie. I když jsme jeli skoro 24 hodin, cesta ubíhala poměrně rychle. Povídali jsme si s kamarády, dívali se na filmy a cestu trajektem jsme strávili na venkovní palubě, kde jsme navzdory nepříznivému počasí pozorovali východ slunce nad mořem a bílými doverskými útesy.

Po příjezdu jsme byli všichni poněkud vyčerpaní, jelikož spánek v autobuse rozhodně za moc nestál. Přesto jsme ale hned dostali možnost prozkoumat městečko Bournemouth a jeho pláž. Prohlédli jsme si různé obchody a po hodině jsme se seznámili s lektorem z anglické školy, který nás rozdělil do týmů, a zahráli jsme si městskou hru. Navečer jsme se vydali zpět k autobusu, kde si nás už vyzvedly hostitelské rodiny. Všichni rodiče byli moc milí a ubytování bylo velice útulné. Dostali jsme výbornou večeři a po náročném dni jsme všichni spali jako mimina.

Každý další den jsme strávili výukou ve škole, kde nás rozdělili do čtyř skupin podle pokročilosti. Hodiny se velice lišily od těch v České republice, jelikož jsme převážně konverzovali, vyráběli plakáty a pracovali na různých projektech. Bylo potřeba zapojit angličtinu a rozvíjet komunikační dovednosti. Každé odpoledne se pak skládalo z jednoho nebo dvou výletů na zajímavá místa, hrady či do muzeí, kde nám náš průvodce vždy řekl nějaká zajímavá fakta a představil historii daného místa. K mým nejoblíbenějším patřil například Stonehenge, několik tisíc let starý monument tvořený z kamenů pocházejících až z Walesu, nebo také Corfe Castle, zřícenina hradu s bohatou historií a dechberoucími výhledy. To ale zdaleka nebylo vše, viděli jsme například i skalní útvar Durdle Door, muzeum motorových vozidel v Beaulieu, kde se nachází i modely starých formulí 1, uniformy a helmy závodníků, nebo také originální auta

ze seriálu Top Gear. Dále jsme navštívili město Salisbury s gotickou katedrálou, Poole, kde jsme se plavili na vyhlídkové lodi, a Oceanárium v Bournemouthu s obdivuhodnou podívanou na žraloky, želvy či tučňáky.

Náš pobyt v Anglii byl zakončen výletem do hlavního města Londýna, kde jsme pobyli celý den, nachodili přes třicet tisíc kroků a viděli jedny z nejzajímavějších památek, jaké jen může město nabídnout. Poté už nás čekala pouze dlouhá cesta domů, ale vracíme se se spoustou krásných vzpomínek a zážitky na celý život.

Zuzana Navrátilová (4. bg)

Barnstaple 2024: nezapomenutelné divadelní dobrodružství

Na začátku listopadu 2024 se skupina patnácti studentů vyššího gymnázia vydala na cestu do Velké Británie. Výpravu, organizovanou ve spolupráci s Gymnáziem Matyáše Lercha, čekali nejen studium, ale i objevování nádherných míst a poznávání britské kultury.

Cesta byla zážitkem sama o sobě – navštívili jsme knížectví Lucemburk, přenocovali v Calais a po krátké plavbě trajektem nás přivítaly ikonické bílé útesy Doveru. Hned první den byl plný dojmů: obdivovali jsme gotickou krásu katedrály v Canterbury, prehistorická tajemství Stonehenge a večer jsme dorazili do Barnstaplu, kde se o nás postaraly hostitelské rodiny.

Dopoledne jsme strávili pod vedením lektorek organizace SOL (Sharing One Language) studiem anglického jazyka a kultury, oslavili jsme Halloween a zažili ohňostroje připomínající historickou událost z 5. listopadu 1605, kdy byl zmařen pokus Guye Fawkesa vyhodit britský parlament do povětří. Vrcholem studijní části programu bylo divadelní představení o životě krále Artuše, na jehož přípravě jsme se podíleli od scénáře až po finální provedení. Odpolední aktivity byly pestré: s místním průvodcem jsme poznávali přístavní městečka Ilfracombe a Woolacombe, ochutnali proslulé *fish & chips* a dali si pravý devonský *cream tea*. Prošli jsme si pašeráckou stezkou ve Valley of Rocks, svezli jsme se historickou lanovkou z Lynmouthu do Lyntonu a den jsme věnovali místům spjatým s artušovskou legendou – navštívili jsme hrad Tintagel i malebné přístavní městečko Boscastle.

Příprava divadelního představení nebyla jen o hraní, ale i o trpělivosti, spolupráci a komunikaci v angličtině. Studenti Jarošky i GML však všechny výzvy zvládli na výbornou a výsledek působil téměř profesionálně. Neděle pak byla volným dnem, kdy někteří relaxovali, jiní se s hostitelskými rodinami vydali k moři nebo na nákupy.

V pondělí jsme navštívili Londýn. Prohlédli jsme si majestátní Tower of London, následně jsme se vydali na Baker Street, Oxford Street a do zelených londýnských parků a den jsme zakončili u kašen na osvětleném večerním Trafalgar Square. Plavba lodí z Westminster Bridge do Greenwiche byla krásnou tečkou za naší cestou. U O2 arény nás už čekal autobus, který nás druhý den večer bezpečně dopravil zpátky do Brna.

Británie nám nabídla nejen studium, ale i dobrodružství, krásné scenérie a nezapomenutelné zážitky. Máme na co vzpomínat a všichni jsme se shodli, že se tam budeme stále rádi vracet.

*Mgr. Kateřina Kallus Brychová
vyučující angličtiny*

Gatsby a pan Hyde – samozřejmě anglicky

Letos jsme vyrazili za různými aktivitami i mimo prostory školy. Třetí ročníky se v prosinci 2024 zúčastnily divadelního představení *The Great Gatsby* od Francise Scotta Fitzgeralda v podání The American Drama Group Europe a v režii Lea Benedicta. Navzdory komornímu počtu účinkujících a omezenému prostoru Semilassa bylo představení (bezvýhradně hrané v anglickém jazyce) perfektně zpracováno tak, aby studenti mohli tuto kanonickou literaturu a její skalní témata využít u maturitní zkoušky z českého i anglického jazyka.

Aby nebyly mladší druhé ročníky ošizeny, letos na jaře hromadně vyrazily také do Semilassa, tentokrát na představení *Dr Jekyll and Mr Hyde*, dramatisaci díla Louise Stevensona. Režii zajistil britský tvůrce Paul Stebbings a herci přiletěli z Británie se skupinou TNT Theatre Britain. Semilasso bylo nacpané k prasknutí, přesto – s výpomocí mikrofonů – bylo hercům a jejich typicky britskému přízvuku skvěle rozumět. Spolupráci s English Theatre Brno, hlavním organizátorem těchto divadelních představení u nás, budeme nadále udržovat. V budoucnu tedy doufáme v další motivující představení.

*Mgr. et Mgr. Zuzana Plavčanová, Ph.D.
předsedkyně předmětové komise anglického jazyka*

Jazykový kurz ve Vídni

V květnu vyrazili studenti 2. a 3. ročníků na jazykový kurz do Vídně, který naše škola pořádala poprvé. Výuku měli během dopoledne v jazykové škole ActiLingua. Velmi sympatická

rakouská lektorka se zaměřila především na konverzaci, debaty o aktuálních tématech, natáčení videí a složitější gramatické jevy. Oběd jsme si dali v menze Technické univerzity (TU Wien), kam je vstup možný pro veřejnost, cena je výhodná a jídlo výborné.

V odpoledních hodinách jsme objevovali krásy Vídně. Navštívili jsme spoustu muzeí a památek a prošli jsme se v krásné přírodě. Studenti byli ubytováni v hostelu Meininger ve čtyřlůžkových pokojích. V kuchyňce si mohli připravit snídani a večeře. Hostel se nachází kousek od jednoho ramene Dunaje, a proto se daly večer podnikat pěkné procházky.

Podle reakcí studentů byl kurz velkým přínosem. Výuka je bavila a ztratili obavy mluvit německy. Další výhodou byla možnost strávit celý týden ve Vídni, a mít tak možnost tuto metropoli dobře poznat. Snad bude zájem o jazykový kurz i v dalším školním roce a tato akce se stane tradicí.

*Mgr. Martina Clausová
vyučující německého jazyka*

Studenti ruštiny poprvé navštívili Moldavsko, postsovětskou zemi plnou vína

Kukuřičná kaše *mamalyga*. Nekonečné vinice i vyprahlé stepi. Architektura carského i sovětského Ruska. Jedinečný mix rumunského, ruského a ukrajinského vlivu. Tohle všechno a ještě mnohem více poznávali během červnové exkurze do Moldavska studenti, kteří se učí ruštinu.

Na začátek se sluší poděkovat. Exkurzi do Moldavska pro 21 žáků jsme mohli uskutečnit jen díky dotaci Jihomoravského kraje. Jaroška z dotačního titulu Do světa! čerpá peníze na nejrůznější projekty mobility studentů už od roku 2006. Bude to tedy již dvacet let, co studenti vozíme na východ Evropy, aby tam mohli používat hovorovou ruštinu v běžné komunikaci. Letošní projekt jsme věnovali srovnávání podmínek pro pěstování vína na jižní Moravě a v Moldavsku. Program jsme tedy speciálně zaměřili na vinařství, víno a vše, co je s ním spojené.

Cesta do Kišiněva je velmi dlouhá, autobusem trvá asi 22 hodin. Proto jsme po cestě krátce přenocovali v rumunském Brašově. Prohlédli jsme si nádhernou protestantskou katedrálu, ale také útulnou synagogu. Večer jsme společně vystoupali k místní pevnosti, která opravdu připomíná náš Špilberk. Druhý den ráno nás čekal přejezd posledního výběžku Karpat a za hraniční řekou Prut už dávaly nekonečné vinice tušit, že se nacházíme v Moldavsku.

V hlavním městě Kišiněvě jsme strávili celkem pět nocí. Ubytovali jsme se přímo v centru ve svérázném hostelu Amazing Ionika. Kišiněv návštěvníka okamžitě pohltí svou atmosférou nekonečného odpočinku. Snad každou ulici lemují aleje starých platanů. Na chodnících nechybějí cyklostezky a centrum města obepínají obrovské parky – postavené podle sovětského plánu, ale perfektně opravené, aby sloužily i v 21. století. Ve vyhlášeném Údolí mlýnů jsme hned první večer obdivovali schodišťovou fontánu nebo městskou pláž na břehu rybníka.

Do Moldavska jsme ale rozhodně nepřijeli jen odpočívat. Při plánování exkurzí se snažíme, aby každý den žáci několik hodin slyšeli živou ruštinu rodilých mluvčích. Hned druhý den jsme navštívili naši novou partnerskou školu – ruskojazyčné Lyceum Gogola. Paní zástupkyně nás prováděla školou a vyprávěla nám o tamním vzdělávacím systému. Následně naši studenti prezentovali v ruštině krátké projekty o České republice, o Brně a také o vinařství jižní Moravy. Žáci lycea nám na oplátku představili hlavní památky Kišiněva. Za jejich výkony jsme je pak podarovali batůžky, které připravila kancelář paní primátorky Vaňkové.

Víkendové dny jsme strávili na venkově. V sobotu dopoledne jsme zavítali do archeoskanzenu Staryj Orchej. Jedná se o obří skanzen na skále nad zákruty řeky Reut. Ve skalnatých výběžcích v minulosti vybudovali mniši rozsáhlé kláštery s mnoha *kelami*, tedy příbytky starců. Jeden takový klášter jsme spolu s průvodkyní Mášou viděli na vlastní oči a byl to nezapomenutelný zážitek. Úsměv a několik slov jsme vyloudili i z jediného obyvatele kláštera, starého mnicha. Následně nás Máša zavedla do vesničky v údolí, kde bychom dokázali strávit celý den. Žáci si tam totiž mohli nejen prohlížet, ale také pohladit králíky, slepice, prasátka, poníky, koně, kozy i ovce. Kluky ale nejvíce zaujala stará dodávka *buchanka*, která dodnes na farmě jezdí.

Sobotní odpoledne plně patřilo našemu hlavnímu cíli – vínu. Autobus nás zavezl do nejvyhlášenějšího moldavského vinařství Krikovo (rumunsky Cricova). Je proslulé nejen rozsáhlými vinicemi, ale zejména největším sklepením na světě, které se využívá pro výrobu a skladování vína. Neuvěřitelných 140 kilometrů chodeb. Ale jakých chodeb! Takových, že v nich projede auto i autobus. A vskutku, i nás v nekonečném sklepení vozil speciální elektrobus. Viděli jsme několikakilometrové chodby napěchované šampaňským a nablýskané sály, kde smetánka východní Evropy pořádá oslavy. Prohlédli jsme si i kolekce vín nevyčísitelné hodnoty. Své vlastní sklípky tu mají Angela Merkelová, Jurij Gagarin nebo třeba ruský diktátor Putin. Na jeho kolekci ovšem byly uvaleny sankce, a proto je nyní před zraky návštěvníků ukryta. Paní průvodkyni jsme jako poděkování předali naše víno od Jihomoravského kraje. A položili jsme jí několik otázek pro náš projekt, který dokončíme na podzim

v Brně. „Něco takového jsem nikdy v životě neviděl. Nevěřil jsem, že takové sklepy existují,“ přiznal po návštěvě náš pan řidič Vrábel, sám vinař z Dolních Dunajovic.

Protože jsme do Moldavska přijeli hlavně kvůli ruštině, chtěli jsme navštívit také nějakou ryze ruskojazyčnou oblast. Separatistické Podněstří nepřípadalo v úvahu. V neděli jsme tedy vyrazili do autonomní oblasti Gagauzie. Nejprve jsme poznávali místní tradice a kroje ve vesničce Kongaz a pak nás čekalo doslova královské uvítání v hlavním městě Komratu. Pan starosta Anastasov nechal studenty, aby se posadili v zasedacím sále radnice na místa zastupitelů. Dostali jsme občerstvení a pomocí mikrofonů jsme se dorozumívali se starostou a jeho náměstkem. Každý se musel rusky představit a následně jsme vedli debatu o nezáviděníhodné pozici ruského jazyka, do které se dostal kvůli kremelské agresi na Ukrajině. Velice nás potěšilo, když nás hned v první větě Sergej Anastasov ujistil, že Gagauzie je sice region ruskojazyčný, ale jemu se tam podařilo vyhrát volby s proevropským programem.

Ruštinu je v Moldavsku opravdu slyšet na každém kroku. Studenti, kteří s námi byli vloni v Rize, zhodnotili, že v Kišiněvě je situace (pro nás) ještě lepší. Jazyk jsme pilovali také na kurzech v centru Lexicon Classic, kde se rodilé mluvčí celkem třikrát věnovaly studentům pokročilým i začátečnickům.

Neopomněli jsme ani kulturu. V Kišiněvě působí dvě ruská divadla a nám se podařilo takto na konci sezóny sehnat lístky alespoň do menšího divadla Z Ulice růží, které se nachází v kulturním domě mezi paneláky ve čtvrti Botanika. Představení *Пришелец*, tedy *Cizinec* nebo také *Příchozí*, zejména pokročilé žáky uchvátilo. Šlo o jednoaktovou hru o jednom jediném herci, ve které židovský obchodník z Oděsy popisoval svoji pouť dvacátým stoletím. Bylo to nesmírně dojemné.

Z Moldavska jsme si domů přivezli veliké množství zážitků. Ochutnali jsme vynikající místní jídla, poznávali kulturu, obdivovali architekturu i rozsáhlé parky. Ale hlavně jsme měli možnost mluvit rusky s nesmírně přátelskými lidmi. Už teď víme, že jsme v Kišiněvě rozhodně nebyli naposledy.

Mgr. Michal Horák
vyučující ruštiny

Kroměříž 2025 aneb Za památkami UNESCO

V rámci dnů předmětových komisí jsme se vydali na exkurzi do Kroměříže. Naším cílem byly výjimečné památky UNESCO a rovněž poznání rodného města naší profesorky dějepisu, která nám tento výlet nabídla.

Vyrazili jsme ráno autobusem z Brna. Měli jsme objednanou prohlídku zámku, ale schválně jsme přijeli dříve, abychom mohli navštívit i Podzámeckou zahradu. Ta byla založena v roce 1509, ale během let se měnil její vzhled i využití. V současnosti se zde nacházejí vzácné druhy stromů a v zahradě lze vidět vliv různých stylů – příkladem může být Čínský pavilon, který je nyní krásně zrekonstruován. V parku sídlí zoo koutek a po celé zahradě se volně pohybují pávi.

Z parku jsme se přesunuli na již zmíněnou prohlídku kroměřížského zámku. Jedná se o arcibiskupský zámek, který je zapsán na seznam světového kulturního dědictví UNESCO a je úzce spjat s olomouckým arcibiskupstvím. Právě olomoučtí arcibiskupové nechali zámek vybudovat a ten se stal jejich důležitým sídlem. Zámek byl v 16. století přestaven z gotického hradu na renesanční zámek. V době třicetileté války byl ale Švédy bohužel z velké části zničen a následně biskupem Karlem z Lichtensteinu-Castelcorna přestavěn do barokního stylu. V roce 1752 ovšem došlo k ničivému požáru, jenž zničil celé druhé patro, které bylo později opraveno ve stylu pozdního baroka a rokoka. Dozvěděli jsme se nejdůležitější informace z historie zámku a měli jsme možnost vidět obrazárnu, která obsahuje mnoho významných děl. Mezi nejznámější patří Tizianovo plátno *Apollo a Marsyas*. Součástí prohlídky byla také malá část sbírky mincí, jež se v Kroměříži dříve vyráběly a nyní mají nevyčíslitelnou hodnotu. Poté jsme si prohlédli také překrásný rokokový Sněmovní sál, kde v letech 1848 až 1849 zasedal Ústavodárný říšský sněm, dále Manský sál a zámeckou knihovnu s glóby.

Po prohlídce a pauze na oběd jsme se procházkou přes historické centrum dostali až do Květné zahrady, která patří mezi nejvýznamnější zahradní díla ve světovém měřítku a je také zapsána na seznamu UNESCO. Součástí zahrady je rotunda s krásným interiérem a Foucaultovým kyvadlem, které dokazuje zemskou rotaci, ale neměli jsme štěstí vidět ho v praxi. Zbylý volný čas jsme strávili procházkou zahradami a poté pomalu zamířili zpět na Milíčovo náměstí, odkud nám jel autobus domů do Brna.

Rozálie Pařenicová a spolužáci (3. B)

Antimonopolní úřad

V rámci semináře společenských věd jsme se zúčastnili přednášky na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS), mezi širokou veřejností známého spíše jako Antimonopolní úřad. Nemuseli jsme chodit nikam daleko, protože instituce se nachází v bezprostřední blízkosti naší školy.

Po příchodu se nás ujal tiskový mluvčí Mgr. et Mgr. Martin Švanda a absolvent Jarošky Mgr. Aleš Drbal, předseda rozkladových komisí. Získali jsme informace o ochraně hospodářské soutěže, dohledu nad veřejnými zakázkami a principech fungování úřadu. Seznámili jsme se i s praktickými ukázkami činnosti pracovníků či nedávných soudních řízení. Předsedu ÚOHS, kterým je nyní doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, jmenuje prezident republiky na návrh vlády.

Jonáš Krejčí (4. C)

Ústavní soud v Brně

Stalo se tradicí, že každoročně v rámci výuky společenských věd navštěvujeme Ústavní soud v Brně. V letošním školním roce sem zavítali studenti 2. C, 2. D a 3. A. Naším průvodcem se stal již poněkolkáté generální sekretář ÚS pan JUDr. Vlastimil Göttinger, Ph.D., LL.M.

Nejprve jsme se dozvěděli něco málo z historie novorenesanční budovy, která byla vystavěna pro potřeby Moravského zemského sněmu. Zjistili jsme také, že během návštěvy Brna vstoupila původním tzv. kočárovým vjezdem do budovy samotná britská královna Alžběta II. Prohlédli jsme si knihovnu, která je v současnosti otevřena i pro odbornou veřejnost. Poté jsme nahlédli do jedné z několika jednacích síní a nakonec jsme se usadili v nejznámější části soudu – sněmovním sále, kterému předsedá patnáct ústavních soudců, jež jmenuje se souhlasem Senátu PČR prezident republiky. Tady nám pan sekretář dál vyprávěl a objasňoval funkci a postavení Ústavního soudu. Nakonec jsme zhlédli ještě řadu dalších prostor, například prezidentský salonek.

Nejvyšší správní soud v Brně

Vrcholnou soudní instituci ve správním právu je Nejvyšší správní soud v Brně, v jehož čele stojí JUDr. PhDr. Karel Šimka, Ph.D., LL.M. V rámci volitelného předmětu společenských věd se nám letos podařilo soud navštívit a seznámit se s jeho agendou. Dozvěděli jsme se, že do jeho kompetencí patří ochrana osob proti rozhodnutí správních orgánů, řešení kasačních stížností, pozastavení, obnovení nebo rozpuštění politických stran a hnutí i rozhodování sporů ohledně voleb a referend. Prohlédli jsme si jednací síň, knihovnu soudu a také prostory, kde jedná rozšířený senát NSS.

Po stopách brněnské židovské komunity

Volitelný předmět společenských věd pravidelně využívá nabídky aktivit Židovské obce v Brně. Díky tomu si maturanti prohlubují své znalosti z religionistiky. Letos jsme se vydali na komentovanou procházku ulicemi našeho města se zaměřením na historii brněnské židovské komunity a meziválečnou architekturu.

Naši exkurzi jsme zahájili před již neexistujícím Čedokem, v místech bývalé židovské čtvrti a Židovské brány, jíž se vcházelo do středověkého Brna. Cestou po Masarykově ulici (dříve Židovské ulici) jsme narazili na kostel svaté Maří Magdaleny, kde stávala původní brněnská synagoga. Poté jsme se zastavili u významné funkcionalistické stavby – u domu Wittreich a Deutsch, jehož autorem je meziválečný architekt židovského původu Otto Eisler. Dozvěděli jsme se, že další již neexistující synagogy se nacházely také na ulici Ponávka (Nová synagoga) a Spálená, kam jsme nakonec dorazili. Zde stávala Velká synagoga, kterou vypálili nacisté v roce 1939.

Procházku jsme ukončili v nedaleké synagoze Agudas achim na ulici Skořepka. Autorem této funkcionalistické stavby je již zmiňovaný architekt Otto Eisler. Naše milá průvodkyně Mgr. Barbora Dočkalová nám umožnila prohlédnout si interiér synagogy a velmi zajímavou formou nám přibližovala židovské náboženské zvyky a tradice.

Česká národní banka v Brně

Studenti volitelných společenských věd letos navštívili také pobočku ČNB. Po prohlídce krásného interiéru budovy jsme se usadili a vyslechli si zajímavou přednášku o české měně,

o zdařilých i méně zdařilých padělcích bankovek a o ochranných prvcích českých bankovek. Také jsme zjistili, co dělat se zničenými bankovkami. Poté jsme se odebrali do stálé expozice Lidé a peníze, kde jsme si zopakovali vývoj české měny a zhlédli ukázky našich bývalých platidel. V ČNB se nachází ještě jedna výstava s názvem Krása ve skle a kovu v Brně. Přibližuje dílo Jiřího Harcuby, autora naší pětikoruny, ale také sklářského výtvarníka, sochaře a tvůrce medailí. Ještě před odchodem jsme naši přítomnost zdokumentovali společnou fotografií.

*Mgr. Michaela Šlesingerová
předsedkyně předmětové komise dějepisu, společenských věd a ekonomiky*

Výlet do starověku

Jednu květnovou středu jsme se s oběma našimi sekundami vydali na dějepisnou vzdělávací exkurzi do Carnunta, tedy do bývalého římského města v tehdejší provincii Pannonia, dnes v Dolním Rakousku.

Carnuntum jako spojení dvou měst – vojenského a civilního – dosáhlo své největší rozlohy a slávy na počátku 3. století našeho letopočtu. Již ve 2. století zde tři roky života strávil císař Marcus Aurelius. Město se rozkládalo podél řeky Dunaje a bylo to nejseverněji položené římské správní město ve střední Evropě.

Dnes je v archeoparku Carnuntum odkryto, případně znovu vystavěno necelé jedno procento tehdejší zástavby, nicméně i tak se jedná o pozoruhodnou lokalitu s nezaměnitelným „geniem loci“.

Žáci zde měli možnost na vlastní oči spatřit v celé své kráse původní veřejné římské lázně a veřejné toalety zvané latriny, dále například domy bohatých občanů s vratnicemi a ložnicemi

nebo tehdejší „rychlé občerstvení“ v jednom z obnovených komplexů budov. Navštívili také dům se zachovalou římskou podlahovou mozaikou nebo dům obchodníka s látkami.

Po prohlídce archeoparku jsme udělali krátkou zastávku u tzv. Pohanské brány, která však navzdory svému názvu byla kdysi postavena jako vítězný oblouk císaře Konstantina II.

Naše vzdělávání poté pokračovalo o několik desítek kilometrů dál v čokoládovně Hauswirth ve městě Kittsee. Zde jsme absolvovali prohlídku přímo nad výrobními prostory a dozvěděli se něco o výrobě čokoládových figurek a specialit.

Nakonec tedy všichni odjízďeli spokojeni, protože si mohli „osladit“ život v místní podnikové prodejně. Někdo se při nákupu čokolády držel při zemi, jiní však byli poměrně velkorysí...

*Mgr. Milena Zubíčková
vedoucí exkurze*

Vídeň historická i zábavná

Již tradičně se naše tercie vydaly v poslední dubnový den na exkurzi do hlavního města Rakouska. Vídeň má s českým prostředím mnoho společného, v rámci habsburské monarchie a později i Rakouska-Uherska jsme sdíleli jednoho vládce či vládkyni, a to až do konce první světové války. Ne nadarmo se také o Brnu hovoří jako o „předměstí Vídně“. Obě města mají velmi podobnou stavební i uměleckou historii a ve třicátých letech 19. století je propojila též železniční trať.

Žáci se společně se svými pedagogy a panem průvodcem Zahradníčkem vydali ráno autobusem do Vídně. První prohlídka se konala v tamním Technickém muzeu, kde se každý

může seznámit s technickým vývojem i nejnovějšími technickými postupy skrze zajímavé interaktivní expozice. Můžete si zde například vyzkoušet pozici televizního hlasatele zpráv ve skutečném televizním studiu.

Naše další kroky vedly do zahrad zámku Schönbrunn a poté jsme se metrem přesunuli do samotného vídeňského centra. Po krátkém výkladu o chrámu sv. Štěpána následoval samostatný rozchod a pak jsme zamířili do Kapucínské hrobky, posledního místa odpočinku téměř všech kdysi vládnoucích Habsburků.

Nejpompéznější rakev, jež vyniká svou velikostí i výzdobou, patří bezesporu Marii Terezii, naopak její syn a spoluvládce Josef II. toužil být pohřben pouze v obyčejné cínové rakvi. Pro Rakušany se jedná o jedno z nejpietnějších míst v jejich vlasti.

Závěr našeho vídeňského dobrodružství se konal ve známém parku Prater. Byl to již právě zmíněný Josef II., jenž nechal původní císařskou honitbu roku 1766 zpřístupnit veřejnosti a zároveň povolil zřízení prvních kaváren a občerstvoven. Nejznámější dominantou je Obří kolo (Riesenrad) z roku 1897, jehož stavba měla oslavit nastávající padesáté výročí nástupu Františka Josefa I. na trůn. Dnes zde najdeme nespočet kolotočů, střelnic, horských drah a také mnoho vyhlášených vídeňských hospůdek.

Zdá se, že každý z účastníků naší exkurze si zde našel to své, a domů do Brna jsme zamířili s pocitem dobře stráveného společného času.

*Mgr. Milena Zubíčková
vedoucí exkurze*

Školní výlet do Terezína, místa hrůzy

Ve středu 7. května jsme s naší třídou jeli na školní výlet do Terezína, města, v němž vyrostl jeden z koncentračních táborů druhé světové války. Cílem výletu bylo lépe porozumět událostem, které se zde v minulosti odehrály, a jejich okolnostem. Pro nás studenty je důležité vidět taková místa na vlastní oči a neznat je pouze ze stránek učebnic.

Z Brna jsme vyjžděli brzy ráno a po čtyřech hodinách jsme dorazili do budovy v židovském ghettu. Tam náš program odstartoval úvodní prezentací, abychom si ujasnili nejobecnější okolnosti koncentračních a vyhlazovacích táborů. Poté si nás převzal první průvodce, který nás provedl celým areálem ghetta a velmi poutavě vyprávěl o historii tohoto místa. Navštívili jsme muzeum s výstavou obrázků tamních dětí. Prohlédli jsme si zavazadla Židů, dětmi vytvořené časopisy a seznamy transportovaných dětí. Také jsme se podívali na náměstíčko, na pokoje, ve kterých přebývali většinu času, a navštívili jsme i krematorium, jež v nás zanechalo silný dojem.

Později si nás převzal druhý průvodce a přesunuli jsme se do Malé pevnosti, která sloužila jako věznice gestapa. Pan průvodce nám ukázal vězeňské cely, samotky, umývárny, popraviště, marodky, falešné holírny i toalety. Nejvíce nás zasáhla návštěva cely pro Židy, ve které pobývalo kolem devadesáti mužů a v níž trávili i několik týdnů v naprosté tmě, s nedostatkem kyslíku a bez jídla. Pan průvodce nám řekl: „Vězni zde chodili dokola, aby se vystřídalí u malého okýnka s přívodem vzduchu. Nespali nebo spali za chůze. Kdo upadl, byl ušlapán nebo se udusil.“ Jeho slova v nás vyvolala pocit tísně, jelikož jsme se zde už v počtu třiceti lidí mačkali tělo na tělo.

Poté jsme se již odebrali k autobusu. Výlet nebyl jedním z těch, při kterých se stmeluje školní kolektiv, ale byl velmi důležitý. Pomohl nám pochopit, co všechno se v Terezíně odehrálo a proč je důležité si tyto události stále připomínat.

Kateřina Kulová a Štěpán Schick (2. D)

Stiassni dlouho ve vile šťastni nebyli

V pátek 2. května proběhl na našem gymnáziu den exkurzí. Studenti si mohli zvolit z bohaté nabídky výletů. Skupina s profesorkou Literákovou a Chovancovou se vydala do Pisárek, kde navštívila vilu Stiassni.

Nebe bylo jako vymalované blankytnou modří a zahrada vily všechny objala do své náruče. Klikatá cestička nás přivedla před vilu, kterou nechal postavit brněnský textilní továrník Alfréd Stiassni v letech 1927–1929. Architekt Ernest Wiesner se mohl při navrhování domu i realizaci stavby vyřádit. Finance ho neomezovaly. Vila je postavená v puristickém stylu. Uvnitř se ale cítíme jako na zámku, což nás překvapilo. Manželka továrníka Hermine totiž interiér navrhovala sama. Chtěla mít domov útulný a byla zvyklá na luxus – reprezentativní salonky s bohatým dřevěným obložením, mramorovými krby, štuky a vše doplnila historizujícím nábytkem.

Rodina Stiassni si svůj nový domov užívala pouhých devět let, pak museli uprchnout a vše v Brně nechat. Po druhé světové válce čekal vilu zajímavý osud. Sloužila jako luxusní hotel pro významné státní návštěvy. Od roku 2009 je dům ve správě Národního památkového ústavu, který ji zrekonstruoval. Funguje zde i kavárna Ernest, kde jsme si se studenty

pochutnali na kávě a sladkých dobrotách. Pak už zbývalo jen projít rozkvetlou jarní zahradou a s úsměvem se rozloučit.

Mgr. Gabriela Chovancová
vyučující českého jazyka

Exkurze na Váté písky u Bzence

Dne 2. května se uskutečnila ve spolupráci s Přírodovědeckou fakultou MU exkurze do přírodní památky Vojenské cvičiště Bzenec. Toto místo představuje jednu z mála odlesněných ploch na vátých píscích jihovýchodní Moravy. Nachází se v Ratíškovické pahorkatině (střední části Dolnomoravského úvalu) v nadmořské výšce 190 až 198 m n. m., na severovýchodním okraji rozsáhlého lesního komplexu Bzenecká doubrava při silnici z Bzence do Strážnice.

Je to jedna z posledních lokalit vátých písků s unikátními stepními společenstvy rostlin, a zejména hmyzu a s výskytem zvláště chráněných druhů. Kriticky ohrožené druhy živočichů jsou zastoupeny kudlankou nábožnou (*Mantis religiosa*), pakudlankou jižní (*Mantisa styriaca*), ploskorohy (*Libelloides spp.*) a ještěrkou zelenou (*Lacerta viridis*). K druhům silně ohroženým patří martináč hrušňový (*Saturnia pyri*), střevlíci (*Carabus spp.*), zdobenci (*Gnorimus spp.*) a stužkonoska vrbová (*Catocala electa*). Kromě nich zde žije řada ohrožených druhů hmyzu a ptáků.

Z rostlin jsme mohli vidět například paličkovec šedavý (*Corynephorus canescens*), doplněný kostravovými trávníky písčin s kostravou ovčí (*Festuca ovina*) a kostravou písečnou Dominovou (*Festuca psammophila subsp. dominii*), nebo kolenec Morisonův (*Spergula morisonii*) či máčku ladní (*Eryngium campestre*).

Po procházce chráněným územím, která byla doplněná vynikajícím výkladem botaniky Mgr. Olgy Rotreklové, Ph.D., jsme ještě navštívili Centrum ekologické výchovy Důbrava. Zde jsme se na přednášce dozvěděli o vzniku nové CHKO Soutok Moravy a Dyje a studenti si mohli „pohrát“ s některými chovanými druhy živočichů v zoologickém koutku střediska.

Myslím si, že to byl opravdu krásně strávený den. Zájemcům o biologii a ochranu přírody přinesl mnoho zajímavých informací.

*RNDr. Iva Kubištová, Ph.D.
předsedkyně předmětové komise biologie*

Letní laborky pro šílené chemiky

Jedná se o tradiční přírodovědnou exkurzi do chemických laboratoří na Přírodovědecké fakultě MU. V letošním roce se konaly během letních prázdnin od 18. do 20. srpna 2025.

Akce se uskutečňuje díky úžasné spolupráci Jarošky s Přírodovědeckou fakultou a doktorem Literákem a nově i ve spolupráci s vědeckým výukovým centrem MU Bioskop. Obvykle se jí může zúčastnit dvacet až třicet studentů Jarošky. S průběhem letních laborek pomáhají naši absolventi a studenti učitelství chemie na Přírodovědecké fakultě.

V chemických laboratořích se věnujeme organickým i anorganickým syntézám a produkty si vzápětí také sami analyzujeme. Vždy je připravena i složitější titrace pro nácvik základních analytických metod a následných výpočtů. Nechybí ani tradiční „bojovka“, chemické lodě, chemická šifrovačka nebo chemické pexeso. Doktor Literák každý rok připravuje pro studenty zajímavé demonstrační pokusy. Oblíbená je výroba dusíkové zmrzliny či řízený výbuch.

*Mgr. Veronika Kyasová
vyučující chemie*

Fyzikální exkurze CERN 2025

V červnu se nám po několikaleté pauze opět podařilo uspořádat oblíbenou výběrovou exkurzi do CERNu a přilehlé části Švýcarska. Tato exkurze je mimořádná tím, že ji už počtvrté pořádáme ve spolupráci s Gymnáziem Matyáše Lercha, se kterým máme vynikající vztahy. To dokládá i letošní akce, neboť se jí zúčastnili ředitelé obou škol, oba fyzikáři. Stojí za zmínku, že s přípravou nám nepomáhá žádná cestovní kancelář. Celý program si vymýšlíme sami a snažíme se jej vyladit tak, aby byla exkurze pestrá. V čem konkrétně spočívá ona pestrost?

1. Fyzika

Nejdůležitějším cílem naší výpravy je celodenní exkurze v European Organization for Nuclear Research (CERN). Jedná se o jedno ze špičkových center fyzikálního výzkumu, které bylo založeno v roce 1954 a za dobu své existence se může pochlubit celou řadou zásadních objevů oceněných Nobelovými cenami. Dnes je jeho nejznámější částí urychlovač částic Large Hadron Collider (LHC), na němž byla v roce 2012 potvrzena existence Higgsova

bosonu. Centrum se hodně věnuje také popularizaci fyziky a exkurze je zde potřeba objednávat s ročním předstihem.

Letos jsme měli možnost navštívit dvě místa: Antimatter Factory, budovu, v níž probíhá výzkum antihmoty, a Data center, výpočetní srdce celého CERNu. Kromě toho jsme navštívili laboratoře, ve kterých si studenti mohli sami vyzkoušet experimenty s elektronovým svazkem. Nesměla chybět prohlídka modernizované expozice věnované jadernému výzkumu. Na návštěvě CERNu mě vždy potěší, že našimi průvodci jsou skuteční vědci, kteří zde pracují. Studenti si s nimi mohou promluvit a vždy je to velmi inspirující. Letos mě hodně zaujala odpověď jednoho z našich průvodců na otázku studentů, jak těžké je dostat se na Oxford, případně do CERNu: „Vůbec nezáleží na tom, jestli jste na prestižní instituci, nebo ne. Jediné, na čem záleží, je, jaké potkáte lidi. Když narazíte na dobrý tým, můžete dělat špičkovou vědu úplně kdekoli.“

Pro úplnost ještě dodám, že předchozí den jsme měli možnost důkladně si prohlédnout experimentální tokamak na Technické univerzitě v Lausanne, kde jsme si rovněž vyslechli povídání o výzkumu jaderné fúze.

2. Turistika

Člověk by měl ve svém životě vyvážit fyzickou a duševní aktivitu a my se o to snažíme i na naší exkurzi. Letos jsme absolvovali dva výstupy. První směřoval na hřeben pohoří Jura,

pokrytý travnatými loukami s neskutečným výhledem na Ženevské jezero a masiv Mont Blancu v pozadí. Druhý výstup mířil tradičně na vrchol hory Moléson v nadmořské výšce 2002 metrů. Tento kopec představuje dokonalou esenci švýcarské krajiny. Rozkvetlé horské louky plné orchidejí, všudypřítomné krávy, z jejichž mléka vzniká proslulý sýr gruyère, ale také skalnatý hřeben a vrchol hory s dalekými výhledy. Největší radost mám nakonec vždycky z těch, kteří sejdou dolů na chatu mezi posledními, protože třeba nepatří mezi zkušené horaly. Jednak proto, že se dokázali překonat a zvládli to, a jednak doufám, že třeba právě zde objeví krásu chození po horách.

3. Lidé

Jak známo, polovinu úspěchu každé výpravy tvoří lidé, kteří se jí účastní. Každý může něčím přispět k vytvoření dobré atmosféry – my učitelé tím, že necháme studentům velkou svobodu, a studenti zase tím, že se chovají zodpovědně. Mám radost, když se to na našich akcích daří, a snažíme se k tomu aktivně přispívat. Třeba tak, že vybíráme pro ubytování chaty, kde si musíme sami po skupinkách vařit a uklízet. I při tom se učíme spolupracovat a myslet na druhé. Při návratu z čokoládovny Cailler na konci akce si vždy přeji, aby zážitky ze společně stráveného času byly alespoň tak dobré jako zdejší čokoláda.

*Mgr. Tomáš Nečas, Ph.D.
vyučující fyziky a ředitel školy*

Sportování v Chorvatsku

Kurz v Chorvatsku již po řadu let neodmyslitelně patří k nabídce sportovních akcí, které předmětová komise tělesné výchovy studentům nabízí. Jedná se o časově nejdelší kurz, především kvůli cestě do cílové destinace.

Také v tomto roce naši studenti zamířili do proslulého kempu Lopar, který se nachází na ostrově Rab na severním Jadranu. Kurz začínal v pátek 13. června a zúčastnilo se jej 25 studentů spolu se třemi členy pedagogického sboru a zdravotnickou posilou.

V letošním roce byl odjezd naplánován od budovy gymnázia, a přestože naše posádka zabírala zatím jen necelou polovinu autobusu, při pohledu do nákladového prostoru by náhodný kolemjdoucí nejspíš usoudil, že autobus je již plně obsazen. To se také projevilo při nasedání zbytku osazenstva na nástupní stanovišti u Ústředního hřbitova, a řidiči autobusu tak museli zapojit veškerou svoji kreativitu při skládání dalších zavazadel do útrob autobusu.

Po náročné noci a ranní plavbě trajektem jsme se konečně dostali do cíle cesty. Je zvykem, že první hodiny jsou věnované organizačním záležitostem, prohlídce kempu, ubytování ve stanech a aklimatizaci na místní podmínky. Zmíněné stany se skládají ze dvou oddělených ložnic a předsíně s malou kuchyňkou, kterou studenti využívají k vaření během kurzu. Také letos studenti prokázali, že vaření v těchto polních podmínkách jim nečiní problémy, a místní restaurace využívali jen výjimečně.

Přestože tento kurz probíhá v oblasti prázdninového letoviska, o dovolenou se v žádném případě nejedná, o čemž se přesvědčili i letošní třetáci. Náročný sportovní program v kombinaci se středomořským klimatem dá zabrat i zkušeným sportovcům. Studenti si v průběhu několika dní vyzkoušeli klasické i méně tradiční sporty, jako jsou fotbal, basketbal, ultimate frisbee, beachvolejbal nebo třeba spikeball.

V první polovině kurzu je harmonogram zpravidla neměnný. Po ranní rozcvičce, kde si žáci mohou náplň zvolit dle svých preferencí, je prostor pro hygienu a snídani. Na to navazuje dopolední blok dvou určených sportovních aktivit, pauza na oběd, odpočinek a odpolední blok. Večerní program až do večerky je v režii studentů. Stejně jako v loňských letech využívala i letos řada z nich příznivých teplot a místních volejbalových hřišť, nechyběla však ani kytara či společenské hry.

Počasí nám zde obvykle přeje, přesto jsme se letos nevyhnuli krátké, ale o to intenzivnější bouři, při níž i někteří členové pedagogického sboru obezřetně zkoumali náklon nejbližších stromů v našem stanovém městečku.

Závěr kurzu se pak tradičně nesl v soutěžním duchu. Ve čtvrtek ráno nejprve odstartoval orientační běh, kde si některé dvojice zvládly trasu téměř zdvojnásobit, což se podepsalo jak na jejich celkovém čase, tak i na fyzickém stavu, ve kterém závod dokončily. Během odpoledne se rozběhla základní kola v beachvolejbalu a petanku. Na všechny soutěže byli studenti náhodně rozlosováni do dvojic napříč třídami. V pátek ráno byl pro změnu na programu duatlon, kde vždy jeden z dvojice nejprve absolvoval běžeckou část a následně předal štafetu druhému členu týmu, který prověřil své plavecké dovednosti v mořských podmínkách. Odpoledne patřilo dohrávkám finálových skupin z předchozího dne. Nebyla nouze o krásné sportovní momenty a napínavá utkání.

Sobota již patřila pouze závěrečnému úklidu, předání stanů a poslední možnosti koupání v moři. Ve večerních hodinách jsme se pak vydali opět směrem k Brnu. Jsme rádi, že si studenti kurz nejen užili, ale hlavně že se domů vrátili ve zdraví a bez vážnějších zranění, přestože po letošním ročníku bude nutné značně doplnit zásoby obinadel. Tak zase za rok v nové sestavě!

*Mgr. Jan Liškutín
vedoucí kurzu*

Sportovní kurz na vodě

Letošní vodácký kurz jsme na rozdíl od minulých ročníků absolvovali na řece Otavě. Od nedělního večera až do pondělní jedenácté hodiny jsme z pohodlí chatky v kempu Podskalí u Strakonice sledovali, jak krásně přibývá voda v řece. Vodácký výcvik jsme proto zahájili až v odpoledních hodinách krátkým tréninkem na slalomové trati a následným klidným splutím do Štěkně.

Další dny jsme v několika etapách pluli ze Sušice přes náš kemp až do Čejetic. Cestou jsme si udělali procházku na hrad Rabí a navštívili jsme město Horažďovice. Krátce jsme se zastavili na zmrzlinu a stihli jsme i nákup špekáčků. Všichni studenti se úspěšně naučili

ovládat loď i na složitějších úsecích. Dokonce jsme si vyzkoušeli skákat jez bokem, někteří pouze s minimálním množstvím vody v lodi.

Předposlední den jsme se zbytky sil absolvovali krátký výlet do Strakonice. Prošli jsme si Strakonický hrad a občerstvili jsme se v místních kavárnách. Až na pár utopených brýlí, odřených končetin a mokrého oblečení jsme kurz v pořádku zvládli a odnášíme si z něj hezké vzpomínky i nové dovednosti.

*Mgr. Dora Marková
vedoucí kurzu*

Windsurfing

Potkáváme se u obchodního centra Olympia v Brně. Pro mnohé je to jen místo k nedělnímu nakupování, pro nás však start jedinečného zážitku, který si budeme pamatovat po celý život. Jako studenti třetích ročníků, kteří si zvolili sportovní kurz windsurfingu, zde totiž začínáme naši cestu na kole. Vyrážíme směrem k Novým mlýnům. Hlavně si nezapomenout nasadit helmy, protože tohle bude opravdu jízda...

Během týdne absolvujeme spoustu hodin výuky windsurfingu. První lekce nás čeká ještě v neděli, kdy se seznamujeme se všemožnými základy: co to znamená zavít, či otevřít plachtu, ale hlavně jak správně padat! Právě to se v celém týdnu ukazuje jako klíčové, protože pádů rozhodně nebylo málo.

Náš program byl opravdu nabitý. Kurz windsurfingu probíhal ráno i odpoledne, stejně jako beachvolejbal nebo jízda na kolečkových bruslích. Samozřejmě jsme se také mohli účastnit dobrovolného běhu či plavání. Že je toho hodně? Možná ano, ale nás to neunavuje. Počasí máme pěkné, takže co víc si přát.

Kola jsme si nepřivezli jen kvůli cestě tam a zpět. Místo windsurfingu jeden den vyrazíme hned po snídani směr Mikulov. Tam si dáváme oběd a cestou se ještě stíháme vykoupat v krásném lomu.

Během některých našich plaveb byl vítr opravdu intenzivní – a právě tímto slovem by se dal shrnout celý náš kurz. Všechno ale jednou končí, a tak v pátek míříme zpět do Brna. Možná jsme trochu unavení, avšak zážitky z uplynulého týdne nám zůstanou navždy. S jistotou můžeme říct, že i přes veškerou námahu to stálo za to.

Martin Bulant (3. A)

Každoroční návštěva Památníku Leoše Janáčka

Stalo se už příjemnou tradicí, že i naše sekundy nižšího gymnázia každý rok v době maturit vyrazí navštívit místo, kde Leoš Janáček, jeden z nejvýraznějších obyvatel města Brna, strávil velkou část svého tvůrčího i osobního života.

Odbočka z ulice Kounicovy nás zavede k drobnému domku s malou zahrádkou, v níž, jak dokazují dobové fotografie, Janáček strávil mnoho příjemných chvil.

Po cestě můžeme výraznou budovu Chleborádovy vily, dřívější varhanické školy, kde byl Janáček ředitelem. Dnes zde sídlí základní umělecká škola, ale v budoucnu se má stát muzeem Leoše Janáčka, a tak se můžeme těšit, že naši návštěvu obohatí o další zajímavosti.

V sousedním zahradním domku je znát atmosféra počátku minulého století. Vnitřní prostor je uzpůsoben jako malé auditorium pro návštěvníky. Pohled do sousedního pokoje,

kteřý věrně zachovává svou původní podobu a většinu z jeho prostoru zabírá Janáčkův klavír, nás však snadno přenesse do počátku 20. století.

Naši sekundáni zde pravidelně navštěvují lektorovaný program, který jim přibližuje všední život v domě i dílo Leoše Janáčka. Soustředí se zejména na operu *Příhody lišky Bystroušky*. Studenti zde mohou poznat vtipné okolnosti vzniku opery, zkoumají její dějovou i hudební stránku a prohlédnou si komentovanou videoukázku animované verze tohoto díla, která je pro mladé publikum velmi přístupná. Součástí programu jsou také hudební aktivity vycházející z partitury opery. Na ozvučné tyče (boomwhackers) si žáci mohou zahrát jednoduché melodie, které v této opeře zazněly.

V salonku s výhledem do zahrady jsou k nahlédnutí fotografie z Janáčkovy uměleckého i rodinného života, ukázky typicky nečitelného Janáčkovy rukopisu skladeb, dirigentská taktočka, chronometr, návrhy kostýmů od Eduarda Miléna i část původní literární předlohy od Rudolfa Těsnohlídka. Na závěr si studenti mohou vyplnit pracovní list, kde zjistí, co vědí a co si se setkání zapamatovali.

Je příjemné, že se sem můžeme od školy dostat pěšky. Vyjde-li počasí, je to nenáročná procházka a můžeme své dojmy ze setkání s brněnským velikánem po cestě pěkně probrat.

Na vyšším gymnáziu navštěvujeme Památník Leoše Janáčka s druhými ročníky. Zaměřujeme se na podrobnosti z osobního autorova života, a hlavně na Brno Janáčkovy doby. Podrobně se zabýváme předlohami oper i librety, která si skladatel sám psal. Hovoříme o nářezkové metodě i o Mistrových návštěvách Zelného trhu, kde tyto nápěvky sbíral.

Sledujeme také různé dokumenty, které doprovází odborný komentář. Tyto filmy společně hodnotíme a rozebíráme.

Jednu z nejzajímavějších částí exkurze tvoří promítání někdy až pěti ukázek z opery *Její pastorkyňa*, a to vždy místa *Rekruti*. Ukázky pocházejí z různých zemí – z Holandska, Německa, Španělska, Rakouska a také z České republiky. Tyto inscenace hodnotíme jak po stránce pěvecké, tak z hlediska scény, kostýmů, výpravy i choreografie. Studenti si vytvářejí pořadí podle toho, které z ukázek je ve všech směrech nejvíce zaujaly. Je nesmírně zajímavé, s jakým různorodým vkusem a hodnocením se setkáváme.

S velkým zájmem si také studenti prohlízejí Mistrovu pracovnu, kde jsou k vidění různé Janáčkovy předměty, a hlavně původní klavír. Mezi nejzajímavější exponáty rozhodně patří Janáčkův zouvák na boty – takovou pomůcku vidí někteří poprvé v životě.

Návštěvy Památníku Leoše Janáčka jsou pro nás velkým přínosem a možností co nejhlouběji nahlédnout do života a tvorby jednoho z našich nejslavnějších operních tvůrců.

*Mgr. Irena Ambrozová a Mgr. Andrea Ptáčková
vyučující hudební výchovy*

Naše další aktivity

Kdo nechal sekundy vařit?

Tak nazvali svůj projekt letošní sekundáni. S podporou tvůrců z divadla Aldente nachystali pro ostatní studenty nižšího gymnázia netradiční prohlídku školy s využitím audiovizuálních efektů, která proběhla na Příční v pátek 11. dubna 2024. Návštěvníci během ní strávili 10 minut v každé ze šesti vybraných učeben, jež byly přetvořeny na určité specifické prostředí. Ocitli se tak na úřadě, kde bylo jejich úkolem získat povolenku k odchodu, nebo v kosmickém baru, v němž mohli hrát hazardní hry, zakoupit si legální, či nelegální občerstvení a pak doufat, že je nezabásne vesmírná policie. Dále pokračovali na aukci, kde se zúčastnili dražby, a na fotbalový zápas. Mohli se připojit k prohrávajícímu týmu a pomoci mu obrátit skóre. Poté měli příležitost oddechnout si v relaxační místnosti při poslechu pohádky – dokud tam ovšem nevtrhl tělocvikář Arnošt v podání sekundána Petra Hrůši a nezačal je nutit cvičit. A nakonec si návštěvníci mohli vychutnat neobvyklou výstavu ve stylu ready made obsahující předměty, které ve škole potkáváte na denní bázi: například špinavý hadr, prázdnou plechovku od pití a podobně. Každý z nich byl ovšem opatřen skvělým odborným komentářem propojujícím vystavené předměty s obecnějšími otázkami lidského bytí...

Pro dětské návštěvníky byla prohlídka hravou a osvěžující hodinou, pro rodiče, kteří přišli odpoledne, zajímavou procházkou světem fantazie jejich potomků a v neposlední řadě

příležitostí potkat se s dalšími rodiči jinde než na třídních schůzkách. A co si z projektu odnášejí samotní sekundáni?

„Podařilo se nám vytvořit skvělou atmosféru!“

„Když chceme, zvládneme spolupracovat jako tým s různými lidmi.“

„Společnost může fungovat, když posloucháte všechny názory.“

„Povzbudit lidi, aby něco dělali, je těžké, ale když se to podaří, stojí to za to.“

Ano, stálo to za to. Studenti plně využili příležitosti vykročit z každodenního stereotypu. Díky tomu mohly vyniknout i dovednosti, které zůstávají v běžné výuce skryté. Studenti mohli zažít i jiný úspěch, než je jednička z písemky, a udělat další krůček na cestě ke spolupráci a zodpovědnosti, což bylo naším cílem. Sekundáni nám letos „uvařili“ skvěle, bylo nám ctí být u toho!

*za realizační tým
Mgr. Petra Eliášová*

Projekt Kámen

Kvartáni se počínaje školním rokem 2003/2004 loučili se svým působením na nižším gymnáziu tematicky zaměřeným projektem, který prezentovali svým mladším spolužákům. Letos místo něho připravovali a úspěšně uskutečnili své expedice, a proto se jejich tradičního závěrečného projektu ujali poprvé terciáni. Byli jsme moc zvědaví, jak ho o rok mladší studenti zvládnou.

Počet dnů, kdy neprobíhá výuka podle stálého rozvrhu, se tento rok opět navýšil, a tak jsem se rozhodl, že z obvyklé skladby projektu vypustím poznávací hru po Brně i exkurze na zajímavá místa. Plakáty, které jsou nedílnou součástí skladby projektů, si terciáni vytvořili zcela samostatně mimo dobu pobytu ve škole. Po těchto úpravách se z týdenního projektu stal projekt jednodenní. Ovšem jen zdánlivě, neboť vedle přípravy závěrečného jarmarku si měla každá skupinka zrealizovat akci sama pro sebe. Tuto akci pak zdokumentovala na zmíněném plakátu a představila v rámci jarmarku.

Zpracování tématu „kameny a jejich využití“ nabídlo velmi pestrou škálu pohledů na tuto zdánlivě nezajímavou přírodninu. Vždyť kameny jsou drahé i obyčejné, vhodné pro stavby, ale některé se dají využít k vytváření soch, pečení i vaření či rozdělávání ohně. Ke skálám a balvanům mohou směřovat zajímavé výlety a na některé se dá i vylézt nebo na nich objevit zajímavé rostliny. Kameny nám mohou posloužit k hraní her nebo je můžeme na sebe vršit, a vytvářet tak překvapivě vysoké, a přitom stabilní objekty. V rámci projektu si někteří studenti zkusili vypěstovat krystaly nebo vysadili vlastní okrasnou miniskalku. Všeestranné využití kamenů dokumentovaly i pokusy vyzkoušet jejich léčivé vlastnosti. V řadě případů jsem byl mile překvapen, do čeho se jednotlivé skupinky odvážily pustit.

Závěrečný jarmark měl obvyklou podobu stánků, které v průběhu tří vyučovacích hodin postupně navštěvovali primáni, sekundáni a poprvé místo terciánů i kvartáni. Tři skupinky

využily školních počítačů k provedení znalostních soutěží na bázi interaktivních platform Kahoot! a Blooket. Ostatní je vhodně doplňovali jinými aktivitami, z nichž zaujalo například úspěšné rozdělávání ohně křesáním, které probíhalo na školním dvoře.

Cíle projektu se podařilo úspěšně naplnit. Všechny skupinky se k němu postavily zodpovědně a dokázaly se domluvit na realizaci svých záměrů. Ukázalo se, že i terciáni dokážou projekt tohoto typu připravit a uskutečnit. Pro příští rok však pro terciány plánujeme zcela jinak zaměřenou aktivitu, takže je otázkou, zda na letošní závěrečný tematický projekt naváže v budoucnosti ještě nějaký další.

*Mgr. Vítěk Urban
vedoucí projektu*

Suffering at Příční – studentský anglický časopis

I když studentský anglický časopis *Suffering at Příční* (zkráceně *SAp*) na nižším gymnáziu vznikl původně z profesorské iniciativy a jednalo se pouze o nabídku směrem ke studentům, studenti se jí se zvědavostí sobě vlastní chopili. Od prvního čísla, které připravilo jen několik jednotlivců, se tým postupně rozrostl na přibližně deset redaktorů napříč všemi ročníky, od primy až po kvartu. Díky tomu přináší časopis různorodý a autentický obsah, který odráží zájmy a nápady samotných studentů.

Časopis vychází pravidelně pětkrát až šestkrát ročně. Studenti si ho vytvářejí zcela sami – od psaní článků přes jazykovou korekturu až po grafický návrh a celkový vizuální styl. Každé číslo se tiskne v nákladu asi 12 kusů a je distribuováno do všech tříd a kabinetů v budově na Příční. Přestože výtisků je málo, *SAp* je mezi studenty oblíbený a často se o něm mluví. Každé nové číslo přináší originální pohled na život školy i světa kolem nás.

Obsah časopisu je pestrý a zábavný. Studenti se věnují školním akcím, rozhovorům, vlastním povídkám, cestovatelským zkušenostem či tématům z anglicky mluvících zemí. Často se objevují také články o oblíbených knižních sériích, jako je například *Harry Potter*. Nechybějí ani kvízy, herní tipy a doporučení na filmy. Stálou a mezi čtenáři velmi populární součástí je dvoustránka plná vtipných memes.

Někteří bývalí redaktori, kteří už studují na vyšším gymnáziu, pokračují ve spolupráci s časopisem jako externí přispěvatelé. Sdílejí se studenty na Příční své zkušenosti a praktické rady ohledně přechodu na vyšší stupeň, a pomáhají tak spolužákům lépe se orientovat ve školním prostředí a výzvách, které je čekají.

Anglický časopis není jen výukovým nástrojem, ale také prostorem pro kreativitu, spolupráci a sdílení nápadů. Studenti si v něm procvičují angličtinu v reálném kontextu, učí se plánovat, psát, revidovat i spolupracovat v týmu. Rozvíjejí tak komunikační, jazykové i organizační dovednosti, které využijí nejen při studiu, ale i v budoucím životě. Časopis zároveň přispívá k otevřené atmosféře školy a propojuje studenty napříč třídami.

U příležitosti jubilejního 10. čísla se k historii časopisu vyjádřila jedna z autorek, přezdívaná Safírový brumík:

„A lot has changed throughout the existence of SaP. It started as a funny project that Mr Jiaxis came up with. I want to give him a big thank you for bringing this idea and gathering all the other amazing people that share love for writing articles and making others laugh and smile. (...) Some things stay, some things go. We've had articles about various topics, some of them being a onetime thing, others are infinite series. Memes, recipes and quizzes are classics.“

Trpělivě si tak našel své pevné místo ve školním životě na nižším gymnáziu jako příjemná a inspirativní součást studentské tvorby.

*Mgr. Jakub Jiaxis Svoboda
organizátor projektu*

Poděkování za adventní sbírku pro Ukrajinu

Také v roce 2024 jsme v předvánočním čase uspořádali materiální sbírku pro obyvatele Ukrajiny. Každému, kdo se do akce s názvem Jaroška pomáhá Ukrajině zapojil, patří veliké poděkování. Již počtvrté jsme dokázali, že fenomén „únavy z války“ se Jarošky ani Příční nedotknul. Z vestibulu školy tak těsně před Vánoci naši přátelé odvezli na třicet banánových krabic napěchovaných zejména zdravotnickým materiálem a termooblečením. Máme z toho velkou radost, protože naše spojení se spolkem Brno pro Ukrajinu garantuje, že se pomoc opravdu dostala až k potřebným lidem. Klobouk dolů před tím, co některé třídy dokázaly.

A teď trocha čísel, jsme přece na Jarošce:

- Studenti a učitelé vyššího gymnázia posbírali dohromady 124 kusů termooblečení.
V naší mezitřídní soutěži zvítězila třída 1. C s úžasnými 44 kousky.
- Žáci a učitelé na Příční posbírali ještě více, a sice úžasných 154 kusů termooblečení.
Vítězem soutěže byla 3. bg s krásnými 30 kusy.
- Dohromady tedy (kromě zdravotnického materiálu, ponožek a mnoha dalších důležitých věcí) jsme na Ukrajinu poslali 278 termotriček či termokalhot.

A ještě jedno speciální poděkování: Štouračovi (rodiče žákyně 1. D) přivezli do školy ne-skutečných 12 krabic plných plen pro dospělé. Na Ukrajině jsou tyto pleny nesmírně potřebné, ať už pro zraněné vojáky, nebo pro seniory.

Díky moc všem, kteří se podíleli na organizaci sbírky, jejím třídění a balení. Díky třídním učitelům, kteří studenty motivovali, a díky rodičům, kteří do sbírky věnovali své peníze. Všichni si přejeme, aby už tahle šílená válka skončila, lidé přestali trpět a my již nemuseli podobnou sbírku organizovat. Pokud to ale bude potřeba, obrátíme se na vás znovu. A víme jistě, že nás v tom nenecháte samotné.

*Mgr. Michal Horák
vyučující ruštiny a společenských věd*

Puškin = Putin? Ruský jazyk se ocitl v existenčním ohrožení

Na začátku ledna 2025 přišla jedna velká ledová sprcha: Ministerstvo školství představilo aktualizovanou verzi Rámcového vzdělávacího programu pro základní školy (dříve se říkalo osnovy). Toto nové RVP, které má závazně platit od září 2027, de facto znemožňuje na základních školách výuku ruštiny. Odborníkům navzdory, bez konzultace s fakultami i školskými organizacemi. Napříště se mají v České republice vedle angličtiny jako prvního cizího jazyka vyučovat už jen němčina, francouzština a španělština. Ruština smí paběrkovat už jen jako kroužek.

Je zcela jasné, že toto opatření, pokud jej někdo nezruší, bude mít důsledky i pro střední a vysoké školy. Ministerstvo alibisticky tvrdí, že na středních školách může ruština pokračovat. Vtip je ale v tom, že na středních školách si žáci v drtivé většině vybírají svůj jazyk podle toho, jaký se učili na školách základních. Ve výsledku tak ministerstvo prakticky ruší výuku ruštiny na českých školách. Proto odborníci neváhají mluvit rovnou o zákazu ruštiny. A nikdo z ministerstva nedokázal obstojně vyvrátit názor, že se jedná o zákaz z politických důvodů.

Pro úplnost dodejme, že pro jazyky je v novém RVP počítáno s odkladem této novely od roku 2034. Nicméně ředitelé základních škol i mnozí rodiče už slovo ministra vzali vážně a pojali domněnku, že ruština už více není jazykem jakkoli perspektivním.

Na Jarošce učím ruštinu 14. rokem. Studoval jsem ji na gymnáziu v letech 2003-2007, tedy v době, kdy byl Vladimir Putin vnímán jako liberální proevropský lídr. Vysokoškolské studium jsem absolvoval v časech, kdy Putinův nástupce Medvěděv dával rozhovory pro opoziční média a podepisoval s Barackem Obamou smlouvy v Praze. Pořádali jsme výměnné pobyty s lyceem u Petrohradu. Boom ruštiny byl znát nejen na školách, ale také ve firmách, které stále poptávaly zaměstnance, kteří se rusky domluví.

Dnes je situace zcela opačná. Bojujeme o každého jednoho žáka, trpělivě vysvětlujeme rodičům, že Putin a Puškin jsou dvě odlišné osoby, a radujeme se z každého studenta, který si ruštinu zvolí. Zejména na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity odborníci ne-skrývali velké zklamání. Ministerstvo je totiž nechalo osnovy vypracovat i pro ruštinu a ještě v létě 2024 tvrdilo, že ruština bude zachována. Za půl roku bylo vše jinak.

Momentka z olympiády v ruštině; cenu pro 2. místo přebírá Lea Knoblochová (3. C)

Všechno zdánlivě dává smysl. Proč se učit jazyk z východní Evropy? Proč se učit jazyk, kterým mluví diktátor Putin? Proč se učit jazyk, který u nás byl povinný v době socialismu, když jsme na začátku 90. let minulého století oslavili jeho konec na českých školách? Uvedu několik argumentů, z nichž ministerstvo nedokázalo vyvrátit jediný:

- rusky mluví ve světě zhruba 300 milionů lidí, z toho jen asi 140 milionů v Ruské federaci;
- ruština má oficiální status v mnoha východních zemích (Kazachstán a další „stány“), ale stále ji ovládají miliony lidí také v Pobaltí, Moldavsku, Arménii či Gruzii nebo v Izraeli;
- před začátkem války preferovala ruštinu v komunikaci také polovina obyvatel Ukrajiny – a ačkoli je nyní na Ukrajině ruština všelijak omezována (ve školství či kultuře), miliony lidí ji nepřestaly používat doma;
- chceme se podílet na poválečné obnově Ukrajiny, jejíž jazyk se u nás ve větší míře nevyučuje, ale ruština může být po válce klíčem pro úspěch mnoha firem;
- přišly k nám statisíce běženců převážně z východní a jižní Ukrajiny a mnozí z nich přímo u nás mluví rusky;
- ruština je jediný slovanský jazyk, který dosud ve větší míře naše školství vyučovalo; s omezením na němčinu, francouzštinu a španělštinu se ochuzujeme o možné kulturní vazby na slovanské státy;
- ruštinu se v loňském školním roce učilo na českých základkách na 50 tisíc dětí, což z ní dělá po němčině a angličtině s přehledem třetí nejvyučovanější jazyk;
- ruština je češtině velmi podobná, a proto je vhodná pro děti, které už na základní škole

Porotu olympiády tvořily kromě učitele také tři žačky z východní Ukrajiny

bojují se zvládnutím angličtiny, a to bez ohledu na azbuku;

- zvládnutím azbuky se studentům otevírá možnost přečíst si bez problému texty také na Balkáně (v Srbsku, Bulharsku, Makedonii) i v jiných částech světa.

Viníkem této šílené války není žádný jazyk, byť se Putin snaží tvrdit, že invazí na Ukrajinu (podobně jako v roce 2014 na Krym) chrání ruskojazyčné obyvatelstvo. Ruština je také rodným jazykem ukrajinského prezidenta Vladimira Zelenského, který přiznal, že se pořádně naučil ukrajinsky až v průběhu prezidentské kampaně. Jazyky se učíme s výhledem na desetiletí dopředu. Když teď zakážeme (pod vlivem zcela pochopitelných protiruských nálad) ruštinu v českém školství, bude mít naše společnost za deset či dvacet let jistý deficit.

Ruština není viníkem této šílené války. Je spíše její další obětí. Putin prohlašuje, že šíří ve světě onen „ruskij mir“, tedy ruský svět. Je to právě naopak, rozpoutáním této agresivní dobovačné války ruský svět a kulturu pohřbívá.

A tak nám – učitelům ruštiny – nezbývá než doufat, že ministerstvo změní názor a umožní pokračování výuky ruštiny (ale také polštiny či italštiny) na českých školách. Všichni si přejeme konec války, pořádné sbírky na podporu Ukrajiny, ale se zákazem ruštiny nemůžeme souhlasit. Nejlépe to vystihla na jaře u maturit jedna žačka ze západní Ukrajiny, která ovšem skládala zkoušku dospělosti z ruštiny. Ptal jsem se ji z legrace, jestli se nestydí maturovat z „jazyka nepřitele“, jak se někdy ruštině říká na Ukrajině. „Tady v Česku jsem poznala mnoho ruskojazyčných lidí. Mezi moje nejlepší kamarádky patří také jedna Ruska a jedna Ukrajinka z východu země. S oběma mluvím každý den rusky. Dnes už chápu, že

jazyk nemůže být nástrojem agrese. Je to způsob dorozumívání a já jsem ráda, že ho ovládám,“ odpověděla nám přímo u zkoušky.

*Mgr. Michal Horák
vyučující ruštiny a společenských věd*

Rok se společenskými vědami II

Jak funguje Evropská unie? Už víme!

V rámci výuky společenských věd naši školu navštívila mladá a sympatická slečna Nikola Pavlusková, která nám přišla povyprávět o Evropské unii. Přiblížila nám její fungování i význam. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o tom, jak EU funguje, proč vůbec vznikla, co pro nás znamená a jak ovlivňuje náš každodenní život.

Jelikož jsme v hodinách společenských věd právě probírali mezinárodní organizace, bylo to pro nás skvělé zopakování a přínosné zpestření výuky. Beseda nám zároveň připomněla, proč má smysl rozumět současné Evropě a proč se zajímat o dění kolem nás. Přinesla nám také nový pohled na aktuální témata evropské politiky. Nechyběl ani prostor pro dotazy a diskuzi. Celá beseda se nám moc líbila a těšíme se, že podobných návštěv bude víc.

Simona Karabcová (2. D)

Trestní řízení z pohledu soudce, státního zástupce a advokáta

V rámci výuky společenských věd se 4. března na Jarošce uskutečnila beseda s názvem Trestní řízení z pohledu soudce, státního zástupce a advokáta. Akce nabídla jedinečný pohled do světa práva očima odborníků z praxe.

Na úvod jsme se dozvěděli základní informace o studiu práva na Právnické fakultě Masarykovy univerzity, včetně náročnosti studia a jeho praktického uplatnění. Každý z hostů – soudce, státní zástupce i advokát – nám následně přiblížil nejen svou roli v rámci trestního řízení, ale i náplň své každodenní práce. Díky konkrétním příkladům z praxe jsme si mohli celou problematiku lépe představit a pochopit rozdílné pohledy jednotlivých profesí.

Diskutovalo se také o roli policie při vyšetřování či o způsobech sběru důkazů a jejich využití při dokazování v soudním řízení. Věnovali jsme se rovněž tématu výkonu trestu, jeho různým formám a tomu, co následuje po jeho skončení.

Zaujala nás alarmující statistika, podle které se přibližně tři čtvrtiny osob, které si někdy odpykají trest odnětí svobody, později do výkonu trestu vracejí. Tato statistika následně otevřela společnou debatu nad efektivitou systému i možnostmi jeho zlepšení.

Michal Salcburger (2. D)

Projekt EPAS

Studenti ze třídy 3. D se zapojili do vzdělávacího programu EPAS (European Parliament Ambassador School). Tento projekt, organizovaný Evropským parlamentem, má za cíl

přiblížit mladým lidem fungování evropských institucí, probouzet jejich občanské uvědomění a podněcovat diskuzi o budoucnosti Evropy.

Po celý rok jsme pracovali na bohatém programu aktivit, který zahrnoval pravidelně aktualizovanou nástěnku o Evropské unii a spravování instagramového účtu, kde jsme představovali nejen základní informace o EU, ale také aktuální témata, zajímavosti a události. Díky tomu se i ostatní studenti školy mohli dozvědět něco nového o evropském dění.

Významnou událostí byl Den Evropy na Jarošce, který se nesl v duchu evropské spolupráce, poznávání kultur a sdílení hodnot. Zapojili jsme spolužáky do tematických aktivit a vytvořili inspirativní prostředí, ve kterém si každý mohl uvědomit, co znamená být součástí Evropské unie.

V rámci projektu probíhaly rovněž online konference, které studentům umožnily diskutovat s odborníky a vrstevníky z jiných škol a rozšířit si obzory v oblasti evropské politiky, demokracie a občanské angažovanosti. Nejvíce nás zaujala konference o Sacharovově ceně. Další součástí projektu byly workshopy. Naše třída se zúčastnila workshopu Fakescape, za nějž jsme pro naši školu dostali výukové materiály.

Vrcholným momentem byla účast na mezinárodní konferenci EPAS Together v Trnavě, kde jsme reprezentovali naši školu v rámci setkání mladých ambasadorů Evropského parlamentu z Česka, Chorvatska, Maďarska, Rakouska, Slovenska a Slovinska. Na programu bylo živé setkání a diskuze s poslanci EP, několik workshopů, ale i poznávání univerzitního města Trnava. Na konferenci jsme načerpali inspiraci a motivaci do další práce a také jsme navázali nová přátelství. Atmosféra společných večerů, rozhovorů, zpěvu a tance byla jedinečná.

Díky celoroční aktivitě v rámci EPAS se Jaroška může pyšnit titulem Vyslanecká škola Evropského parlamentu, což potvrzuje její aktivní roli ve vzdělávání evropsky smýšlející mládeže.

Děkujeme všem studentům 3. D a paní profesorce Sedlinské za jejich nasazení, kreativitu a odhodlání, které do projektu vložili. Věříme, že podobné aktivity budou i nadále obohacovat život naší školy a inspirovat další studenty k aktivnímu občanství.

Robert Sadílek za junior ambasadory (3. D)

25 let výuky molekulární biologie

Před dvaceti pěti lety, ve školním roce 2000/2001, byla na našem gymnáziu zahájena výuka molekulární biologie formou tříletého volitelného předmětu. Od roku 2010 je možné z tohoto předmětu maturovat v rámci profilové části maturitní zkoušky. Jsme jedinou školou v České republice, kde se základy oboru molekulární biologie učí v tak širokém a komplexním rozsahu, nikoli jen jako součást volitelných seminářů.

Připomeňme, o jak důležitý obor vlastně jde. Molekulární biologie se jako nový vědní obor začala rodit v letech 1938 a 1939 ve snaze odhalit tajemství podstaty života. U jejího zrodu stáli přední fyzikové, biochemici, bakteriologové, virologové a genetici.

V rozmezí let 1944 až 1952 bylo opakovaně prokázáno, že nositelkou genetické informace je (dříve zcela podceňovaná) DNA – deoxyribonukleová kyselina, a tak se úsilí vědců konečně mohlo napřít správným směrem. V roce 1953 popsali Watson a Crick strukturu DNA. Z ní přímo plynula funkce DNA jako množiny genů: slouží k zápisu, uchovávání a přenosu genetické informace na další generace. To znamená, že má především schopnost kopírovat sebe samu, a přitom umožňuje informaci i pozměňovat (umožňuje evoluci). Ještě v 50. letech byl popsán proces proteosyntézy (tzv. ústřední dogma molekulární biologie), tedy sled dějů vedoucích od genů (v DNA) k proteinům (bílkovinám), které představují nástroje uskutečňování genetické informace v buňkách i v tělech mnohobuněčných organismů. V letech 1963 až 1966 byl rozluštěn genetický kód, tedy způsob, jak geny kódují strukturu bílkovin.

Koncem 60. let se v Československu do výuky biologie na gymnáziích vrátila genetika. Byla přitom obohacena o nejnovější poznatky molekulární biologie. Šlo o kapitolu tradičně nazývanou „molekulární základy dědičnosti“. Obsah výuky genetiky (včetně základů molekulární biologie) pro naše školy moderně a prozíravě stanovil prof. MUDr. Jan Šmarda z biologického ústavu Lékařské fakulty MU v Brně. Jeho koncepce odpovídala světovému standardu a prakticky beze změn funguje u nás dodnes, jen trochu obohacená o četné novinky. Zatímco vědní obor molekulární biologie i jeho průmět do výuky na středních školách ve světě prodělal překotný a bouřlivý vývoj, ve školách v Česku je genetika a její molekulární základy stále jen malou kapitolou v učebních plánech biologie, jak dokazuje i nová řada učebnic pro gymnázia.

Jen stručně k dalšímu rozvoji molekulární biologie: v roce 1973 byly poprvé vneseny cizí geny do bakterií (počátek genetického inženýrství) a záhy byly připraveny bakteriální kmeny

produkující ve velkém lidský inzulin, růstový hormon a mnoho dalších farmaceuticky významných látek. Během několika málo let zvládli genetičtí inženýři techniku vnášení genů do rostlin a poté i do živočichů, a tak lidstvo vstoupilo do éry praktického využití geneticky modifikovaných organismů. Od 90. let jsou vědci schopni efektivně číst genetickou informaci organismů. To mimo jiné umožnilo zkoumat působení genů ve vzájemné souhře (přechod od genetiky ke genomice) nebo porovnáváním shod a rozdílů v genech i jiných částech DNA zjišťovat míru příbuznosti jednak celých skupin organismů, jednak blízce příbuzných druhů a rodů (např. člověk–šimpanz). Přineslo to i mnohá překvapení a v biologické systematice doslova „zemětřesení“.

Studenti naší školy (a mnozí jejich rodiče) už koncem 90. let pochopili, že bez solidní znalosti základů molekulární biologie (a moderní biologie vůbec) mohou mít velký problém u přijímacích zkoušek na lékařské fakultě i v následujícím medicínském studiu. Svým zájmem a vlivem přispěli k tomu, že vedení školy zařadilo předmět molekulární biologie do nabídky tříletých volitelných předmětů. Zrodil se tak zcela nový vyučovací předmět a podařilo se kvalifikovaně vypracovat jeho osnovy a náplň.

Poměrně ambiciózní plán z té doby narušilo zavedení RVP/ŠVP (v druhé polovině nulových let), které vedlo ke znatelné redukci výuky přírodovědných předmětů včetně biologie, a tedy i molekulární biologie.

Od zavedení výuky molekulární biologie v rámci volitelných předmětů na naší škole uplynulo 25 let. Za tu dobu se pojetí vědního oboru biologie opět proměnilo nebývalou měrou. Systematická biologie akceptovala molekulární systematiku a v tradičním systematickém třídění organismů nastaly převratné změny. Genetika a molekulární přístupy definitivně pronikly do medicíny a farmacie a stávají se základem těchto oborů. Léčba rakoviny a mnoha jiných typů chorob je dnes bez genetiky a rozboru molekulárních markerů nemyšlitelná. Přecházení genetickou informací libovolného organismu se stává otázkou hodin a dnů, nehledě na cenovou dostupnost. Využití DNA v kriminalistice pomáhá vyřešit nejen mnoho současných kriminálních případů, ale často slouží i k vyřešení případů před lety odložených ad acta. Vzorky DNA umožňují bezpečně identifikovat osoby současné i dávno zemřelé, pokud je k dispozici alespoň trochu biologického materiálu z jejich těl. Molekulární biologie a genetika se stala základem a sjednocujícím principem všech biologických věd, včetně těch aplikovaných.

V 90. letech i po roce 2000 došlo a dochází k bouřlivému rozvoji a zdokonalování stále efektivnějších metod práce v molekulární biologii a genetickém inženýrství a k zavádění metod nových. To vše ruku v ruce s rozvojem a využíváním výpočetní techniky (hardwaru i softwaru) a související laboratorní techniky. Za všechny snad jeden příklad: genetičtí inženýři mají v posledních letech možnost s absolutní přesností „stříhat“ DNA v předem zvoleném místě. To mimo jiné umožňuje vystříhnout chybnou variantu jakéhokoli genu a nahradit ji variantou původní (nezmutovanou), která existuje u příbuzných druhů, nebo i variantou syntetickou. Je známo, že „přešlechtěné“ odrůdy/rasy rostlin a zvířat trpí různými chorobami a nedostatečností (v důsledku jednostranně zaměřeného šlechtění). V takovém

případě je možné nahradit zmutované geny jejich nezmutovanými variantami, třeba z dosud existujících divokých odrůd. Lze se tak zbavit například náchylnosti k houbovým chorobám.

Zatímco rozvoj vědy je veden ekonomickými tlaky, ve školství se uplatňují jiné vlivy. Od školního roku 2023/2024 se naše tříleté volitelné předměty staly dvouletými a svezla se s tím i molekulární biologie (i když ne prvoplánově). Případná možnost kompenzace by mohla proběhnout účelnou úpravou uspořádání a náplně předmětu biologie do podoby, v níž by posloužila jako základ, na kterém by se dalo stavět ve 3. a 4. ročníku ve volitelné molekulární biologii.

I přes některé okolnosti, které brání využít naplno potenciál výuky základů molekulární biologie, se dlouhodobě setkáváme s mimořádně kladným hodnocením ze strany našich absolventů, kteří uplatňují získané znalosti a přehled nejen u přijímacích zkoušek na lékařské fakultě a jiné vysoké školy biologického zaměření, ale i během studia biologických základů studovaného oboru.

Tento fakt, ale i to, že obor molekulární biologie zjevně i skrytě prostoupil naším životem i životem celé lidské společnosti, dokazuje, že biologie, a hlavně ta molekulární má ve vzdělávání mladé generace velmi důležité místo. Je to také důkaz, že jsme na naší škole před 25 lety vykročili na správnou cestu.

*RNDr. Pavel Vařejka
vyučující molekulární biologie*

Sportovní dny na nižším gymnáziu

Ve středu 25. a ve čtvrtek 26. června proběhly tradiční sportovní dny na NG. Ve středu mezi sebou o putovní pohár vítězů soupeřily primy a sekundy (kategorie I), ve čtvrtek pak tercie a kvarty (kategorie II). Soutěžilo se ve florbalu, streetballu, přehazované (kat. I), volejbalu (kat. II), šachu, trojboji a závěrečné štafetě. V trojboji účastníci poměřili síly ve skocích přes švihadlo, ve výdrži ve shybu a v Jacíkově testu. Stejně jako v šachu byly oceněny nejen týmové výkony, ale i nejlepší jednotlivci.

Během sportovních dnů bylo k vidění mnoho skvělých sportovních výkonů, které doprovázela podpora fanoušků ze všech tříd. Panovala soutěžní, ale přátelská atmosféra. Pohár vítězů letos v mladší kategorii vybojovala třída 2. ag, v kategorii starších pak vítězství obhájila 4. ag, čímž získala hattrick.

Velké poděkování patří dobrovolníkům z řad studentů, kteří pomáhali nejen jako rozhodčí, ale přispívali i k hladkému průběhu obou dnů. Dík patří také všem organizátorům, díky nimž mohly sportovní dny proběhnout bez problémů.

Mgr. Ing. Marie Štarhová

Za zvuků hudby

Ve středu 4. června jsme měli čest zapojit se do prvního ročníku multižánrového hudebního festivalu Za zvuků hudby, který pořádalo Gymnázium Matyáše Lercha. Akce se odehrávala na prostorné louce hned vedle budovy gymnázia. Účinkujících se hned po příchodu ujali

tamější studenti a zavedli je do auly, kde bylo zajištěno zázemí a klidný prostor pro zkoušení výstupů. Zatímco se hudebníci sjížděli, na louce opodál vznikalo velké jeviště, kde se odehrávala hlavní část studentského festivalu. Zároveň se okolí pódia začalo plnit stolky s občerstvením a zmrzlinou. U stánků partnerů festivalu, sousedního VUT, nám studenti předváděli zajímavé fyzikální pokusy. Každý se mohl zapojit do zábavných soutěží a po splnění úkolů si odnést i nějakou odměnu.

A teď už k samotnému programu festivalu. Na pódiu se nám představily studentské kapely, školní sbor, folklorní uskupení, barokní soubor a také sólistky. Přijeli nám zahrát studenti nejenom z brněnských gymnázií a základních uměleckých škol, ale také hudebníci z Blanska, Strážnice a Břeclavi.

Za naši školu vystoupila se sólovým zpěvem Adéla Dočkalová (1. C) a Lea Knoblochová (3. B) a hrou na saxofon nás potěšila Adéla Hanáková (3. D). Blýsklo se také komorní trio Miši Oprchalové (4. D), Mojmíra Houdka (3. C) a Tadeáše Svěráka (abs. 2024) a v neposlední řadě se v rámci folklorního collabu předvedl Maty Křenek (1. D) a Jan Otáhal (4. B).

Atmosféra celého festivalu, doplněná humornými komentáři moderátorů, byla velmi příjemná. Akce byla také skvělým místem pro navazování nových přátelství, mezi všemi zúčastněnými panovala dobrá nálada a pohoda. Samozřejmě nesmělo chybět výborné jídlo a pití. Moc se těším na příští ročník a srdečně všem doporučuji tuto akci navštívit.

Lea Knoblochová (3. B)

JaroškaFest 2025

JaroškaFest je tradiční událost, na které se mohou studenti, absolventi, rodiče, přátelé školy i pedagogové setkat v neformálním prostředí. Koncertní vystoupení hudebních skupin studentů, absolventů, případně pedagogů Jarošky tentokrát proběhlo ve spolupráci s brněnským hudebním klubem Kabinet MÚZ v pátek 14. března.

Fic & Svoboda jako Divný počasí

Divný počasí je bluesový autorský projekt Jana Fice a Jakuba Jiaxise Svobody. Jeho kořeny sahají ještě daleko před dobu, než spolu založili The Weathermakers. Původně totiž tito moravští bluesmani vystupovali po hospodách a na ulici jako duo. V obnovené premiéře jste se mohli těšit z autorských válu z jejich začátků a možná vás zaujalo i pár fungl nových kousků, které vznikly teprve nedávno.

Vzpomínky na dětství

Vzpomínky na pomezí města a odloučené vesnice. Vzpomínky na minulé i současné pocity. Zpíváme proto, abychom nemuseli mluvit, protože to nám moc nejde. Zpíváme o rozmazaných nocích, jugoslávských dodávkách, vymyšlených chorvatských rádiích. Zpíváme o hladu, o smutku ze smrti našich dětských hrdinů nebo o tom, jak je těžké být venku, když konečně udeří říjen. Zpíváme o vzpomínkách na dětství.

Xychty

Brněnská alternativně rocková kapela Xychty míchá už přes dvacet let do uší explozivní koktejl označovaný jako „lyrická deprese s rockovou tváří“. Novější, dosud nevydané písně kapely se od této polohy odpoutávají k alternativnějším klavírně-kytarově-saxofonovým světům, podpořeným hravou rytmičkou.

Punkové základy jsou nepopíratelné. Začátky v garáži na nás budou vidět vždycky. Ale touha experimentovat a zkoušet nové věci u nás vyhrála, a proto se stále více posouváme k artovým světům. Každá písnička je jiná, co se ale nemění, je to, že jsme do každé dali své maximum. A kdo ví, kam se ještě podíváme.

*Mgr. Veronika Kyasová, Mgr. Ondřej Kyas,
Divný počasí, Vzpomínky na dětství, Xychty, But' myš*

Z prací našich studentů

Z maturitních slohových prací

Letošní maturitní práce přinesly češtinářům řadu pěkných čtenářských zážitků. O některé z nich bychom se tu s vámi rádi podělili. Posadte se pohodlně do křesla a vžijte se do dramatické rodinné historie. Pak přivřete oči a naladte se na příjemnou atmosféru „vůně“ domova. Přejeme příjemné počtení!

Téma: Z rodinné kroniky

Nejvýznamnější článek rodokmenu

Hospoda praskala ve svech a největší zábava byla právě u našeho stolu. Posílen alkoholem jsem vyskočil na židli a zahalekal na všechny zúčastněné: „Dámy a pánové! Slyšte, slyšte! Jako středověký bard započnu v okamžiku poutavé vyprávění o nejvýznamnějším článku našeho rodokmenu. Vy, kdož bažíte po poznání či jen oceníte dobrý příběh, zaposlouchujte se nyní do líbivých tónů mé intonace a žasněte nad obratností mého jazyka!“

Většina osazenstva se na mě koukala zmateně, ne-li dokonce vyděšeně a mí přátelé se chytali za hlavu, avšak to mě nezastavilo: „Psal se rok 1434 a v zemích Koruny české zuřily husitské války...“

„Jeho tělo jako vytesané z mramoru, měřil aspoň metr devadesát a všechny své muže převyšoval nejméně o hlavu. Bil se jako lev, jeho řemdih sel zkázu na hlavy všech kacírů, kteří si dovozovali bojovat za zvrhlou katolickou církev. Píšeš, Jirko?“ otázal se Metoděj, zvaný Flek, svého sluhy.

„Jistě, můj pane. Netuším, co znamená metr, ale vše tu mám,“ odpověděl obratem Jirka.

„Dej to sem!“ Metoděj vytrhl pergamen Jirkovi z ruky a při čtení si spokojeně pobrukoval, přestože byl prakticky negramotný.

„Ačkoliv bych tu s tebou rád dál mrhal časem, musím se jít připravit na zítřejší bitvu,“ změnil rázem Metoděj tón. „Je mým božským údělem zítra rozdrtit křižáky a ukázat papežovi jednou provždy, že tady jeho zkažená odnož Slova Božího nikdy vzkvétat nebude! No a poté –“ zamyslel se, „si vezmu za ženu svoji spanilou dámu Ludmilu.“

„Myslíte tu děvč –, ehm, tu dívku, do které jste tak zamilován?“

„A koho jiného?“ hloupě se otázal pan Metoděj a odvznášel se do krčmy pod noclehárnou, kde bylo ubytováno jeho skromné vojsko. Čítalo celkem dvanáct mužů, každý ostřílenějším veteránem než ten druhý. Byla to už pátá bitva, před kterou se takhle zřídili. Pivo teklo proudem a chlapci bujaře slavili zítřejší velké vítězství.

Odbila čtvrtá hodina ranní, když dal Metoděj svým mužům pokyn k ústupu. „Dobře se vyspěte, hoši. Zítřek, vlastně dnešek bude plný slávy a hrdinství!“

A opravdu byl. Všichni omdlávali úžasem, když viděli pana Metoděje v jeho nablýskaném brnění. Bohužel jím některé spolubojovníky přímo oslepil, ale na primitivy, kteří neumí ocenit stylově ukovaný outfit, nesmí být brán zřetel. Náhle zazněl zvuk válečného rohu a strhla se bitovní vřava.

Metoděj vyjíždí na svém věrném oři jako jeden z mála přímo vstříc nepřátelským vojskům. Jeho mužstvo ho s naprostou oddaností následuje. Metoděj se vyhýbá oblakům šípů ze samostřílů a proráží si cestu první linií křižáků. Vrhá se na nepřátele ze sedla a pod jeho mocnými ranami všichni do jednoho padají jako mouchy. Přesto křižáků stále přibývá a husitský prapor je již téměř zcela obklopen. Kruh se uzavřel. Vladislav dostává zásah z kuše do břicha a kácí se na zem. Bedřich je omráčen úderem do přilby. Matěj je ušlapán koněm. Metodějovi kamarádi jeden po druhém umírají, až zbývá jen on sám. A seká a mlátí kolem sebe. Výpad. Švih. Úhyb. Kryt. Když vtom ucítí v hrudi chladnou ocel. Pohlédne na svého odčinitele a nemůže tomu uvěřit.

„Jsem mrtev!“ zavřískne. „Řekněte Ludmile, že ji miluji!“

Probudil se celý zpocený. Do pokoje svítilo horké polední slunce.

„Dole na vás čeká nějaký posel, pane,“ oznámila mu služebná, stojící ve dveřích. Beze slova se dobelhal dolů, převzal zprávu a horlivě četl. Písmenka mu odjakživa dělala problém, ale teď jeho oči běžely po papíře jako divé. Vysprintoval do pokojů, kde stále ještě chrápal jeho pluk, jeho nejlepší přátelé.

„Bitvu u Domažlic jsme prohráli,“ oznámil jim, když se probudil poslední z nich, „ale neplačte, mí brachové, neboť jste dlužni životem samotnému Pánu Bohu. Byli jste spaseni, ušetřeni před hroznou smrtí. Vše jsem uzřel ve své vidině, každý z nás by zahynul.“

Ačkoliv zprvu zklamání, že nemohli položit životy za svou víru, nakonec byli přece jenom vděční. Někteří z nich se dožili husitského krále Jiřího z Poděbrad. Svoji vděčnost Metodějovi projevili tím, že dál zvěštovali jeho chabrost a šířili dobrou pověst o jeho jméně. Vždyť je zachránila jeho vidina, nebo spíš jeho zaspání.

„To vysvětluje, proč pořád chodíš pozdě,“ zasmál se jeden z mých přátel.

„No jistě, chceš zopakovat historii, hrát si na hrdinu,“ uchechtával se druhý.

Sám jsem se tomu trochu smál. I kdyby ta historka byla naprosto vymyšlená, stejně jsem na své jméno hrdý. Alespoň máme příběh, který naši rodinu spojuje. Několik lidí mne po skončení mého vystoupení přišlo pochválit. Prý že mám budoucnost. No, nevím. Já už ovšem na nikoho moc neměl čas, protože jsme právě začali notovat náš vlastní chorál „Ktož jsú Boží maturanti“.

Adam Flek (4. A, maturita jaro 2025)

Finální destinace smrt

Byla jí zima. Hrozná zima. Zhluboka dýchala, aby zmírnila třes, jenž prostupoval celým jejím tělem. Bosýma nohama komíhala nad ledovou kamennou podlahou cely v bývalých Kounicových kolejích. Cítla každou jednu modřinu, kterou jí uštědřilo gestapo při zatýkání.

Před třemi dny ještě půjčovala knížky v knihovně na Adolf-Hitler-Platz, než ten večer vtrhli do jejího bytu muži v černých kožených kabátech. Křičeli na ni a tloukli ji, dokud byla sotva schopná stát. Odvedli ji sem. Na místo, kde se prodávaly jízdenky do finální destinace smrt.

S kvilivým zavrzáním se otevřely mohutné železné dveře. Otočila se za tím uší drásajícím zvukem. Do místnosti vstoupil důstojně vypadající muž v černě nažehlené uniformě, přepásané lesklým koženým opaskem. Lebka se zkríženými hnáty na brigádýrce byla dokonale vyleštěná a vrhala na ni zlověstný pohled.

(...)

„Dobrý den, slečno. Jak se jmenujete?“ zeptal se. Mluvil plynouou češtinou bez přízvuku, ostatně jako spousta brněnských Němců. Překvapilo ji, že v jeho hlase nenašla žádné známky arogance ani povýšení. Mluvil k ní jako obyčejný slušný člověk. (...)

Co má být tohle za hru? Její jméno musel přece už dávno znát z vyšetřovacího spisu. „Těší mě,“ pípla nejistě Věrka. Gruber se na ni usmál.

„Víte, proč jste tady, slečno?“ položil další zbytečnou otázku. Jak by mohla nevědět? Že je sabotérka, česká svině, komunistická šlapka a spousta dalšího věděla už od zatýkání (...). Místo odpovědi na Grubera kývla.

„Tak proč se nepřiznáte? Děláte zle jenom sama sobě a svým přátelům,“ konstatoval Gruber. K čemu by se měla přiznávat? Všechno už dávno věděli od Franty Mikulky, který je zradil a prodal gestapu. Stejně ji čekala smrt, tak proč jim to ulehčovat? Buď ji rovnou zastřelí, nebo pošlou umřít do koncentračního tábora. Výsledek bude pořád stejný. Bude mrtvá.

(...)

Do místnosti vstoupil mladý voják. Německy se Gruberovi zahlásil. Přistoupil k němu a předal mu dopis (...).

Gruberovi ztwardly rysy, když četl hlavičku dopisu. Věrka sledovala, jak mu oči létají z jednoho řádku na druhý. Postupně u toho bledl, až měla jeho tvář stejný odstín jako stěna za ním. Ruce se mu třáslly a v očích se třpytily slzy. (...)

„Kolik je vám vlastně let, slečno?“ zajímal se. „Dvacet tři,“ řekla otázkou překvapená Věrka. „Tolik bylo i mému synovi. Před týdnem bohužel zemřel u Stalingradu. Kdyby nebyla válka, studoval by tady v Brünn literaturu,“ vyprávěl Gruber. Zněl zdrceně. Jako každý otec, když se dozví o smrti svého dítěte. Přece jen byl Gruber člověk, a nikoli jen důstojník. „Taky jsem studovala před válkou tady v Brně literaturu.“ Věrka nevěděla, proč to vlastně řekla. Asi chtěla Grubera nějak utěšit.

(...)

„Přiznáváte se, slečno? Nechci, aby dnes muselo zemřít další dítě.“ Věrka mu pohlédla do očí. „Ano, přiznávám se,“ odpověděla pevným hlasem. „Dobře,“ přikývl Gruber.

(...) V Gruberově tváři už nebyly žádné známky smutku. Chvilí něco doplňoval do dokumentů, než je podal Věrce k podpisu. Věrka dokumenty zběžně prošla a tam, úplně na konci, byla ručně připsaná věta. „Na zvláštní žádost na pět let nechat uvěznit v Kounicových kolejích.“

Věrka tomu nemohla uvěřit. Její jízdenka do finální destinace naděje.

Julie Bónová (4. B)

Téma: Vůně domova

Ráda navštěvuji domovy svých přátel. Je to možnost, jak nahlédnout do části jejich života, do které nepatřím. Vstupní dveře se otevírají, zevnitř se line vůně, která v mé mysli utváří první obrazy. Když se vracím k nám, domů, totéž se mi neděje. Zvyk mé smysly obrousil natolik, že si každodenních vjemů všímám jen podprahově. Stačí se však trochu zasoustředit...

Ze srdce našeho bytu, kuchyně, cítím totéž, co lidé před tisíci lety. Právě se dopéká čerstvý bochník kváskového chleba. Teplá nakyslá vůně ve mně vyvolává pocity pohody a bezpečí, které ještě umocňuje zvuk každodenního telefonního hovoru mojí mámy s tou její. (...)

Do vedlejšího pokoje přes žaluzie pronikají proužky nechtěného světla a vrhají linkovaný stín na tiše oddychující tvář. Táta dospává po noční službě. V ložnici jako by se zastavil čas, v nehybném zvuku cítím stopy pracího prostředku ze včera vyměněného povlečení. Jediným zpestřením je zmateně poletující moucha, jen bůh ví, kudy sem proklouzla. (...)

Všechno se mezi sebou prolíná a utváří tak esenci našeho domova. Není vůbec jednoduché ji rozebrat, s každým dnem se mění podle toho, co se zde zrovna děje. Ve svém jádře je ovšem stále stejná – kontrastní, zmatená, vyjadřující něco z každého člena rodiny. (...) objímá mě a já se tu cítím dobře.

Markéta Cíchová (4. B)

Návrat domů je pro mě vždy kouzelným okamžikem. Otáčím klíčem a nechávám se pomalu pohlcovat atmosférou místa, které tak dobře znám. Přestože jsem tuto situaci zažil již mnohokrát, je pro mě vždy jako nová, okouzlující a tajemná

Již při prvním nádechu (...) se mi vybavují obrazy prázdninových návratů z mých dětských let. Bytem se z kuchyně line neodolatelná vůně mamincina svátečního oběda a mísí se se svěžím závanem aviváže z prádla pohupujícího se na sušáku v předsíni. (...)

Bruno Zoubek (4. B)

Domov tvoří především lidé, kteří nás mají rádi. Zároveň však představu o slově domov utváří náš příbytek. I jeho nepatrné všední detaily totiž zrcadlí náladu a pocity jeho obyvatel. I malý byt v nejvyšším patře domu je tak mým majákem, kde mohu načerpat síly na plavbu po rozbouraném moři venkovního světa.

Odměnou za vystoupání po dlouhém strmém schodišti je pohled na vzrostlé ibišky postavené na botníku přede dveřmi, které prozrazují lásku k rostlinám, která celý byt prostupuje. (...)

Z každého okna vyhlíží do okolí houfy rostlin. Západním oknům vévodí staré sukulenty a bylinky, které jako jediné mohou odolávat divokým paprskům zapadajícího letního slunce, které bílé stěny pokojů barví do odstínu medu. Sluneční svit probouzí uklidňující vůni v kadeřavé bazalce a rozčuchaném tymiánu a ta se z kuchyně rozlévá do celého bytu. (...)

Martin Konečný (4. B)

Probouzím se, ale oči mám stále zavřené. K mým uším doléhá zpěv ptáků. Jsem vzhůru. Nepravidelným pohybem ospalých víček se pokouším zaostřit na obraz zavěšený na modré stěně. V dětském pokoji je stále přítmi, slyším nepatrné oddechování svých spících sourozenců. Na chvíli zavřu oči, poslouchám ukolébavky opeřenců a přemáhá mě únava.

Ze snění mě probírají neklidné hlasy a řinčení smíchu. Drobná zrnka prachu mě lechtají na nose a vyhánějí zpod útulné příkrývky. Neohrabané vstávám z postele, jako bych se teprve učila chodit. Pomalu střídám jednu nohu za druhou. Bubláni, pípání, cvakání a cinkání přehlušuje mé chaotické myšlenky. (...) V konvici vaří voda a odchází z ní pára, která tancuje po kuchyni. Hlasy hluboké i vysoké se snaží přemoci nepokojné zvuky spotřebičů, avšak marně. (...)

Petra Kadlecová (4. B)

Je to zvláštní, být po tolika letech zase zpátky. Opět tam, kde začala moje pouť životem. Ruka se pomalu a bázně dotkne dřevěné branky a ta se se spokojeným zavržením otevře. Těch pár kroků, které mě dělí od bile omítnutého stavení, mi připadá jako několik mil. A s každým dopadem nohy jako bych se vracela zpátky v čase.

Konečně chladná mosazná klika a mé boty už se dotýkají rohožky v předsíni. Plynule pokračuji do obývacího pokoje. Ještě před několika lety by mě matka hubovala, že „nosím dovnitř špínu“, dnes na tom nezáleží.

Skříň, stolec, krh, pohovka... Vše vypadá jako kdysi, jen do nosu mě udeří zatuchlý pach plísně a vzduchem zavíří prach. Žádná vůně kouře, žádné praskání polínek v krbu. Trochu zklamaně zamířím ke vchodu do kuchyně a nahlédnu dovnitř. Linka, skříňky s nádobím i jídelní stůl jsou na svých místech, ale ve vzduchu stále něco schází. Vůně pečeně, buchty, polévky nebo i toho vařeného špenátu, který jsem z duše nenáviděla... Cítím, jak se mi do očí tlačí slzy.

Rychle se otočím a vyběhnu dveřmi na verandu. Na první pohled je jasné, že zahradu převzala do své péče příroda. Tráva vysoká ke kolenům, ohniště zapadané listím, bylinky ze záhonu utíkají na všechny strany. Jen ta jablůň už je zase v květu a dřevěná houpačka pod ní stále vrže ve větru.

(...)

Zavřu oči a zhluboka se nadechnu. Plíce mi zaplní čerstvý jarní vzduch mísící se s vůní trávy a svěžími tóny máty, mateřídoušky i uklidňující levandule. Tuto harmonii vůní znám, tu si pamatuji. A náhle se přistihnu, že se ze široka usmívám. (...) Shodím z nohou boty, a nedbajíc vysoké trávy, rozběhnu se se smíchem po zahradě.

Hana Chvátilová (4. B)

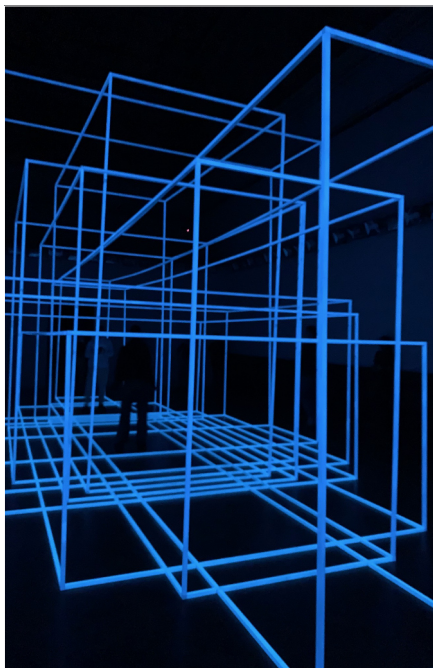
Z maturitních slohových prací třídy 4. B vybrala a uspořádala Mgr. Zdeňka Tillová.

Kdo tančí s vichřicí v Rudolfinu?

Poslední den našeho maturitního výletu do Prahy jsme uzavřeli návštěvou výstavy moderního umění *Antony Gormley / Pavla Melková* ve výstavních prostorech Rudolfinu. I když nám bylo původně řečeno, že půjde o prohlídku koncertních prostorů, mezi které patří i překrásná Dvořákova síň, mně osobně tato změna nevadila, dokonce mě i potěšila, protože jsem si v poslední době právě moderní umění velmi oblíbila.

Samotná budova Rudolfinu byla postavena v novorenesančním slohu na konci 19. století architekty Josefem Zítkem a Josefem Schulzem. Zajímavostí je, že nese jméno následníka rakousko-uherského trůnu Rudolfa Habsbursko-Lotrinského, který se ale císařského trůnu nikdy nedočkal. Mě osobně kromě samotné architektury uchvátil i nádherný pohled, jenž se mi naskytl před samotnou budovou z pravého břehu řeky Vltavy, ze kterého bylo vidět mnoho významných pražských památek tajuplně zahalených v mlze.

Do prostorů výstavy jsem vstoupila společně s mými spolužáky v doprovodu paní průvodkyně. V první místnosti na mě čekala podívaná ve formě básní psaných volným veršem, jejichž význam se autorka rozhodla ztvárnit také v podobě kreseb za pomoci uhlí. *S vichřicí kdo tančí, toho vítr nezlomí* – to je úryvek jedné z básní, který na mě zapůsobil ze všech textů nejvíce.

Největším lákadlem výstavy jsou ale jistě prostorově náročná díla. Prvním takovým dílem je *Orbit Field*, tvořené kovovými obručemi bez začátku nebo konce, vyhotovené na míru pro tuto výstavní místnost. Obruče se lehce dotýkají stěn, jako by byly omezeny jen stěnami Rudolfiny a nemohly se dočkat, až vyplní i prostor okolních ulic Prahy. Procházím jednotlivými kruhy a připadám si jako akrobat, který s dílem tančí v podivně nádherném tanci.

Do mé mysli se nejvíce vryla prostorová instalace *Breathing Room IV [Rio]*, která kombinuje zajímavý vizuál se světelnými efekty. Vstupuji do místnosti zprvu ponořený do hluboké tmy, kterou narušuje pouze slabě modrá záře podivuhodné konstrukce ve středu. Najednou ale přichází šok. Do očí mě udeří ostré bílé světlo. Místnost tak během zlomku sekundy změnila svoje vzezření a já se na chvíli obávám, jestli jsem neoslepla. Antony Gormley se tak snaží poukázat na dualitu prostředí a diskomfort, který nám změna může přinést.

Výstava pro mě byla příjemným překvapením a skvělým zakončením našeho pražského výletu. Doufám, že umělecký dialog, jehož výsledkem je i tato výstava, bude v budoucnu nadále pokračovat.

Daniela Jedličková (4. D)

Židovský svět v kostce aneb 2. D v roli reportérů

Studenti 2. D stáli v poslední čtvrtině školního roku před nelehkým úkolem. Stali se na chvíli novináři, aby připravili pro své spolužáky speciální číslo časopisu, který bude věnován dějinám brněnských Židů, jejich kultuře, současnosti... Pojmenovali ho *Židovský svět v kostce*.

Při tvorbě svého časopisu využili výukových programů, kterých se během roku zúčastnili, ale také sami bádali a vyhledávali doplňující informace. Výsledkem jejich práce je zajímavý časopis, v němž najdete mimo jiné články o dějinách brněnských Židů nebo reportáž z návštěvy Terezína. Seznámíte se s významnými stavbami židovských architektů, židovskými zvyky a recepty, ale objevíte i jazykové okénko nebo křížovku, která prověří, jestli jste byli pozornými čtenáři.

A teď už mají slovo sami reportéři, kteří takto oslovili své čtenáře ve svém úvodníku:

Drazí čtenáři,

historie i současnost židovské komunity v Brně je nejen nesmírně bohatá a silná, ale bohužel i bolestná. Všechny tyto aspekty si budeme moct připomenout v tomto vydání časopisu, který připravila 2. D.

Většinu článků spojuje jako nit jedno město, Brno. Věděli jste například, že Masarykova ulice se dřív jmenovala Židovská? Pokud ne, tak tuto a mnohem víc zajímavostí najdete v článku o historii židovského Brna. Doufáme, že toto ponoření do dějin vám přinese hlubší pochopení dalších článků i současných událostí.

Z moderní historie se můžete těšit na téměř neuvěřitelný životní příběh architekta a kreslíře Otty Eislera, který by mohl inspirovat celovečerní film. Dozvíte se o jeho osudech nejen během druhé světové války a poté se podíváme na funkcionalistickou stopu, kterou zanechal na současné podobě Brna.

Věříme, že vám všechny články nabídnou nejen nové informace, ale také podněty k zamyšlení. Za všechny autory jednotlivých článků můžeme říct, že jsme si uvědomili, jak důležité je nezapomínat na tragické události historie a být na pozoru, aby se tyto tragické události neopakovaly.

Děkujeme, že čtete.

Slova posledního, závěrečného článku jsou nejlepším zhodnocením toho, co práce na novinách jejich tvůrcům přinesla. Posudte sami.

Závěrem bych vám chtěla za celou třídu 2. D poděkovat. Moc si vážíme toho, že jste si naše noviny přečetli.

Téma Židů je velmi obsáhlé, historicky náročné a zároveň i nesmírně důležité. Doufám, že jste si z jednotlivých článků odnesli alespoň něco nového, zajímavého nebo podnětného k zamyšlení. Snažili jsme se informace podat co nejpřístupněji a srozumitelně, aby vás čtení nejen poučilo, ale i bavilo.

Při tvorbě těchto novin jsme se i my sami hodně naučili. Nešlo jen o sběr informací, ale hlavně o pochopení souvislostí, které často ve škole nestíháme probrat do hloubky. Uvědomili jsme si, jak důležité je znát minulost, abychom jí dokázali porozumět a zároveň se z ní i poučit.

Budeme rádi, když se o tématu budete dál bavit. Minulost si musíme připomínat, abychom lépe porozuměli současnosti a dokázali si vážit svobody, kterou dnes máme.

Ještě jednou děkuji za váš čas a pozornost. Snad se vám noviny líbily!

Mgr. Zdeňka Tillová,

Julie Neradilová a Kateřina Pacasová (2. D; úvodník),

Simona Karabcová (2. D; rozloučení se čtenáři)

Strom, který neexistuje

O Brně se někdy říká, že je to obydlená zatačka před Vídni kdesi na východ od ráje, ale my víme, že Brno je zlatá loď. Také můžete zaslechnout, že tu máme orloj, ale kolik je hodin, nepoznáte. Poledne zvoní v jedenáct, na radnici je krokodýl. Hm...

Brno je vůbec pozoruhodné město. Existuje v něm bar, který neexistuje, a od letošního jara též strom, který neexistuje. Ano, je u nás na Příční. A máte pravdu, proč bych to nepřiznal, jde o tu legendární vrbu, o které už číst nechcete více. Přesto: pokud byste se dnes prošli po ulici Příční, zjistíte, že ze stromu, který studenti nižšího gymnázia před eóny let zasadili do akátového pařezu, nezbyl už ani ten pařez. Strom byl letos pokácen o pololetních prázdninách a jeho pařez rozšmelcován frézou na padrt o několik měsíců později. Nezbylo nic. Člověk by si řekl, že to je konec.

Omyl. Vzpomínka na vrbu zůstává. Vzdušný asfalt chodníku taky. A ještě něco. V naší třídě, v té, kde podle nástěnných kalendářů zamrzl čas a kde se záhadným způsobem objevují předměty, které do školy nepatří, si můžete povšimnout jedné zvláštnosti. Na skříňkách zde vedle sebe odpočívá trám, větev a špalek. To není špalek, to je fragment, reziduum, ba relikvie.

A tento vzácný kus dřeva nám denně připomíná nešťastný osud naší paní vrby. Tedy stro-
mu, který byl, ale už neexistuje. Pokud nevěříte, nakoukněte k nám do třídy. Zvu vás.

Mgr. Michal Hubáček

Program gymnázia 158

Vydalo Gymnázium Brno, třída Kapitána Jaroše v roce 2025
nákladem 250 výtisků

Redakce:	Mgr. Marek Blaha Mgr. Tomáš Nečas, Ph.D. Mgr. Martin Pleva
Odpovědný redaktor:	Mgr. Martin Pleva
Jazyková úprava:	Mgr. Lucie Krejčí
Sazba:	Mgr. Marek Blaha
Obálka a grafická úprava:	Mgr. BcA. Václav Peca
Vytisklo:	Centrum digitálního tisku, s. r. o. Žerotínovo nábřeží 134, 667 01 Židlochovice www.c-d-t.cz

PARTNERSKÁ ŠKOLA SKUPINY ČEZ

Ve spolupráci se Skupinou ČEZ,
stabilním a perspektivním zaměstnavatelem,
vychováváme novou generaci energetiků.

www.KDEJINDE.cz

...kde jinde.

SKUPINA ČEZ

SAKO
B R N O

PERFEKTNÍ ŘEŠENÍ PRO PODNIKATELE

Přijed'te k nám!

- ✓ pohodlné převzetí všech druhů odpadu
- ✓ vjezd i pro nákladní vozidla
- ✓ proškolená a ochotná obsluha
- ✓ vyřízení zákonných dokumentů

www.sberny-dvur-brno.cz

Jedovnická 4
Brno-Židenice
tel. 736 784 599

pracovní dny
víkendy

7.00–18.00
9.00–12.00
13.00–17.00

EPH

EP Power Europe

EP Infrastructure

Jaroška

Program Gymnázia na třídě Kapitána Jaroše v Brně